

บทความวิจัย

- ◆ การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี
The Development of Creative Media Learning Activities Package Life Experiential Learning of Mathayomsuksa 6 students of Debsirin Ladya School, Kanchanaburi
ศิวพร คล้ายแจ็ก
Siwaporn Klayjek
- ◆ รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบ ร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์
Model of Results-Based Management for Improving Elementary School Students' Thai Reading and Writing Skills with a Systematic Approach and a Quality Process PDCA at Ban Rahul School, Phetchabun Province
นุตประวีณ์ ภักร์วัฒน์อังกูร
Nutparawi Phakharawatoangkun
- ◆ ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ และอัตราส่วนทางการเงินกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ
Relationship between Corporate Governance and Financial Ratio with Performance of Listed Companies on The Stock Exchange of Thailand with Excellent Score
วิวัฒน์ จันทร์ประสิทธิ์ ศิริรัตน์ พวงแสงสุข นวรัตน์ ชวนะโชติ บุญเยี่ยม ทะไกรราช วรัญญา สมศิริ และ คัมภีร์ เนตรอัมพร
Wiwat Chanprasit Sirirat Pongsangasuk Nawarat Chowanachote Boonriem Tagairach Warunya somsiri and Khampee Netumporn
- ◆ การเตรียมความพร้อมและการรับรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ
Preparation and awareness affecting the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province
อำพร สวยสะอาด ศิริรัตน์ พวงแสงสุข ญาณินท์ สายหยุด ศรีสุดา อินทมาศ สุวิทย์ ไวยทิพย์ และ พัทยา เห็นกลาง
Amporn Suaysaad Sirirat Pongsangasuk Yanin Saiyood Srisuda Intamas Suwit Vaitip and Pattareya Henklang
- ◆ ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
Factors Affecting the Decision to Consume Dietary Supplement Products of Working People in the Nakhon Pathom Vocational College community
รัฐพล พรหมวงศ์ และ น้อมจิตต์ สุธีบุตร
Rattapon Promvong and Nomjit Suteebut
- ◆ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ
Marketing Mix Factors that Affect the Decision to Purchase Beverages at Spy Café@Taladnoi of Si Phraya Polytechnic College Eam-laor
ชิตพิชา แก่นทับทิม
Chitpicha Kaentubtim

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
RMUTP RESEARCH JOURNAL Humanities and Social Sciences

ที่ปรึกษา

ดร.ณัฐวรพล รัชสิริวัชรบุล

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

ดร.ปริญญ์ บุญนิษฐ

รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร วิจัยและพัฒนานวัตกรรม

ดร.ชลากร อุดมรักษาสกุล

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

บรรณาธิการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา ปาปัดถา

กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ยุบล	เบญจรงค์กิจ	สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ศาสตราจารย์ ดร.ปรัชญนันท์	นิลสุข	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
รองศาสตราจารย์ ดร.กุลธิดา	ธรรมวิวัฒน์	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
รองศาสตราจารย์ ดร.ชาติรี	ไต้ฟ้าพูล	จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ลักษณา	คล้ายแก้ว	มหาวิทยาลัยรังสิต
รองศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา	พงศ์กิตติวิบูลย์	มหาวิทยาลัยบูรพา
รองศาสตราจารย์ ดร.สุติเทพ	ศิริพิพัฒน์กุล	มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ	ถาวรานุรักษ์	มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สิงห์	สิงห์ขจร	มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตาสวรรค์	งามมงคลวงศ์	วิทยาลัยเซนต์อิสร์บางกอก
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อติเทพ	แจ้ดนาลาว	มหาวิทยาลัยศิลปากร

กองบรรณาธิการ ผู้ทรงคุณวุฒิภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รุ่งอรุณ	พรเจริญ	คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา	แดงสังวาลย์	คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ดลพร	ศรีฟ้า	คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณวิมล	นาคทัต	คณะบริหารธุรกิจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พงศ์รัชต์ธรวัช	วิวังสุ	คณะศิลปศาสตร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กิงกาญจน์	พิทักษ์ณา	คณะสถาปัตยกรรมและการออกแบบ

คณะกรรมการดำเนินการจัดทำรูปเล่มวารสาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ฉันทนา	ปาปัดถา
นางสาวพัชรนันท์	ยั้งวรวิเชียร
นางสาวณัชชา	ดัดใหม่

รายชื่อผู้ทรงคุณวุฒิผู้ประเมินบทความ (Peer Review)
ประจำปี 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2566

รองศาสตราจารย์ ดร.ฐิยาพร กันตารณวัฒน์
รองศาสตราจารย์ ดร.สุติเทพ ศิริพิพัฒนกุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กนกพร ชัยประสิทธิ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กมลทิพย์ ศรีหาเศษ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.นัทรีย หทัย ต้นสุหัช
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ประสิทธิ์ชัย นรากรณ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พินดา วราสุนันท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุดาสวรรค์ งามมงคลวงศ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุริยะ พุ่มเฉลิม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์กานดาวัลย์ คุณานนท์วิทยา
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พัชรนันท์ เศรษฐนันท์โกสิน

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นบางกอก
มหาวิทยาลัยเซนต์จอห์นบางกอก
มหาวิทยาลัยศิลปากร
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

สารบัญ

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2566 ISSN 2465-5376

หน้า

บทความวิจัย:

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตนักเรียนระดับชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี 1

The Development of Creative Media Learning Activities Package Life
Experiential Learning of Mathayomsuksa 6 students of Debsirin Ladya School,
Kanchanaburi

ศิวพร คล้ายเจ็ก

Siwaporn Klayjek

รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย
ด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้าน
ราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ 25

Model of Results-Based Management for Improving Elementary School
Students' Thai Reading and Writing Skills with a Systematic Approach and a
Quality Process PDCA at Ban Rahul School, Phetchabun Province

นุตประวีณ์ ภัครวัฒน์อังกูร

Nutparawi Phakkarawatoangkun

ความสัมพันธ์ระหว่างการทำกับดักผลการ และอัตราส่วนทางการเงินกับผลการดำเนินงาน
ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ 44

Relationship between Corporate Governance and Financial Ratio with
Performance

of Listed Companies on The Stock Exchange of Thailand with Excellent Score

วิวัฒน์ จันทร์ประสิทธิ์ ศิริรัตน์ พวงแสงสุข นวรัตน์ ชวนะโชติ บุญเยี่ยม ทะไกรราช

วรัญญา สมศิริ และ คัมภีร์ เนตรอัมพร

Wiwat Chanprasit Sirirat Pounsangsuk Nawarat Chowanachote

Boonriem Tagairach Warunya somsiri and Khampee Netumporn

สารบัญ

วารสารวิชาการและวิจัย มทร.พระนคร สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
ปีที่ 8 ฉบับที่ 2 กรกฎาคม – ธันวาคม 2566 ISSN 2465-5376

หน้า

การเตรียมความพร้อมและการรับรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงาน ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ Preparation and awareness affecting the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province อำพร สวยสอาด ศิริรัตน์ พวงแสงสุข ญาณินท์ สายหยุด ศรีสุดา อินทมาศ สุวิทย์ ไวยทิพย์ และ พัทยา เห็นกลาง Amporn Suaysaad Sirirat Pounsangsuk Yanin Saiyood Srisuda Intamas Suwit Vaitip and Pattareya Henklang	60
ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงาน ในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม Factors Affecting the Decision to Consume Dietary Supplement Products of Working People in the Nakhon Pathom Vocational College community รัฐพล พรหมวงศ์ และ น้อมจิตต์ สุธีบุตร Rattapon Promvong and Nomjit Suteebut	74
ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่ม ร้านเอสพีวาย คาเฟ่ @ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ Marketing Mix Factors Affecting Beverage Purchasing Decisions SPY Café@Talad Noi of Si Phraya Polytechnic College, Iam Lao Branch ชิตพิชา แก่นทับทิม Chitpicha Kaentubtim	92

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตนักเรียน ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี

คิวยพร คล้ายเจ็ก*

รับบทความ 2 มกราคม 2566 แก้ไขบทความ 28 เมษายน 2566 ตอรับบทความ 19 พฤษภาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต 2) ประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต 3) ศึกษาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต 4) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต และ 5) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ประเมินจำนวน 7 คน เพื่อประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมฯ และทดลองใช้ชุดกิจกรรมกับนักเรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี จำนวน 50 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบค่าที (t-Test) ผลการวิจัยพบว่า 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ประกอบด้วย 4 ชุดกิจกรรม ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เข้มทิศแห่งการสร้างสรรค์ 3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สื่อสัมพันธ์เพิ่มพูนพลัง และ 4) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คนเบื้องหลังสร้างความหวังให้คนเบื้องหน้า โดยในแต่ละชุดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ฤทธิการสอนในชุดกิจกรรม 2) ผังมโนทัศน์การจัดกิจกรรม 3) คำชี้แจงสำหรับครู 4) บทบาทของครู 5) ผลการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) แบบทดสอบก่อนเรียนพร้อมเฉลย 7) วิดีทัศน์เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 8) ใบความรู้เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 9) ใบความรู้เพิ่มเติม แนวการเขียนแผนภาพความคิด (Mind Mapping) 10) แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 11) แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย 12) แบบประเมินชิ้นงานแผนที่ความคิด (Mind Mapping) 13) แบบบันทึกผลการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน และ 14) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีคุณภาพ อยู่ในระดับมากที่สุด 3) ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีประสิทธิภาพที่ 90.19/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 4) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5) ความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53

คำสำคัญ: ชุดกิจกรรมการเรียนรู้, สื่อสร้างสรรค์, ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

ครู วิทยฐานะครูชำนาญการพิเศษ โรงเรียนกาญจนาภิเษกวิทยาลัย

*ผู้ประสานงานหลัก: Siwaporn.kla@kn.ac.th

The Development of Creative Media Learning Activities Package Life Experiential Learning of Mathayomsuksa 6 students of Debsirin Ladya School, Kanchanaburi

Siwaporn Klayjek*

Received 2 January 2023; Revised 28 April 2023; Accepted 19 May 2023

Abstract

The objectives of the research were to 1) develop of the creative media learning activities package life experiential learning, 2) assess the quality of the creative media learning activities package life experiential learning, 3) study efficiency of the creative media learning activities package life experiential learning, 4) comparison of achievement of the creative media learning activities package life experiential learning, 5) study student satisfaction Debsirin Ladya School Kanchanaburi towards learning with the creative media learning activities package life experiential learning. This research was research and development by Seven experts to assess the quality. Implement the activity pack with students of Debsirin Ladya School, Kanchanaburi, 50 students. The statistics to analyze the data were average ($\bar{X}$), standard deviation (S.D), and t-Test independent. The results showed that: 1) creative media learning activity packet Life experience base consists of 4 packets of activities, namely (1) learning activity set, learning unit 1 on spark and expand thinking, (2) learning activity set, learning unit 2 on the compass of creativity, (3) Learning Activity Pack 3 on Communications Empowering, and (4) Learning Activity Pack 4 on People Behind Creating Hope for People in the Front. Each learning package consisted of 1) teaching theory in the activity package, 2) Conceptual map of activity arrangement, 3) Instructions for teachers, 4) teacher roles, 5) learning outcomes/learning objectives, 6) pre-tests. Learn with answers. 7) Video about spark expanding ideas, 8) Knowledge sheet Spark to expand ideas, 9) Additional knowledge sheet. Mind Mapping guidelines, 10) Unit, 11) practice exercises with answers, 12) Mind Mapping Assessment Form, 13) Pre- and post-test record form, and 14) student behavior assessment form. 2) A packet of creative media learning activities the quality of life experience learning at the highest level. 3) Efficiency of creative media learning activities life experience learning It has an efficiency of 90.19/83.58, which is higher than the threshold of 80/80. 4) Learning achievement after school with creative media learning activities based on life experience learning higher than before Statistically significant at the .05 level. 5) Student satisfaction Debsirin Ladya School, Kanchanaburi, which continues learning with creative media learning activities life experience learning at the highest level. ($\bar{X}$ =4.53)

Keywords: Learning Activities Package, Creative Media, Life Experiential Learning

Senior Professional Level Teachers, Kanchananukroh School

*Corresponding Author: Siwaporn.kla@kn.ac.th

บทนำ

ปัจจุบันโลกมีการพัฒนาสู่ความเจริญก้าวหน้าเป็นอันมากโดยเฉพาะทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี จึงถูกเรียกว่ายุคโลกาภิวัตน์และส่งผลให้เกิดการแข่งขันในประเทศ ระหว่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ ดังนั้นทำให้ประเทศต่าง ๆ ต้องปรับตัวให้ทันกับกระแสของสังคมโลกประเทศไทย ก็เป็นประเทศหนึ่งที่หนีไม่พ้น การเปลี่ยนแปลงและการแข่งขันดังกล่าว จึงจำเป็นที่จะต้องพัฒนาความรู้ให้กับประชาชน เพื่อที่จะสามารถปรับตัวและดำรงชีวิตอยู่ท่ามกลางกระแสโลกาภิวัตน์ได้อย่างมีความสุข ทั้งนี้การศึกษาถือได้ว่าเป็นกลไก สำคัญส่วนหนึ่งในการพัฒนาสังคมและเป็นกระบวนการสำคัญยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพและสามารถปรับตัวได้ เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 จึงมีเจตนารมณ์ที่จะพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้โดยเน้นประโยชน์ของผู้เรียนเป็นสำคัญ ส่งเสริมให้นักเรียนสามารถพัฒนาตาม ธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพอย่างแท้จริง ยึดหลักนักเรียนทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนานตนเองได้ โดยถือว่านักเรียนมี ความสำคัญที่สุด ซึ่งเป็นหัวใจของการปฏิรูปการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ซึ่งการกำหนดทิศทางและนโยบายการจัดการศึกษาไทย จึงต้องดำเนินการอย่างเร่งด่วน เพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าของ เทคโนโลยีที่มีผลต่อการกำหนดคุณสมบัติ และคุณภาพของแรงงานในอนาคต ดังนั้น การจัดการศึกษาจึงต้องมีการเพิ่มเติม ความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในหลักสูตรการเรียนรู้ และปรับปรุงให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยี โดยเฉพาะ อย่างยิ่งในช่วงระยะของการดำเนินการปฏิรูปการศึกษาตามแนวทางพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ตั้งแต่ระยะเริ่มต้น จนถึงปัจจุบัน เกิดการเปลี่ยนแปลงด้านต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว ทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม การเมืองการปกครอง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีการสื่อสาร หรือไอซีที (Information and Communication Technology : ICT) เป็นไปอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ซึ่งถือเป็นเทคโนโลยีที่มีความสำคัญในการขับเคลื่อนความรู้ ข้อมูลข่าวสารในโลกยุค โลกาภิวัตน์ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2548)

แนวโน้มของการจัดการเรียนรู้ในอนาคตจะต้องก้าวให้ทันกับเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อยู่เสมอ และต้องมีการปรับเปลี่ยนหลักสูตรและวิธีการสอนให้ยืดหยุ่นสอดคล้องกับพฤติกรรมการณ์การเรียนรู้ของผู้เรียน ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้จึงควรใช้รูปแบบ หรือกลวิธีที่เหมาะสมกับผู้เรียน โดยคำนึงถึงความต้องการ ความสนใจ ความถนัด วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนและการให้ผู้เรียนได้ร่วมในการปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองให้ได้มากที่สุดพฤติกรรม การสอนของครูต้องเปลี่ยนไปจากเดิมที่เคยสอนแบบบรรยาย บอก สั่ง ประเมิน มาเป็นครูมีบทบาทในการเป็นผู้อำนวยความสะดวก ชี้แนะ ร่วมวางแผน ให้คำปรึกษา และประเมินแบบมีส่วนร่วม จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยมุ่งให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติ มีปฏิสัมพันธ์ต่อกันและกัน ได้ตัดสินใจ ได้สะท้อนความคิดเห็น ได้ให้เหตุผลเพื่อยืนยันความคิดของตน และได้แก้ปัญหา ครู ควรใช้แหล่งความรู้ที่หลากหลาย เช่น วิกิพีเดีย คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ไม่ควรใช้หนังสือเรียนเพียงอย่างเดียว ครูจะมีฐานะ เป็น ผู้ชี้แนะทาง ครูต้องช่วยให้ผู้เรียนได้สร้างความหมาย และอธิบายด้วยตนเองได้ นอกจากนี้ครูควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล มีการวางแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้อย่างเป็นระบบเพื่อเกิดประโยชน์สูงสุด แก่ผู้เรียน กิจกรรมที่จัดนั้นควรมีความหลากหลาย (วรรณทิพา รอดแรงคำ, 2540) ซึ่งอริวิทย์ เหมานุรักษ์ (2555) ได้นำเสนอประเด็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียน เกิดจาก 1) ปัญหาด้านบุคลากร บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจในการผลิตสื่อประกอบการจัดกิจกรรม บุคลากรขาดประสบการณ์ในการใช้สื่อนวัตกรรมทาง การศึกษา 2) ปัญหาด้านวัสดุ อุปกรณ์ และงบประมาณเกี่ยวกับนวัตกรรม คือขาดงบประมาณในการพัฒนานวัตกรรม ขาด วัสดุ – อุปกรณ์และงบประมาณที่จะพัฒนาสื่อนวัตกรรม การจัดหา การใช้ การดูแลรักษาและขาดงบจัดหาสื่อทันสมัย 3)

ปัญหาด้านสภาพแวดล้อม และสถานที่ที่ใช้ในวัตรกรรม สภาพแวดล้อมโดยทั่วไปยังไม่เหมาะสมกับการใช้สื่อ 4) ปัญหาด้านสภาพการเรียนการสอนเด็กมีความแตกต่างกันด้านสติปัญญา และด้านร่างกาย ปัญหาครอบครัวแตกแยก เด็กอาศัยอยู่กับญาติ มีเนื้อหาวิชาที่มากและสาระการเรียนการสอนแต่ละครั้งไม่ต่อเนื่อง นักเรียนบางคนไม่สบายใจในกิจกรรม และทำไม่จริงจังจึงมีผลต่อการจัดกิจกรรม และ 5) ปัญหาด้านการวัดผลและประเมินผล คือ บุคลากรขาดความรู้ในการที่จะนำสื่อวัตรกรรมมาใช้ในการวัดผลและประเมินผล นักเรียนที่ไม่ค่อยสนใจหรือไม่ชอบกิจกรรมก็จะมีผลต่อการจัดผลประเมินผล ขาดวัตรกรรมสื่อคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต การวัดประเมินผล ครูส่วนใหญ่ยังใช้วิธีการทำแบบทดสอบแบบปรนัยและการออกแบบสถานการณ์การเรียนรู้จึงควรใช้บริบทสภาพแวดล้อมที่นักเรียนคุ้นเคยและรู้จัก ซึ่งก็คือสภาพของครอบครัว ชุมชน และท้องถิ่นของนักเรียนนั่นเอง สิ่งที่ได้จากคำถามอยากรู้ของนักเรียนจะทำให้ครูเห็นความแตกต่างของพื้นฐานความรู้และพื้นฐานประสบการณ์เดิมของนักเรียนได้เป็นรายบุคคล (สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ., 2560)

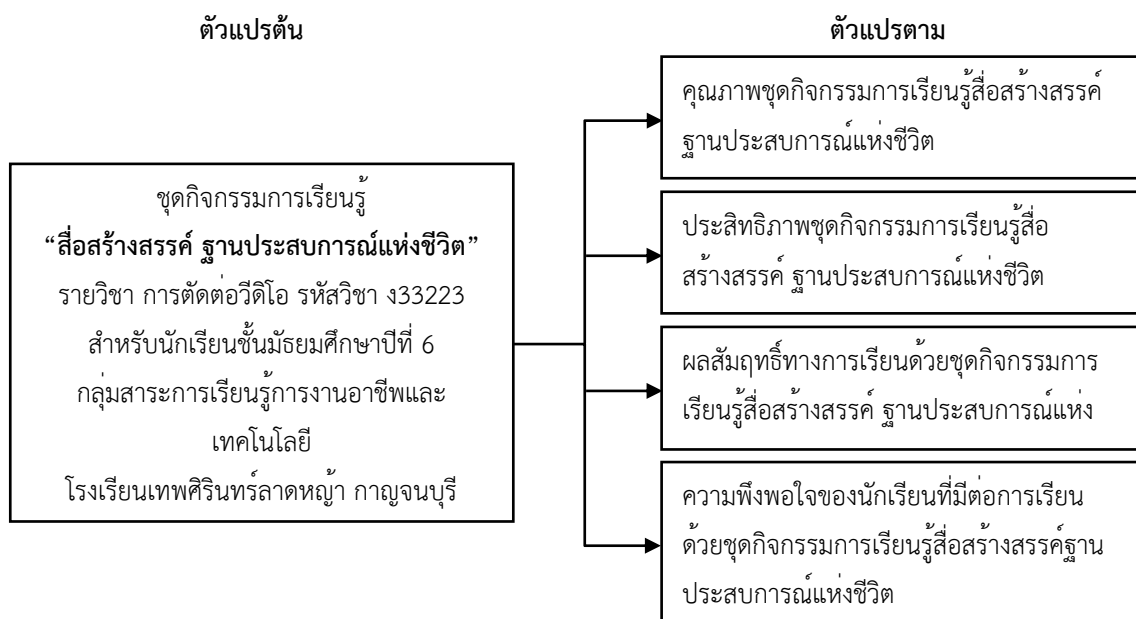
ดังนั้น ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนซึ่งต้องแก้ไขปัญหาดังกล่าวโดยเร็ว จึงพัฒนาสื่อวัตรกรรมการเรียนรู้ที่สามารถนำมาช่วยแก้ปัญหาเหล่านี้ โดยผู้วิจัยพบว่าแนวทางหนึ่งที่น่าสนใจและสามารถนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อแก้ปัญหาความแตกต่างระหว่างบุคคลในการเรียนรู้ได้ดี คือการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งเป็นสื่อการเรียนรู้ที่ได้รับการยอมรับในเรื่องของการรวบรวมสื่อการเรียนรู้ไว้เป็นชุดเพื่อให้เหมาะสมกับเนื้อหาให้ผู้เรียนศึกษาด้วยตนเองได้อย่างสะดวก ตามขั้นตอนที่กำหนดเพื่อบรรลุจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ เป็นการเรียนรู้ที่เน้นความสามารถส่วนบุคคล ผู้เรียนมีอิสระและพึงพาครูผู้สอนน้อยที่สุด นักเรียนสามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลาตามที่ต้องการ ทำให้เกิดทักษะกระบวนการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ในตัวเอง ภายในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่ครูเป็นผู้สร้างประกอบด้วยองค์ประกอบต่าง ๆ หลายชนิดเพื่อให้ให้นักเรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือและมีการนำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ในการประกอบการเรียนเพื่อส่งเสริมให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จเป็นวิชาที่อยู่ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ที่โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ได้จัดการเรียนรู้ให้กับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยครูผู้สอนเป็นผู้สร้างและจัดทำชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ซึ่งประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ ใบความรู้ แบบฝึกปฏิบัติ แบบทดสอบ และสื่อวีดิทัศน์ โดยจัดทำเป็นคู่มือครู เพื่อให้ครูมีคำชี้แจงในการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละชุดอย่างชัดเจน เพื่อให้ให้นักเรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูเป็นผู้แนะนำช่วยเหลือและมีการนำหลักการทางจิตวิทยามาใช้ในการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
2. เพื่อประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
3. เพื่อหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
4. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
5. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า จังหวัดกาญจนบุรี ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

กรอบแนวคิด

จากการทบทวนแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ได้แก่ 1) การจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน 2) การเรียนแบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7E (7-E Learning Cycle) 3) การเรียนรู้แบบฐานประสบการณ์ 4) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ 5) การพัฒนาสื่อการสอนและสื่อการเรียนรู้สร้างสรรค์ 6) การประเมินคุณภาพและวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ 7) หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2557 และ 8) งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถกำหนดเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ดำเนินการ ดังนี้

1. การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับชุดกิจกรรม แผนจัดการเรียนรู้ การผลิตสื่อสร้างสรรค์ การสร้างแบบทดสอบความรู้ การวัดและประเมินผล การหาคุณภาพชุดกิจกรรม การหาประสิทธิภาพสื่อการเรียนรู้ และการหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

1.2 การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต โดยการนำเนื้อหา มาออกแบบและดำเนินการพัฒนาส่วนประกอบต่าง ๆ ของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยแต่ละรายการในชุดกิจกรรม มีขั้นตอนการพัฒนา ดังนี้

1) การพัฒนาแผนจัดการเรียนรู้ โดยเนื้อหาที่ใช้ในการเรียนการสอนในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้เนื้อหาตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษา โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ประจำปีการศึกษา 2557 ในกลุ่มสาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยี โดยการ แบ่งเป็นหน่วยการเรียนรู้ที่สามารถจัดการเรียนรู้ครอบคลุมทั้งภาคการศึกษา มีรายละเอียด ดังนี้

สาระที่ 1 การดำรงชีวิตและครอบครัว

มาตรฐาน ง 1.1 เข้าใจการทำงาน มีความคิดสร้างสรรค์ มีทักษะกระบวนการทำงาน ทักษะการจัดการ ทักษะกระบวนการแก้ปัญหา ทักษะการทำงานร่วมกัน และทักษะการแสวงหาความรู้ มีคุณธรรม และลักษณะนิสัยในการทำงาน มีจิตสำนึกในการใช้พลังงาน ทรัพยากร และสิ่งแวดล้อม เพื่อการดำรงชีวิตและครอบครัว

สาระที่ 2 การออกแบบและเทคโนโลยี

มาตรฐาน ง 2.1 เข้าใจเทคโนโลยีและกระบวนการเทคโนโลยี ออกแบบและสร้างสิ่งของเครื่องใช้ หรือวิธีการ ตามกระบวนการเทคโนโลยีอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ เลือกใช้เทคโนโลยีในทางสร้างสรรค์ต่อชีวิต สังคม สิ่งแวดล้อม และมีส่วนร่วมในการจัดการเทคโนโลยีที่ยั่งยืน

สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

มาตรฐาน ง 3.1 เข้าใจ เห็นคุณค่า และใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล และมีคุณธรรม ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการใช้เทคโนโลยีและสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลและการสื่อสาร

สาระที่ 4 การอาชีพ

มาตรฐาน ง 4.1 เข้าใจ มีทักษะที่จำเป็น มีประสบการณ์ เห็นแนวทางในงานอาชีพ ใช้เทคโนโลยีเพื่อพัฒนาอาชีพ มีคุณธรรมและมีเจตคติที่ดีต่ออาชีพ

2) คู่มือสำหรับครู เป็นการพัฒนาคู่มือสำหรับการใช้วัตกรรมการสำหรับครู ซึ่งประกอบรายละเอียดที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอนสำหรับครู ได้แก่ ปก คำนำ สารบัญ คำชี้แจงชุดกิจกรรมการเรียนรู้แต่ละหน่วย รายการเอกสารประกอบการสอนสำหรับครู รูปแบบการจัดการเรียนรู้ โมเดล 3CPR เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ ผังมโนทัศน์ การจัดกิจกรรมสำหรับครู คำชี้แจงสำหรับครู บทบาทครู ผลการเรียนรู้ / จุดประสงค์การเรียนรู้ แบบทดสอบก่อนเรียน เฉลยแบบทดสอบก่อนเรียน เนื้อหาการเรียนรู้ แบบทดสอบหลังเรียน เฉลยแบบทดสอบหลังเรียน แบบประเมินชิ้นงาน แบบบันทึกผลการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน และแบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน

3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นการพัฒนารายการเอกสารและสื่อในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ ประกอบด้วย 16 รายการ ได้แก่

- ใบความรู้ในรูปแบบอินโฟกราฟิก มีขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา
- สื่อวีดิทัศน์ (Video) มีลักษณะเป็นสื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีขั้นตอนการออกแบบและพัฒนา ดังนี้

- การเขียนบท แบ่งต่างหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยที่ 1 จำนวน 1 เรื่อง หน่วยที่ 2 จำนวน 5 เรื่อง
- การวาด Story Board ตามหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้ 2 หน่วย รวม 6 เรื่อง
- การวางแผนการถ่ายทำ โดยทำการหนดการถ่ายทำสื่อวีดิทัศน์ตามบทและ Story Board ที่กำหนดไว้
- จัดเตรียม Footage เพื่อใช้ในการถ่ายทำและการตัดต่อ ได้แก่ การเลือกพื้นที่ (Location)

ฉาก นักแสดง ดนตรีประกอบ และเสียงบรรยาย

- ดำเนินการถ่ายทำวีดิทัศน์ตามแผนงานที่กำหนดไว้
- ดำเนินการตัดต่อวีดิทัศน์ โดยใส่เอฟเฟค ดนตรีประกอบ เสียงบรรยาย และข้อความบรรยายเพื่อให้สื่อมีความสมบูรณ์

- การประเมินคุณภาพของสื่อวีดิทัศน์โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน ที่มีประสบการณ์ทำงานด้านสื่อวีดิทัศน์ไม่น้อยกว่า 5 ปี

- ปรับปรุงสื่อวีดิทัศน์ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และจัดเตรียมสื่อให้พร้อมสำหรับการนำไปทดลองใช้งานจริง

- แบบประเมินผลการเรียนรู้ก่อนเรียนและหลังเรียน ผู้วิจัยทำการพัฒนาแบบประเมินผลการเรียนรู้ตามหน่วยเรียนที่กำหนดไว้ มีขั้นตอนการพัฒนาและหาคุณภาพดังนี้

- ดำเนินการออกข้อสอบให้สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละหน่วยเรียน

- การประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของข้อสอบ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี โดยกำหนดค่าความคิดเป็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาข้อสอบที่สามารถนำไปใช้ได้ ต้องมีความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.50-1.00 ผลการประเมินพบว่า ข้อสอบทุกข้อมีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.66-1.00 และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมทั้งคำถาม และคำตอบในบางข้อคำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปใช้หาคุณภาพต่อไป

- การหาความยากง่าย และอำนาจจำแนกของข้อสอบ โดยนำข้อสอบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่เคยเรียนหน่วยเรียนที่นำมาใช้ในชุดการสอน จำนวน 30 คน โดยแบ่งเป็นนักเรียนที่มีผลการเรียนดี จำนวน 10 คน นักเรียนที่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 10 คน และนักเรียนที่มีผลการเรียนอ่อน จำนวน 10 คน ผลการศึกษพบว่า ข้อสอบมีความยากง่าย ระหว่าง .20-.80 และมีอำนาจจำแนกที่ .49 ขึ้นไป

- จัดเตรียมชุดข้อสอบก่อนเรียนและหลังเรียน แบ่งออกเป็น 2 ชุด ตามหน่วยเรียนที่กำหนดไว้ โดยแต่ละหน่วยเรียน ประกอบด้วย ข้อสอบที่ผ่านการหาคุณภาพของข้อสอบเรียบร้อยแล้ว

4) แบบฝึกหัดระหว่างเรียน ผู้วิจัยทำการพัฒนาแบบประเมินผลการเรียนรู้ตามหน่วยเรียนที่กำหนดไว้ มีขั้นตอนการพัฒนาและหาคุณภาพ ได้แก่ 1) ดำเนินการออกข้อสอบให้สอดคล้องตามจุดประสงค์เชิงพฤติกรรมของแต่ละหน่วยเรียน และ 2) การประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบฝึกหัดระหว่างหน่วย โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ซึ่งได้กำหนดเกณฑ์การพิจารณาแบบฝึกหัดระหว่างหน่วย ที่สามารถนำไปใช้ได้ ต้องมีความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.50-1.00 ผลการประเมินพบว่า แบบฝึกหัดระหว่างหน่วย ทุกข้อมีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.66-1.00 และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปใช้หาคุณภาพต่อไป

2. การประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 7 คน เป็นผู้ประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมฯ มีรายละเอียด ดังนี้

2.1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี จำนวน 7 คน ได้มาด้วยวิธีการเลือกแบบเจาะจง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ได้แก่ แบบสอบถามคุณภาพของชุดกิจกรรมฯ ที่ผ่านกระบวนการหาคุณภาพ โดยการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบฝึกหัดระหว่างหน่วย โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี ซึ่งกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคำถามนั้นถูกต้องตรงตามเนื้อหาระหว่าง

0.50-1.00 ผลการประเมินพบว่า แบบฝึกหัดระหว่างหน่วย ทุกคำถามมีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาระหว่าง 0.66-1.00 และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อนำไปใช้หาคุณภาพต่อไป

2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

- 1) จัดเตรียมแบบสอบถามที่ผ่านการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาแล้ว
- 2) ประสานผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อส่งแบบสอบถามเพื่อประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
- 3) ส่งแบบประเมินให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
- 4) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของชุดแบบสอบถามประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต
- 5) บันทึกข้อมูลลงโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อกำหนดผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

2.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ในการข้อมูลผลประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

3. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต โดยหาค่าต่าง ๆ ดังนี้

3.1 การหาความตรงของแบบสอบถาม ด้วยการหาดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม (IOC) ของแบบสอบถาม โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี และผู้วิจัยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคำถามนั้นถูกต้องตรงตามตามเนื้อหาระหว่าง 0.5-1.00 ผลการประเมินพบว่า แบบสอบถาม ทุกคำถามมีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหาสูงกว่า 0.50 และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปใช้หาคุณภาพต่อไป (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539)

3.2 สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ด้วยการใช้อยู่ E1/E₂ การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต (มนต์ชัย เทียนทอง, 2545)

4. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีขั้นตอนดำเนินการดังนี้

4.1 ดำเนินการประเมินผลการทดสอบก่อนเรียน โดยประเมินเป็น 2 ครั้ง ตามหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4.2 สรุปผลการประเมินผลการทดสอบก่อนเรียน ทั้ง 2 ครั้ง และเก็บบันทึกผลไว้เพื่อใช้ในการประมวลผลเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

4.3 ดำเนินการประเมินผลการทดสอบหลังเรียน โดยประเมินเป็น 2 ครั้ง ตามหน่วยการเรียนรู้ที่กำหนดไว้

4.4 สรุปผลการประเมินผลการทดสอบหลังเรียน ทั้ง 2 ครั้ง

4.5 นำผลการประเมินตามแบบประเมินผลการทดสอบหลังเรียนมาวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ด้วยการทดสอบค่าที (t-Test Independent) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 มีสูตรการคำนวณ ดังนี้ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2539)

5. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนโรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีรายละเอียด ดังนี้

5.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา การตัดต่อวิดีโอ รหัสวิชา ง33223 สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี จำนวน 50 คน

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการประเมินความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีรายละเอียด ดังนี้

1) ลักษณะของแบบประเมินความพึงพอใจ เป็นข้อคำถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

2) การประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (IOC: Index of Item-Objective Congruence) ของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมิน จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์และความรู้เกี่ยวกับการวัดและประเมินผลการศึกษา ไม่น้อยกว่า 10 ปี โดยกำหนดเกณฑ์การพิจารณาคำถามนั้นถูกต้องตรงตามตามเนื้อหา ระหว่าง 0.5-1.00 ผลการประเมินพบว่า แบบประเมินความพึงพอใจทุกคำถามมีผลการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา มากกว่า 0.50 และมีการปรับปรุงให้เหมาะสมตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อนำไปใช้หาคุณภาพต่อไป

3) การหาความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ โดยการนำชุดแบบประเมินความพึงพอใจไปทดลองใช้ (Try Out) นักเรียนที่เคยเรียนหน่วยเรียนที่นำมาใช้ในชุดการสอน จำนวน 30 คน โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินความพึงพอใจ ทั้งฉบับต้องไม่ต่ำกว่า 0.80 ขึ้นไป และผลจากการนำแบบประเมินความพึงพอใจทดลองใช้พบว่า แบบประเมินทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ .856 ถือว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

4) จัดเตรียมแบบประเมินความพึงพอใจ ทั้งทั้งฉบับเพื่อทำการเก็บรวบรวมข้อมูลเมื่อเสร็จสิ้นการทดลองใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

5.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1) ครูผู้สอนชี้แจงวัตถุประสงค์การเรียนรู้และวิธีการดำเนินการใช้กิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

2) ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน และเก็บคะแนนผลการทดสอบก่อนเรียน

3) ครูผู้สอนสอนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

- 4) ให้ผู้เรียนทบทวนแบบทดสอบระหว่างเรียน โดยให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบแต่ละชุดเมื่อดำเนินการสอนเสร็จสิ้นในเรื่องนั้น ๆ และทำการเก็บคะแนนผลการทดสอบระหว่างเรียนของแบบทดสอบแต่ละชุด
 - 5) ครูผู้สอนทำการสรุปผลการจัดการเรียนการสอนในภาพรวม
 - 6) ให้ให้ผู้เรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน และทำการเก็บคะแนนผลการทดสอบหลังเรียน
 - 7) ให้ผู้เรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้
- สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

5.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ยเพื่อพิจารณาระดับความเหมาะสมของรูปแบบ ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2535)

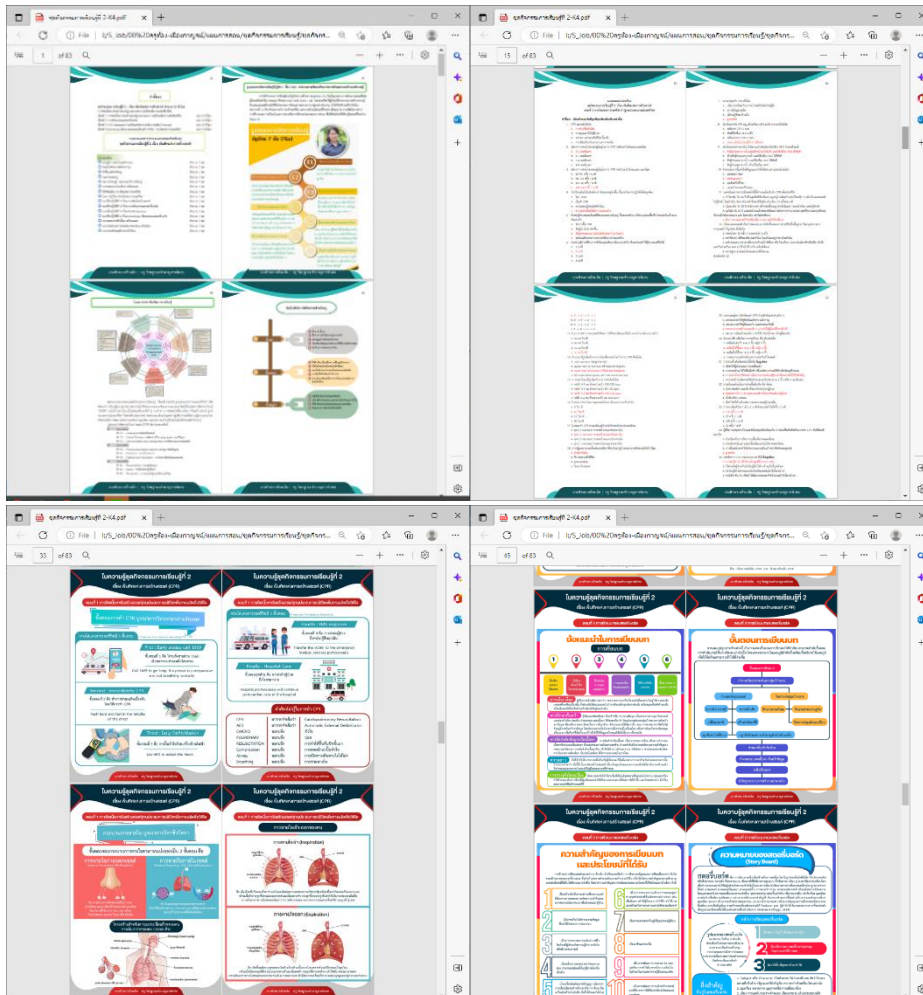
- 1.00 – 1.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อยที่สุด
- 1.51 – 2.50 มีความเหมาะสมในระดับน้อย
- 2.51 – 3.50 มีความเหมาะสมในระดับปานกลาง
- 3.51 – 4.50 มีความเหมาะสมในระดับมาก
- 4.51 – 5.00 มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด

ผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตที่พัฒนาขึ้น ประกอบด้วย 4 ชุดกิจกรรม ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยที่ 1 เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยที่ 2 เรื่อง เข้มทิศแห่งการสร้างสรรค์ 3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยที่ 3 เรื่อง สื่อสัมพันธ์เพิ่มพูนพลัง และ 4) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยที่ 4 เรื่อง คนเบื้องหลังสร้างความหวังให้คนเบื้องหน้า ในแผนการสอน ได้แก่ 1) มาตรฐานการเรียนรู้ /ตัวชี้วัด 2) สารการเรียนรู้ 3) สารสำคัญ 4) สมรรถนะสำคัญของผู้เรียนและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ 5) ชิ้นงาน /ภาระงาน (รวบยอด) 6) การวัดและการประเมินผล 7) กิจกรรมการเรียนรู้ 8) สื่อ/แหล่งการเรียนรู้ และ 9) แบบทดสอบก่อนเรียน-หลังเรียน ซึ่งแต่ละหน่วยการเรียนรู้มีสาระสำคัญ โดยในคู่มือครูประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ ดังนี้

- ทฤษฎีการสอนในชุดกิจกรรม	จำนวน 1 ชุด
- ผังมโนทัศน์การจัดกิจกรรม	จำนวน 1 ชุด
- คำชี้แจงสำหรับครู	จำนวน 1 ชุด
- บทบาทของครู	จำนวน 1 ชุด
- ผลการเรียนรู้ / จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน 1 ชุด
- แบบทดสอบก่อนเรียน พร้อมเฉลย	จำนวน 1 ชุด
- วิดีทัศน์เรื่อง จุดประกายขยายความคิด	จำนวน 1 ชุด
- ใบความรู้เรื่อง จุดประกายขยายความคิด	จำนวน 1 ชุด
- ใบความรู้เพิ่มเติม แนวการเขียนแผนภาพความคิด (Mind Mapping)	จำนวน 1 ชุด
- แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 1	จำนวน 2 ชุด
- แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 2	จำนวน 4 ชุด

- แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 3 จำนวน 2 ชุด
- แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 4 จำนวน 5 ชุด
- แบบทดสอบหลังเรียน พร้อมเฉลย จำนวน 1 ชุด
- แบบประเมินชิ้นงานแผนที่ความคิด (Mind Mapping) จำนวน 1 ชุด
- แบบบันทึกผลการทดสอบก่อนเรียน หลังเรียน จำนวน 1 ชุด
- แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน จำนวน 1 ชุด
-

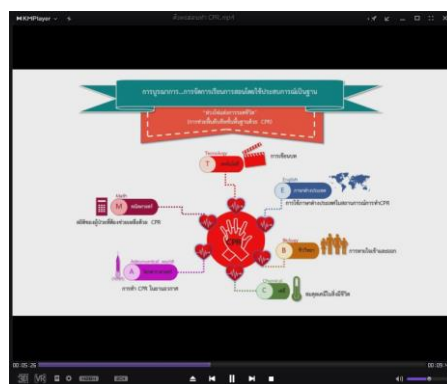

ภาพที่ 2 ตัวอย่างชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

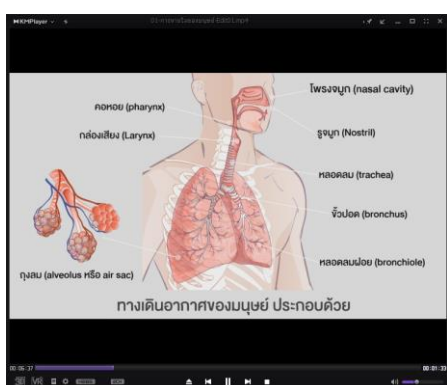
2. สื่อวิดีโอประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ประกอบด้วย 8 ตอน ได้แก่ 1) การเขียนบท 2) สอนทำ CPR 3) การหายใจของมนุษย์ 4) การทำ CPR ในยานอวกาศ 5) Chain of Survival 6) สมุดเคมีในสิ่งมีชีวิต 7) สถิติและข้อมูล และ 8) การสัมภาษณ์นักเรียนที่มีประสบการณ์ทำ CPR จริง ดังนี้

ภาพที่ 3 ตอนที่ 1 การเขียนบท

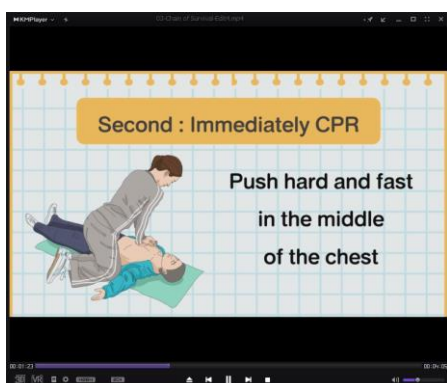
ภาพที่ 4 ตอนที่ 2 วิธีทำ CPR

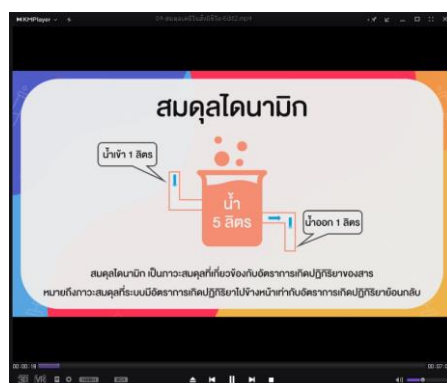
ภาพที่ 5 ตอนที่ 3 การหายใจของมนุษย์

ภาพที่ 6 ตอนที่ 4 การทำ CPR ในยานอวกาศ

ภาพที่ 7 ตอนที่ 5 Chain of Survival

ภาพที่ 8 ตอนที่ 6 สมุดเคมีในสิ่งมีชีวิต

ภาพที่ 9 ตอนที่ 7 สถิติและข้อมูล

ภาพที่ 10 ตอนที่ 8 การสัมภาษณ์นักเรียน
ที่มีประสบการณ์ทำ CPR จริง

สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ประกอบด้วยวิดีโอทั้งหมด 8 เรื่อง โดยได้เลือกเนื้อหาเกี่ยวกับการทำ CPR เพื่อช่วยชีวิตผู้ประสบอุบัติเหตุ หรือเมื่อมีเหตุฉุกเฉินอาจถึงแก่ชีวิต โดยเริ่มจากการให้ความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับการผลิตสื่อวิดีโอ และใช้เนื้อหาเกี่ยวกับการจัดทำ CPR เพื่อเป็นการสอดแทรกเนื้อหาที่เป็นความรู้ที่จำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตผู้ป่วย และเป็นการบูรณาการเนื้อหาเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ ได้แก่ วิชาสังคมศึกษา วิชาภาษาอังกฤษ และวิชาการคำนวณ ซึ่งสื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตเป็นส่วนหนึ่งของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้

3. การประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มี 2 ส่วน ดังนี้

3.1 ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 1 ผลการประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
ด้านลักษณะรูปลักษณ์ชุดกิจกรรม	4.57	0.50	มากที่สุด
1. รูปลักษณ์สวยงามน่าสนใจ	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ขนาดตัวหนังสือมีความเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
3. การจัดลำดับหัวข้อเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
4. การจัดหน้าสวยงาม	4.40	0.55	มาก
5. สีสันทึ่ใช้มีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
6. องค์ประกอบของชุดกิจกรรมครบถ้วนสมบูรณ์	4.40	0.55	มาก
7. สามารถนำไปใช้ประกอบการจัดการศึกษาได้	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านเนื้อหาสาระ	4.62	0.49	มากที่สุด
1. เนื้อหาสาระมีความถูกต้องสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	4.80	0.45	มากที่สุด
2. เอกสารประกอบของชุดการสอนมีความเหมาะสม	4.40	0.55	มาก
3. เนื้อหาครอบคลุมวัตถุประสงค์	4.40	0.55	มาก
4. เนื้อหา มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์	4.60	0.55	มากที่สุด

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
5. เนื้อหาสามารถเสริมสร้างการเรียนรู้แก่ผู้เรียนได้	4.80	0.45	มากที่สุด
6. ความยาวของเนื้อหามีความเหมาะสม	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ความน่าสนใจของเนื้อหา	4.40	0.55	มาก
8. เนื้อหาเหมาะสมกับระดับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
9. ความเหมาะสมของปริมาณเนื้อหาโดยภาพรวม	4.60	0.55	มากที่สุด
10. การนำเสนอเนื้อหาโดยภาพรวม	4.80	0.45	มากที่สุด
ด้านการใช้ภาษา	4.60	0.50	มากที่สุด
1. ภาษาที่ใช้เหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
2. คำและประโยคที่ใช้อย่างชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
3. ตัวอักษรอ่านง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
4. มีการจัดเรียงอย่างสวยงาม	4.80	0.45	มากที่สุด
5. ความถูกต้อง กระชับ ชัดเจน และครอบคลุม	4.40	0.55	มาก
ด้านภาพประกอบ	4.52	0.51	มากที่สุด
1. ภาพประกอบมีความชัดเจน	4.60	0.55	มากที่สุด
2. ภาพที่เลือกใช้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.60	0.55	มากที่สุด
3. การออกแบบปกสวยงาม	4.40	0.55	มาก
4. กราฟิกมีความเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
5. ภาพประกอบสัมพันธ์กับเนื้อหาคำบรรยาย	4.40	0.55	มาก
ด้านแบบทดสอบ	4.65	0.50	มากที่สุด
1. คำถามครอบคลุมเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
2. คำถามสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงพฤติกรรม	4.60	0.55	มากที่สุด
3. ความเหมาะสมของแบบทดสอบ	4.60	0.55	มากที่สุด
4. คำถามมีความยากง่ายเหมาะสม	4.60	0.55	มากที่สุด
5. มีการเรียงลำดับสอดคล้องกับเนื้อหา	4.60	0.55	มากที่สุด
6. คำถามและคำตอบมีเป้าหมายที่ชัดเจน	4.80	0.45	มากที่สุด
7. ภาษาที่ใช้อ่านเข้าใจง่าย	4.60	0.55	มากที่สุด
8. ความเหมาะสมของแบบทดสอบโดยภาพรวม	4.80	0.55	ที่สุด
คุณภาพภาพรวมทุกด้าน	4.67	0.48	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.67 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะรูปลักษณ์ชุดกิจกรรม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57 ด้านเนื้อหาสาระ อยู่ในระดับมากที่สุด

มีค่าเฉลี่ย 4.62 ด้านการใช้ภาษา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.60 ด้านภาพประกอบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.52 และด้านแบบทดสอบ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.65

3.2 สื่อวิดีโอประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลประเมินคุณภาพสื่อวิดีโอประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
1	มีสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
2	มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่จะสอน	5.00	0.00	มากที่สุด
3	มีความคงทนสามารถนำกลับมาใช้ได้	5.00	0.00	มากที่สุด
4	ประหยัดเวลาลดการบอกล/อธิบายให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง	5.00	0.00	มากที่สุด
5	สื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
6	ไม่เป็นการจำหน่ายสื่อเพื่อการค้ากำไรเชิงธุรกิจจากผู้เรียน	5.00	0.00	มากที่สุด
7	ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ง่ายสามารถจดจำได้นาน	4.80	0.45	มากที่สุด
8	ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ / กระตุ้นกระบวนการคิดของนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
9	ช่วยเพิ่มพูนประสบการณ์และเสริมสร้างความเข้าใจให้กับนักเรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
10	สามารถถ่ายทอดเนื้อหาที่เป็นนามธรรมให้เป็นรูปธรรมได้	4.80	0.45	มากที่สุด
11	เป็นสื่อที่ส่งเสริมคุณธรรมจริยธรรมต่อผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
12	เสริมสร้างบรรยากาศที่ดีมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้	4.80	0.45	มากที่สุด
13	นำมาใช้ตรวจสอบว่าผู้เรียนสามารถเรียนรู้หรือเข้าใจสิ่งที่เรียนไปถูกต้องมากน้อยเพียงใด	4.80	0.45	มากที่สุด
14	ส่งเสริมความงอกงามตามระดับที่ต้องการในจังหวะช้า-เร็วที่เหมาะสมกับผู้เรียน	4.80	0.45	มากที่สุด
15	ส่งเสริมความงอกงามและสร้างบรรยากาศที่ดีทางจิตใจหรืออารมณ์	4.80	0.45	มากที่สุด
16	มีความทันสมัยแปลกใหม่แตกต่างไปจากการเรียนปกติ	4.60	0.89	มากที่สุด
17	สะดวก ง่ายต่อการนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของครู	4.60	0.55	มากที่สุด
18	ช่วยให้นักเรียนสรุปความคิดรวบยอดในเรื่องที่เรียนได้ถูกต้อง	4.40	0.55	มาก
19	เนื้อหา มีความเหมาะสมกับวัย	4.40	0.55	มาก
20	ส่งเสริมปฏิสัมพันธ์ทางสังคมระหว่างครูผู้สอนกับผู้เรียน	4.40	0.55	มาก
21	ถูกต้องตามหลักการผลิตสื่อ	4.40	0.55	มาก
22	เพิ่มบทบาทผู้เรียนในการเป็นผู้ปฏิบัติ ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง	4.40	0.55	มาก
23	ทำให้เกิดการค้นพบความรู้ด้วยตนเอง	4.40	0.55	มาก

ข้อ	ข้อความ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับคุณภาพ
24	มีการบูรณาการหรือหลีกเลี่ยงการเสนอข้อปลีกย่อยที่ปราศจากบูรณาการ	4.40	0.55	มาก
25	พัฒนาความเป็นกันเองและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น	4.40	0.55	มาก
26	ท่านมีความพึงพอใจต่อสื่อประกอบการสอนในระดับใด	4.40	0.55	มาก
27	เราหรือกระตุ้นความสนใจให้เกิดการเรียนรู้ในเรื่องที่เรียน	4.20	0.84	มาก
28	เป็นการเพิ่มพูนประสบการณ์ตรงแก่ผู้เรียน	4.20	0.45	มาก
29	สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่	4.00	0.00	มาก
30	เป็นสื่อที่มีการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม	4.00	0.00	มาก
ภาพรวม		4.61	0.39	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่าสื่อวีดิโอประกอบชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ภาพรวมมีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.61 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด 17 ข้อ และมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก 13 ข้อ โดยข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด 5.00 จำนวน 6 ข้อ ได้แก่ 1) มีสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ที่จะสอน 2) มีความสัมพันธ์กับเนื้อหาบทเรียนที่จะสอน 3) มีความคงทนสามารถนำกลับมาใช้ได้ อีก 4) ประหยัดเวลาลดการบอก/อธิบายลงให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยตนเอง 5) สื่อเสริมสร้างความเข้าใจในบทเรียน และ 6) ไม่เป็นการจำหน่ายสื่อเพื่อการค้ากำไรเชิงธุรกิจจากผู้เรียน ส่วนค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ 4.00 จำนวน 2 ข้อ ได้แก่ 1) สามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่ และ 2) เป็นสื่อที่มีการประยุกต์ใช้ได้อย่างเหมาะสม

3.3 การหาประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 3 ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

รายการ	กลุ่มตัวอย่าง	คะแนนรวม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	ร้อยละ
แบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E ₁)	50	105	94.70	5.21	90.19
แบบทดสอบหลังเรียน (E ₂)	50	85	70.48	5.31	83.58

จากตารางที่ 3 พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีประสิทธิภาพที่ 90.19/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จึงสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80

3.4 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สามารถสรุปผลสัมฤทธิ์รายหน่วยสรุปได้ดังนี้

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนกับก่อนเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ภาพรวม

กลุ่มทดลอง	N	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย	S.D.	df	t	Sig.
แบบทดสอบก่อนเรียน	50	85	32.16	6.04	49	85.45	.000*
แบบทดสอบหลังบทเรียน	50	85	70.18	4.99			

* มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05, df = 49

จากตารางที่ 4 พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ภาพรวม สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.5 การหาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สรุปได้ ดังนี้

ตารางที่ 5 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต

หัวข้อประเมิน	เฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
- บุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาของครูเหมาะสม	4.60	0.67	มากที่สุด
- ครูแจ้งผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน	4.58	0.67	มากที่สุด
- ครูส่งเสริมนักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการจัดการ และการแก้ปัญหา	4.58	0.67	มากที่สุด
- ครูมีความตั้งใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน	4.58	0.64	มากที่สุด
- ครูให้นักเรียนฝึกกระบวนการคิด คิดวิเคราะห์คิดสร้างสรรค์	4.56	0.64	มากที่สุด
- ครูเข้าสอนและออกชั้นเรียนตรงตามเวลา	4.56	0.61	มากที่สุด
- ครูจัดกิจกรรมการเรียนรู้สนุกและน่าสนใจ	4.54	0.68	มากที่สุด
- เนื้อหาที่สอนทันสมัยเสมอ	4.54	0.71	มากที่สุด
- ครูใช้สื่อประกอบการเรียนการสอนที่เหมาะสมและหลากหลาย	4.54	0.65	มากที่สุด
- ครูให้นักเรียนแสวงหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ	4.54	0.61	มากที่สุด
- ครูมีการประเมินผลการเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลายและยุติธรรม	4.54	0.65	มากที่สุด
- ครูประยุกต์สาระที่สอนเข้ากับเหตุการณ์ปัจจุบัน/สภาพแวดล้อม	4.52	0.65	มากที่สุด
- ครูส่งเสริมให้นักเรียนทำงานร่วมกันทั้งเป็นกลุ่มและรายบุคคล	4.52	0.68	มากที่สุด
- ครูคอยกระตุ้นให้นักเรียนตื่นตัวในการเรียนเสมอ	4.52	0.65	มากที่สุด

หัวข้อประเมิน	เฉลี่ย	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
- ครูใช้คำถามซักถามนักเรียนบ่อย ๆ	4.50	0.68	มาก
- ครูยอมรับความคิดเห็นของนักเรียนที่ต่างไปจากครู	4.50	0.65	มาก
- นักเรียนมีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผลการเรียน	4.50	0.68	มาก
- ครูสอดแทรกคุณธรรมและค่านิยม 12 ประการในวิชาที่สอน	4.48	0.65	มาก
- ครูมีการเสริมแรงให้นักเรียนที่ร่วมกิจกรรมการเรียนการสอน	4.46	0.68	มาก
- ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามปัญหา	4.46	0.65	มาก
สรุปความพึงพอใจภาพรวม	4.53	0.66	มากที่สุด

จากตารางที่ 5 พบว่าภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 3 ข้อแรก ได้แก่ บุคลิกภาพ การแต่งกายและการพูดจาของครูเหมาะสม มีค่าเฉลี่ย 4.60 ครูแจ้งผลการเรียนรู้ให้นักเรียนทราบอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ย 4.58 ครูส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง มีการจัดการ และการแก้ปัญหา มีค่าเฉลี่ย 4.58 และครูมีความตั้งใจในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย 4.58

อภิปรายผลการวิจัย

การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต พบว่าประกอบด้วย 4 ชุดกิจกรรม ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เชื่อมทิศแห่งการสร้างสรรค์ 3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สื่อสัมพันธ์เพิ่มพูนพลัง และ 4) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คนเบื้องหลังสร้างความหวังให้คนเบื้องหน้า โดยในแต่ละชุดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการสอนในชุดกิจกรรม 2) ผังมโนทัศน์การจัดกิจกรรม 3) คำชี้แจงสำหรับครู 4) บทบาทของครู 5) ผลการเรียนรู้ / จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) แบบทดสอบก่อนเรียนพร้อมเฉลย 7) วิดีทัศน์เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 8) ใบความรู้เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 9) ใบความรู้เพิ่มเติม แนวการเขียนแผนภาพความคิด (Mind Mapping) 10) แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 11) แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย 12) แบบประเมินชิ้นงานแผนที่ความคิด (Mind Mapping) 13) แบบบันทึกผลการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน และ 14) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน และผลประเมินคุณภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากการออกแบบชุดกิจกรรม มีการดำเนินการอย่างเป็นระบบพร้อมทั้งจัดทำคู่มือสำหรับครูที่สามารถใช้จัดกิจกรรมได้ รวมถึงการดำเนินการจัดทำชุดกิจกรรมภายใต้รูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนการพัฒนาอย่างชัดเจน และชุดกิจกรรมการเรียนรู้เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาตามที่ Hongthong (2003) นำเสนอไว้ว่า ชุดการเรียนรู้ เป็นนวัตกรรมทางการศึกษาที่มุ่งส่งเสริมให้ผู้เรียนได้เรียนตามความสามารถ คำว่าชุดการเรียนรู้ เดิมใช้คำว่า ชุดการสอน นักการศึกษาได้เปลี่ยนมาใช้คำว่าชุดการเรียนรู้ ซึ่งเป็นการเน้นการจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้ผู้เรียนได้ใช้สื่อและนวัตกรรมต่าง ๆ ในชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง และชุดกิจกรรมการเรียนรู้หรือชุดการเรียนรู้ เดิมใช้คำว่า ชุดการสอน เพราะเป็นสื่อที่ครูนำมาประกอบการสอน แต่ต่อมาแนวคิดที่จะจัดการสอนโดยให้

นักเรียนเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้มีอิทธิพลมากขึ้น จึงมีผู้นิยมเรียกชุดการเรียนรู้ บางคนเรียกรวมกันว่า ชุดการเรียนการสอน การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้คำว่า “ชุดกิจกรรมการเรียนรู้” เพื่อที่จะได้ครอบคลุมถึงกิจกรรมของครูและนักเรียน (Marksub, 2012) ดังนั้น เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วิชุดา มาลาสาย (2561) ที่พบว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสว่างแดนดิน มีคุณภาพอยู่ในระดับเหมาะสมมากที่สุด สอดคล้องกับ ชลินุช คนชื่อ สรเดช ครุฑจ้อน และกันต์พงษ์ วรรัตน์ปัญญา (2554) ที่ศึกษาการพัฒนาตัวแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานทางด้านกิจกรรมในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ซึ่งผ่านการประเมินคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ และสอดคล้องกับ ภาดล อุสานใจ (2561) ที่ศึกษาการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้ วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7Es) เรื่อง การดำรงพันธุ์มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้าง ซึ่งมีคุณภาพอยู่ในระดับมาก

การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต พบว่า ภาพรวมชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตมีประสิทธิภาพที่ 90.19/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้เนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมที่ประกอบด้วย 4 หน่วยการเรียนรู้ มีระยะเวลาในการเรียนที่ต่อเนื่อง รวมถึงมีการประเมินผลการเรียนตามขั้นตอน ได้แก่ การประเมินก่อนเรียน การประเมินผลระหว่างหน่วย และการประเมินหลังเรียน ซึ่งในชุดกิจกรรมมีเนื้อหาทั้งในภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติที่ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้และนำไปใช้ในชีวิตจริง จึงส่งผลให้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ซึ่งสอดคล้องกับ ชลินุช คนชื่อ สรเดช ครุฑจ้อน และกันต์พงษ์ วรรัตน์ปัญญา (2554) ที่พัฒนาตัวแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานทางด้านกิจกรรมในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ ประสิทธิภาพโดย E1/E2 เท่ากับ 91.24/89.63 สอดคล้องกับ จิราภรณ์ คงหนองลาน (2559) ที่พบว่า การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) วิชาเคมีเพิ่มเติม 1 เรื่อง สมบัติของธาตุและสารประกอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพ (E1/E2) เท่ากับ 82.40/82.96 สอดคล้องกับ นิยม กิमानุวัฒน์ (2559) ที่พบว่า การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา มีประสิทธิภาพ 81.15/ 85.95 และสอดคล้องกับ ภาดล อุสานใจ (2561) ศึกษาเรื่อง รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้ วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7Es) เรื่อง การดำรงพันธุ์ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.74/81.40

การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต พบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งในภาพรวมและรายหน่วย ทั้งนี้เนื่องมาจากเนื้อหาที่ใช้ในการจัดการเรียนการสอนเป็นเนื้อหาที่เกิดขึ้นได้จริงในชีวิตประจำวัน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมมีขั้นตอนการเรียนการสอน และมีส่วนประเมินที่เหมาะสมและผ่านการประเมินโดยผู้ทรงคุณวุฒิแล้ว ทำให้ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการ

เรียนของผู้เรียนได้ ซึ่งสอดคล้องกับ อภิญา มั่นคง และประเสริฐ ผางภูเขียว (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง การสังเคราะห์ด้วยแสง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ อุไรวรรณ บุรินทร์โกษฐ์ (2561) ศึกษาเรื่อง ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับการใช้แผนผังมโนทัศน์ เรื่อง น้ำและอากาศที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางเหี้ยว จังหวัดภูเก็ต พบว่า นักเรียนที่เรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ร่วมกับการใช้แผนผังมโนทัศน์เรื่อง น้ำและอากาศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนที่เรียนแบบสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น ร่วมกับการใช้แผนผังมโนทัศน์เรื่องน้ำและอากาศ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับ รัตยา สงอุปการ อารีย์ สาริปา และสุพัฒน์ บุตรดี (2561) ศึกษาเรื่อง ผลการใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามมีทักษะการคิดวิเคราะห์หลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 75 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ปราณี คำภีระ (2562) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยาแบบสืบเสาะหาความรู้ (7Es) เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ เพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยา เรื่องระบบต่อมไร้ท่อเพื่อส่งเสริมความสามารถในการให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิตตามรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3 CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากการออกแบบกิจกรรมในชุดกิจกรรมการเรียนรู้ดำเนินการแบบบูรณาการ โดยนำเนื้อหาจากสาระการเรียนรู้ต่าง ๆ มาใช้ประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนการสอน เช่น ภาษาต่างประเทศ สถิติ สุขศึกษาและสังคมศึกษา เป็นต้น สอดคล้องกับ จิราภรณ์ คงหนองลาน (2559) ศึกษาเรื่อง การใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) วิชาเคมีเพิ่มเติม 1 เรื่อง สมบัติของธาตุและสารประกอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า การเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ วราภรณ์ มิ่งเมือง (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก และศึกษาความพึงพอใจของครู

ที่มีต่อการเรียนโดยใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น โดยภาพรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับ ศรีสุวรรณ ศรีสร้อย อนันต์ ปานศุภวัชร และเถาทอง ปานศุภวัชร (2560) ศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ แบบ 7 ขั้น เรื่อง ระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ พบว่าความพึงพอใจของนักเรียนต่อการเรียนวิทยาศาสตร์โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้แบบ 7 ขั้น เรื่องระบบนิเวศ อยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต ประกอบด้วย 4 ชุดกิจกรรม ได้แก่ 1) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 2) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง เข้มทิศแห่งการสร้างสรรค์ 3) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง สื่อสัมพันธ์เพิ่มพูนพลัง และ 4) ชุดกิจกรรมการเรียนรู้หน่วยการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง คนเบื้องหลังสร้างควมหวังให้คนเบื้องหน้า โดยในแต่ละชุดการเรียนรู้ประกอบด้วย 1) ทฤษฎีการสอนในชุดกิจกรรม 2) ผังมโนทัศน์การจัดกิจกรรม 3) คำชี้แจงสำหรับครู 4) บทบาทของครู 5) ผลการเรียนรู้จุดประสงค์การเรียนรู้ 6) แบบทดสอบก่อนเรียนพร้อมเฉลย 7) วิดีทัศน์เรื่องจุดประกายขยายความคิด 8) ใบความรู้เรื่อง จุดประกายขยายความคิด 9) ใบความรู้เพิ่มเติม แนวการเขียนแผนภาพความคิด (Mind Mapping) 10) แบบฝึกปฏิบัติหน่วยที่ 11) แบบทดสอบหลังเรียนพร้อมเฉลย 12) แบบประเมินชิ้นงานแผนที่ความคิด (Mind Mapping) 13) แบบบันทึกผลการทดสอบก่อนเรียนหลังเรียน และ 14) แบบประเมินพฤติกรรมนักเรียน
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีคุณภาพอยู่ในระดับมากที่สุด
3. ประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต มีประสิทธิภาพที่ 90.19/83.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่ 80/80
4. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต สูงขึ้นกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
5. ความพึงพอใจของนักเรียน โรงเรียนเทพศิรินทร์ลาดหญ้า กาญจนบุรี ที่มีต่อการเรียนด้วยชุดกิจกรรมการเรียนรู้สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต อยู่ในระดับมากที่สุด

ข้อเสนอแนะในการนำวิจัยไปใช้ประโยชน์

1. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ “สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต” จัดทำขึ้นเพื่อใช้สอนในรายวิชาการตัดต่อวิดีโอ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 อย่างได้ผลดี ควรนำชุดกิจกรรมนี้ไปใช้กับกลุ่มประชากรกลุ่มอื่นที่สนใจในการตัดต่อวิดีโอเพื่อทำให้ได้สื่อวิดีโอที่สร้างสรรค์และสามารถสร้างคุณประโยชน์ต่อสังคมได้ เป็นการนำแนวทางการจัดกิจกรรมไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มประชากรได้โดยไม่จำกัด
2. ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ “สื่อสร้างสรรค์ ฐานประสบการณ์แห่งชีวิต” มีขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นขั้นตอนที่แบ่งหน่วยการเรียนรู้ที่ชัดเจนตามหลักการทำงานวิดีโอ ได้แก่ Pre-Production, Production และ Post-Production ซึ่งไม่เพียงแต่กระบวนการสร้างงานวิดีโอเท่านั้น ยังประกอบไปด้วยการการคิดเนื้อหาเชิงสร้างสรรค์ใช้การสอนตามกระบวนการคิดสร้างสรรค์ โดยมีครูเป็นผู้ อำนวยความสะดวกและสอดแทรกความรู้ ที่ นักเรียนสนใจแล้วให้นักเรียนเกิด

องค์ความรู้ที่สามารถลงมือปฏิบัติได้จริง ดังนั้น ครูผู้สอนรายวิชา การตัดต่อวิดีโอ และผู้ที่สนใจควรนำขั้นตอนกระบวนการเรียนรู้ตามชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไปประยุกต์ใช้ให้เข้ากับบริบทในรายวิชาต่างๆ ได้ตามความเหมาะสม โดยทำการศึกษา ข้อมูล ความรู้เนื้อหาเชิงสร้างสรรค์ ที่เป็นเนื้อหาที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน เพื่อสร้างให้เกิดองค์ความรู้เป็นฐานประสบการณ์ให้กับผู้เรียนต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเกี่ยวกับการนำทฤษฎีการเรียนรู้ฐานประสบการณ์ชีวิตไปประยุกต์ใช้กับกลุ่มสามารถการเรียนรู้ อื่น ๆ เช่น วิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ ภาษาอังกฤษ ภาษาไทย การงานอาชีพ เป็นต้น
2. ควรศึกษาเกี่ยวกับชุดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7Es) ร่วมกับทฤษฎีการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความคิดอย่างเป็นระบบ คิดวิเคราะห์ และคิดสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาทักษะความสามารถในการเรียนรู้ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น
3. การศึกษาครั้งต่อไปควรนำปัจจัยอื่น ๆ ที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับวิธีการสอนในรูปแบบการจัดการเรียนรู้ 3CPR แบบผสมผสานตามวัฏจักรการเรียนรู้ (7Es Learning Cycle) เข้ามาพิจารณาเพิ่มเติม เพื่อให้เกิดความสมบูรณ์ในการนำไปใช้กับรายวิชาอื่น ๆ ได้อย่างกว้างขวางขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- จิราภรณ์ คงหนองลาน. (2559). รายงานการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) วิชาเคมีเพิ่มเติม 1 เรื่อง สมบัติของธาตุและสารประกอบระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. สืบค้นจาก https://www.rpg23.ac.th/uploads/20130614094044aLLhme/contents/file_2017050402330.pdf
- ชลีนุช คนชื่อ สรเดช ครุฑจอน และกนต์พงษ์ วรรัตน์ปัญญา. (2554). การพัฒนาตัวแบบการเรียนการสอนแบบผสมผสานทางด้านกิจกรรมในรายวิชาการวิเคราะห์และออกแบบระบบ. *วารสารบรรณศาสตร์ มศว*, 4(1), 40-52.
- นิยม กิमानุวัฒน์. (2559). การพัฒนารูปแบบการสอนเพื่อพัฒนากระบวนการคิดเชิงระบบสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. ดุษฎีนิพนธ์ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา. ชลบุรี.
- ปราณี คำภีระ. (2562). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิชาชีววิทยาแบบสืบเสาะหาความรู้ (7Es) เรื่อง ระบบต่อมไร้ท่อ เพื่อส่งเสริมความสามารถให้เหตุผลเชิงวิทยาศาสตร์ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. *วารสารเทคโนโลยีและสื่อสารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม*, 3(7), 54-65.
- ภาดล อุส้านใจ. (2561). รายงานผลการใช้ชุดกิจกรรมการเรียนรู้วิทยาศาสตร์โดยใช้ วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น (7E) เรื่อง การดำรงพันธุ์. สืบค้นจาก <https://www.papua-lpaoschool.ac.th/UploadFile/publish/padon.pdf>
- มนต์ชัย เทียนทอง. (2545). *การออกแบบและพัฒนาคอร์สแวร์*. กรุงเทพฯ : สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ.

- รัตน์ บัวสนธิ์. (2554). *การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมการศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. นครสวรรค์: ริมปิง.
- รัตยา สงอุการ อารีย์ สาริปา และสุพัฒน์ บุตรดี. (2561). ผลการใช้วัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้นตอนร่วมกับเทคนิคการใช้คำถามที่มีต่อทักษะการคิดวิเคราะห์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. 103 *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ*, 18(2), 103-113.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2539). *เทคนิคการวัดผลการเรียนรู้*. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก.
- วรารณ มิ่งเมือง. (2560). *การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้แบบวัฏจักรการสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้น เรื่อง การถ่ายทอดลักษณะทางพันธุกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4*. สืบค้นจาก https://www.pks.ac.th/news/pks_09072560235.html
- วาริรัตน์ แก้วอุไร. (2549). *เอกสารคำสอน การพัฒนาหลักสูตรและการสอน*. พิษณุโลก: ภาควิชาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- วิชุดา มาลาสาย. (2561). *การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อเสริมสร้างความสามารถในการแก้ปัญหาอย่างสร้างสรรค์ทางคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสว่างแดนดิน*. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการในโครงการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมแลกเปลี่ยน สพฐ.
- ศรีสุวรรณ ศรีส้อย อนันต์ ปานศุภวัชร และถาดทอง ปานศุภวัชร. (2560). การพัฒนาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์และการคิดวิเคราะห์โดยใช้กระบวนการสืบเสาะหาความรู้ตามวัฏจักรการเรียนรู้ แบบ 7 ขั้น เรื่อง ระบบนิเวศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มสาระการเรียนรู้วิทยาศาสตร์. *วารสารวิชาการหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร*, 9(26), 191-202.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2542). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎีกา. (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *ข้อเสนอการปฏิรูปการศึกษาในศตวรรษที่สอง (พ.ศ. 2552-2561)*. กรุงเทพฯ: พรักหวานกราฟิก.
- สำนักบริหารงานการมัธยมศึกษาตอนปลาย สพฐ. (2560). *แนวทางจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน.
- อภิญา มั่นคง และประเสริฐ ผางภูเขียว. (2560). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ เรื่อง การสังเคราะห์ด้วยแสง ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการจัดการเรียนรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 7 ขั้น. ใน *การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 14 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ วิทยาเขตกำแพงแสน*, 7-8 ธันวาคม 2560. นครปฐม: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- อวิรุทธิ์ เหมานุรักษ์. (2555). *ปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นจากการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในชั้นเรียน*. สืบค้นจาก <https://www.gotoknow.org/posts/503773>

อุไรวรรณ บุรินทร์โกษฐ์. (2561). ผลการจัดการเรียนรู้แบบการสืบเสาะหาความรู้ 7 ขั้นร่วมกับการใช้แผนผังมโนทัศน์ เรื่อง น้ำและอากาศที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิทยาศาสตร์และเจตคติต่อวิชาวิทยาศาสตร์ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางเหี้ยว จังหวัดภูเก็ต. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.

Hongthong, K. (2003). *The development of learning package toward the community law for ninth grade student*. Master thesis, Silpakorn University.

Marksub, V. (2012). *Development of Science Learning Packages for Secondary Students by Utilizing the Ekkamai Science Center for Education*. Master thesis. Bangkok: Srinakharinwirot University.

รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

นุตประวีณ์ ภัครวัฒน์อังกูร^{1*}

รับบทความ 3 มกราคม 2566 แก้ไขบทความ 4 พฤษภาคม 2566 ตอบรับบทความ 19 พฤษภาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา และ 2) ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนตามรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นการวิจัยและพัฒนา โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิเป็นผู้ประเมินจำนวน 5 คน ในการพัฒนารูปแบบฯ และทดลองใช้กับนักเรียนโรงเรียนบ้านราหุล จำนวน 154 คน ด้วยชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้วิธีการเชิงระบบ ประกอบด้วย (1) ปัจจัยนำเข้า ได้แก่ ทรัพยากรในการบริหาร (2) กระบวนการ ได้แก่ การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ กิจกรรมเรียนรู้ทางวิชาชีพ และดำเนินการตามวงจรคุณภาพ PDCA ได้แก่ วางแผน ดำเนินการตามแผน ตรวจสอบประเมินผล และนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (3) ผลผลิตและผลลัพธ์ เป็นความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้แก่ การอ่าน (การอ่านออกเสียง การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย และการอ่านรู้เรื่อง) การเขียน (การเขียนคำ และการเขียนประโยค/ความเรียง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน) 2) ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย ในภาพรวม พบว่า มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 150 คน (ร้อยละ 97.40) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) ผลการประเมินความสามารถการเขียนคำ/การเขียนสรุปใจความสำคัญ/เขียนย่อความในภาพรวม พบว่า นักเรียนทั้งหมดจำนวน 154 คน มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 140 คน (ร้อยละ 90.90) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2563 ภาพรวมทุกชั้นปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ร้อยละ 15.25 เมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า ประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 13.88 ประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 9.13 ประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 11.53 ประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นร้อยละ 4.01 ประถมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้นร้อยละ 42.31 และประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นร้อยละ 10.65 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

คำสำคัญ: การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์, ความสามารถในการอ่านและการเขียน, วิธีการเชิงระบบ, กิจกรรมการเรียนรู้ทางวิชาชีพ, วงจรบริการงานคุณภาพ PDCA

¹ผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านราหุล

*ผู้ประสานงานหลัก : Nutprawee2522@gmail.com

Model of Results-Based Management for Improving Elementary School Students' Thai Reading and Writing Skills with a Systematic Approach and a Quality Process PDCA at Ban Rahul School, Phetchabun Province

Nutparawi Phakharawatoangkun^{1*}

Received 3 January 2023; Revised 4 May 2023; Accepted 19 May 2023

Abstract

The objectives of this research were to develop an achievement-based management model for enhancing Thai reading and writing skills with a Systematic Approach and a Quality Process PDCA in elementary school students and to examine the outcomes of enhancing Thai reading and writing skills in students using an achievement-based management model at Ban Rahul School in Phetchabun Province. This research was research and development. 5 specialists will be used in the model's development and evaluation. The model was used with 154 Ban Rahul School pupils who have the necessary reading and writing abilities. Statistics used in data analysis were percentage, mean ($\bar{x}$), and standard deviation (S.D.). The research findings were as follows: 1) Thai reading and writing proficiency development for primary school students using an achievement-based management strategy with a Systematic Approach and a Quality Process PDCA; Phetchabun Province's Ban Rahul School utilizing a methodical strategy that includes performance-based management as one of the processes and administrative resources as one of the input factors. Professional learning activities and putting the PDCA quality cycle into practice: planning, carrying out the plan, checking the assessment, and using the results of the evaluation to enhance the work. Students in Prathom Suksa grades 1-6 demonstrated productivity and results in their ability to read and write Thai, including reading (reading aloud, reading in accordance with Thai language usage rules, and reading comprehension), writing (writing words and writing sentences/sounds), and academic success. Overall, the results of the development of reading and writing in Thai revealed that 150 students passed at a higher level (97.40%), exceeding the target set (80%). Words/Writing a comprehensive summary/summarizing the important point the results showed that 140 out of the 154 students passed the level with a grade of B or above (90.90%), exceeding the target set (80%). In 2020 academic year, success Learning achievement in Thai courses has been rising annually by 15.25 percent overall. It was shown that Primary 1 and Primary 2 both saw increases of 13.88 percent when analyzed by grade level. 9.13 The percentages for the Primary Grades 3 through 6 increased by 11.53%, 4.01%, 42.31%, 10.65%, and 5.01% respectively. The reading and writing skills of students are improved.

Keywords: Results Based Management, Reading and Writing Abilities, Systems Approach, Professional Learning Community, The Concept of the Deming Cycle (PDCA)

¹Director, Ban Rahul School

*Corresponding Author : E-mail: Nutprawee2522@gmail.com

บทนำ

ภาษาไทยในฐานะภาษาประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่คนไทยทุกคนต้องร่วมกันอนุรักษ์และใช้ภาษาไทยอย่างถูกต้องเหมาะสม คนไทยทุกคนต้องเรียนรู้เพื่อการดำรงตนในสังคมและความเข้มแข็งของการเรียนรู้ อื่น ๆ อย่างมีประสิทธิภาพ ภาษาไทยจึงนับว่าเป็นวัฒนธรรม ที่แสดงความเป็นชาติที่คนไทยทุกคนควรภูมิใจ ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้กำหนดนโยบายขับเคลื่อนพัฒนาการศึกษาที่เน้นให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนการสอน ภาษาไทยให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อ่านออกเขียนได้ โดยประกาศนโยบาย "ปี 2558 เป็นปีปลอดนักเรียน อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้" และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ต้องอ่านออกเขียนได้ โดยมีมาตรการประเมินผลให้เป็นรูปธรรม" นอกจากนี้ ยังได้ให้ความสำคัญของการยกระดับคุณภาพการศึกษาเพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชนไปสู่ความเป็นพลเมืองที่สมบูรณ์ และสามารถดำรงตนในสังคมอย่างปกติสุข ซึ่งการรู้เรื่องการอ่าน เป็นทักษะหนึ่งที่สำคัญยิ่งสำหรับการเรียนรู้ และการพัฒนาชีวิตสู่ความสำเร็จ การอ่านอย่างคล่องแคล่ว เข้าใจความหมาย จะนำมาซึ่งความรู้และส่งเสริมให้เกิดการคิดวิเคราะห์มีวิจารณญาณแยกแยะ และประยุกต์ใช้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อชีวิต พร้อมทั้งสามารถถ่ายทอดสื่อสารความรู้ ความคิดให้ผู้อื่นทราบและเข้าใจได้ซึ่งเป็นทักษะที่สำคัญ ในศตวรรษที่ 21 (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) ดังนั้น ผู้บริหารสถานศึกษาจึงต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาการศึกษาด้านการอ่านและกายเขียนภาษาไทย จึงต้องหากกลยุทธ์การบริหารรูปแบบต่าง ๆ เพื่อให้สามารถประยุกต์ใช้กับการพัฒนาการศึกษาให้ได้คุณภาพมากที่สุด อาทิ การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์เป็นกิจกรรมสำคัญของแผนการปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ และวิธีการบริหารงานของภาครัฐการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management : RBM) ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ มีความรับผิดชอบ การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อปรับปรุงการปฏิบัติงานขององค์กรช่วยให้การบริหาร การปฏิบัติงานอย่างเหมาะสม มีทิศทางในการปฏิบัติงานมีระบบการประเมินผลการปฏิบัติงานเป็นระยะ ๆ ทำให้ทราบ ผลการปฏิบัติงานเมื่อเทียบกับแผนหรือเป้าหมาย สามารถรายงานความก้าวหน้าผลการปฏิบัติงานต่อผู้บริหารและทำให้แก้ปัญหาได้ทันทางที่ (ทศพร ศิริสัมพันธ์, 2543) และต้องสร้างตัวชี้วัดความสำเร็จของการดำเนินงานที่ชัดเจน และสามารถตรวจสอบได้ ปัจจัยสำคัญที่จะทำให้การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ประสบความสำเร็จ (ปิยะชัย จันทรวงษ์ ไพศาล, 2554) ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนให้สามารถพัฒนาได้ตามตัวชี้วัดที่โรงเรียนกำหนดได้

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 จึงได้กำหนดนโยบายปีการศึกษา 2563 เดินหน้า และพัฒนาการอ่านออกเขียนได้โดยสถานศึกษาทุกแห่งต้องมีนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ทุกคนอ่านออกเขียนได้ และได้มีเทศติดตามให้สถานศึกษาจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน และการเขียนโดยใช้เครื่องมือวัดและประเมินผลของสำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา ทั้งนี้ ให้สถานศึกษาทุกแห่ง มีโครงการและกิจกรรมระดับสถานศึกษาเพื่อพัฒนาเด็กระดับประถมศึกษาให้ปลอดจากการอ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3, 2562) โรงเรียนบ้านราหุล เป็นโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาขนาดกลางที่เปิดทำการสอนตั้งแต่ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากรายงานการประเมินผล ความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนบ้านราหุล ปีการศึกษา 2563 สรุปผลการประเมินการอ่าน และการเขียน ในภาพรวมที่มีผลการประเมินอยู่ในระดับปรับปรุง คือ อ่านไม่ออกหรืออ่านไม่คล่อง และเขียนไม่ได้หรือ เขียนไม่คล่อง (โรงเรียนบ้านราหุล, 2562) ดังแสดงในตาราง 1

ตารางที่ 1 สรุปภาพรวมของนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ในปีการศึกษา 2562

ชั้น	จำนวน นักเรียน	อ่านไม่ออก/อ่านไม่คล่อง		เขียนไม่ได้/เขียนไม่คล่อง	
		จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ประถมศึกษาปีที่ 1	32	11	34.37	15	46.87
ประถมศึกษาปีที่ 2	25	7	28.00	10	40.00
ประถมศึกษาปีที่ 3	17	5	29.41	7	41.17
ประถมศึกษาปีที่ 4	22	5	22.00	6	27.27
ประถมศึกษาปีที่ 5	26	7	26.92	8	30.76
ประถมศึกษาปีที่ 6	32	5	15.25	7	21.85
รวม/รวมเฉลี่ย	234	40	17.09	53	22.64

ที่มา: โรงเรียนบ้านราหุล, 2562

จากข้อมูลดังกล่าวจะเห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีผลการประเมินการอ่านไม่ออก/อ่านไม่คล่อง ร้อยละ 17.09 และเขียนไม่ได้/เขียนไม่คล่อง ร้อยละ 22.64 ซึ่งมีปริมาณสูง ในขณะที่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-3 ไม่มีนักเรียนที่เขียนไม่ได้/เขียนไม่คล่อง จากการวิเคราะห์สภาพปัญหาที่ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทุกปี การศึกษาที่ผ่านมาจะเห็นว่าเครื่องมือสำคัญในการเรียนรู้คือการอ่านและการเขียนภาษาไทยซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนรู้ของผู้เรียนที่จะตอบสนองความต้องการของผู้ปกครอง ซึ่งจากผลการทดสอบการอ่านและการเขียนที่ใช้เครื่องมือที่สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานพัฒนาขึ้นเพื่อทดสอบความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 พบว่า นักเรียนของโรงเรียนบ้านราหุล ยังมีผลการประเมินต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด จากการวิเคราะห์สาเหตุมีข้อสรุปสำคัญคือ (1) ครูขาดสื่อและให้เวลาการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนไม่เพียงพอ เช่น ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน กิจกรรมการสอนเสริมอย่างต่อเนื่อง และ (2) ผู้บริหารไม่เข้าใจเหตุแห่งปัญหาทั้งปัญหาจากตัวครูและตัวเด็กไม่เข้าใจองค์รวมของปัญหาจึงไม่สามารถกำหนดยุทธวิธีในการบริหารจัดการได้อย่างเป็นระบบทำให้โรงเรียนขาดกระบวนการทำงานที่เป็นระบบ เช่น การวางแผน การนำแผนไปปฏิบัติ การกำกับติดตาม ตรวจสอบประเมินผล และการปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง (โรงเรียนบ้านราหุล, 2563)

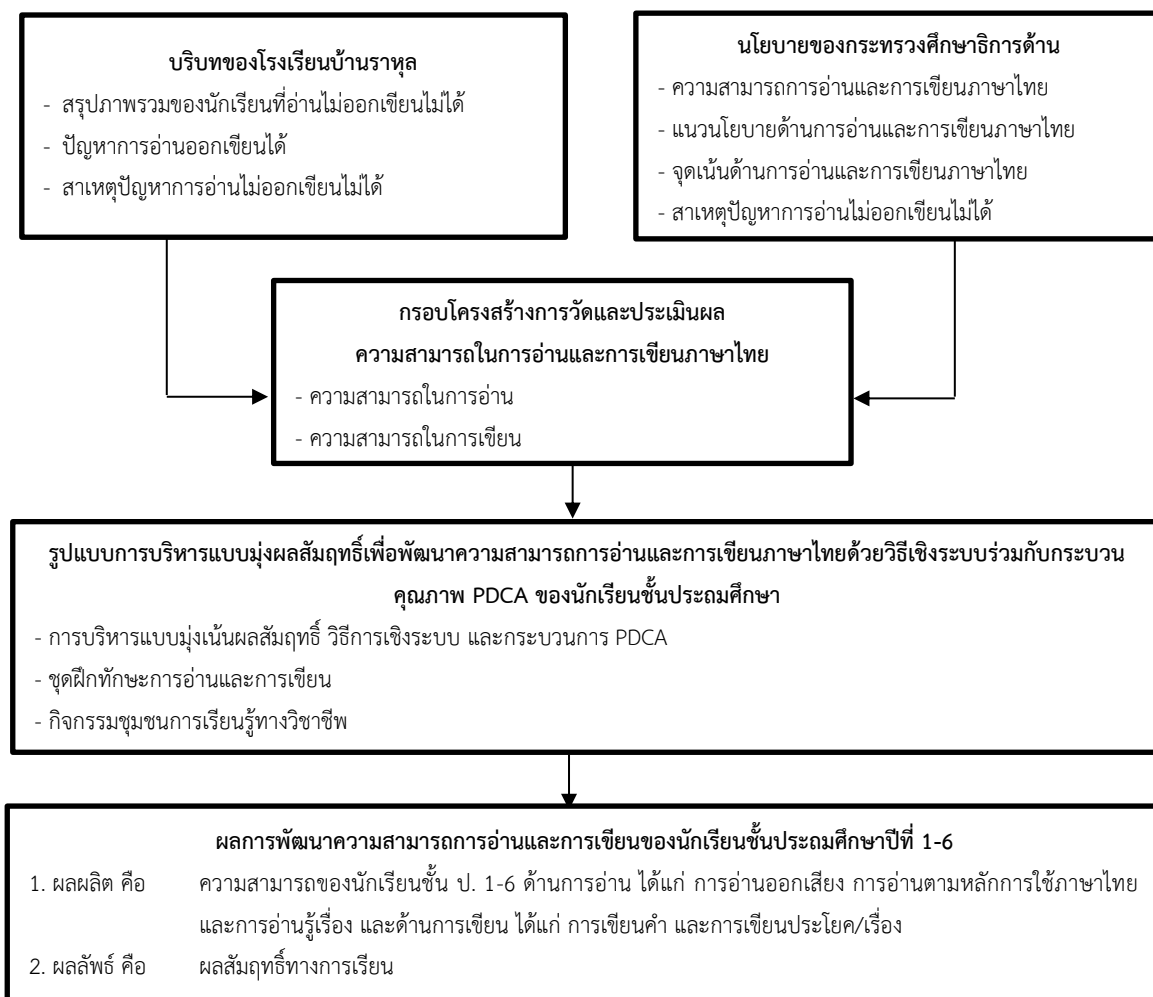
ดังนั้น จึงทำให้ผู้ศึกษาสนใจพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยการศึกษาเกี่ยวกับสภาพปัญหาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนศึกษาศึกษารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยนำแนวคิดการบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์เพื่อกำหนดการบริหารให้ประสบผลสำเร็จอย่างแท้จริงและสามารถวัดผลได้ อย่างเป็นรูปธรรมร่วมกับกระบวนการบริหารจัดการคุณภาพหรือวงจร PDCA กิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ และชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนระดับประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งจะเป็นพื้นฐานสำคัญที่นำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์
2. เพื่อศึกษาผลการพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนตามรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

กรอบแนวคิด

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถกำหนดกรอบแนวคิดในการพัฒนาความสามารถอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน ดังแสดงในภาพ 2 บริบทของโรงเรียนบ้านราหุลสรุปภาพรวมของนักเรียนที่อ่านไม่ออกเขียนไม่ได้ ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. พัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยดำเนินการพัฒนารูปแบบและพัฒนาเครื่องมือชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ระหว่าง 11 ธันวาคม-31 ธันวาคม 2562 และหาคุณภาพด้วยการทดลองใช้เครื่องมือชุดแบบฝึกทักษะการอ่าน ระหว่าง 2 มกราคม – 31 มีนาคม 2563 ดำเนินการดังนี้

1.1 ศึกษาแนวคิดทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์สภาพปัญหาเกี่ยวกับความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ ดังนี้

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์สภาพปัญหาความสามารถการอ่านและการเขียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

ปัญหา	สาเหตุปัญหา	วิธีการพัฒนา	ตัวชี้วัดความสำเร็จ	เป้าหมาย
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 อ่านไม่ออก/อ่านไม่คล่อง ร้อยละ 25.59 และเขียนไม่ได้/เขียนไม่คล่อง ร้อยละ 32.73	- ครูขาดสื่อและให้เวลาการฝึกทักษะการอ่านและการเขียนไม่เพียงพอ - ผู้บริหารไม่เข้าใจเหตุแห่งปัญหาจากตัวครูและตัวเด็ก ไม่เข้าใจองค์รวมของปัญหา จึงไม่สามารถกำหนดยุทธวิธีในการบริหารจัดการได้ อย่างเป็นระบบ	-ใช้สื่อ/นวัตกรรมชุดฝึกทักษะการอ่านและทักษะการเขียน - บริหารจัดการแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ กระบวนการ PDCA และกิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ	- ร้อยละของนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านและการเขียนอยู่ในระดับดีขึ้น	- ร้อยละ 80 ขึ้นไป

1.2 วิเคราะห์องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ จากแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ วิธีการเชิงระบบ และกระบวนการคุณภาพ PDCA ซึ่งจะทำให้ได้องค์ประกอบสำคัญในการพัฒนารูปแบบฯ

1.3 ออกแบบรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ และหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

1.4 ออกแบบเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลตามรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ 1) ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ที่ร่วมพัฒนาโดยครูผู้สอนภาษาไทย และแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบที่เป็นแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิดที่ประกอบด้วยองค์ประกอบของรูปแบบ และกระบวนการของรูปแบบ และหาคุณภาพของเครื่องมือโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

จำนวน 3 คน ที่มีประสบการณ์บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี เพื่อประเมินความตรงของเครื่องมือ (IOC) ซึ่งกำหนดเกณฑ์ไว้ไม่ต่ำกว่า 0.50 ผลการศึกษาพบว่า แบบประเมินทุกข้อมีผลประเมิน 0.66-1.00 และปรับปรุงเครื่องมือตามข้อเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงให้เครื่องมือมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นก่อนนำไปใช้จริง

1.5 พัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA โดยส่งรูปแบบพร้อมคำอธิบาย ชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน และแบบประเมินคุณภาพของรูปแบบให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน ที่มีประสบการณ์บริหารสถานศึกษาไม่น้อยกว่า 5 ปี ประเมินคุณภาพของรูปแบบ และข้อเสนอแนะสำหรับการปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

1.6 ปรับปรุงรูปแบบและเครื่องมือเป็นรูปเล่มสำหรับนำไปทดลองกับโรงเรียนตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับโรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

1.7 ทำการทดลองใช้เครื่องมือชุดแบบฝึกทักษะการอ่านและการเขียน โดยดำเนินการ 2 มกราคม – 31 มีนาคม 2563 ที่โรงเรียนอนุบาลบึงสามพัน อำเภอบึงสามพัน จังหวัดเพชรบูรณ์ กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อหาคุณภาพของเครื่องมือก่อนนำไปใช้จริง

1.8 จัดทำรายงานการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

2. ศึกษาผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนตามรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยดำเนินการระหว่าง 16 พฤษภาคม 2563 – 31 มีนาคม 2564 มีรายละเอียดดังนี้

2.1 นำรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ ไปทดลองใช้กับกลุ่มประชากรที่เป็นนักเรียนทั้งหมด

2.2 เก็บรวบรวมผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้แก่ ความสามารถของนักเรียนชั้น ป.1-6 ด้านการอ่าน ได้แก่ การอ่านออกเสียง การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย และการอ่านรู้เรื่อง และด้านการเขียน ได้แก่ การเขียนคำ และการเขียนประโยค/เรื่อง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 สรุปผลการทดลอง และจัดทำรายงานผลการศึกษารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้แก่ (1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ชุด (2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 24 ชุด (3) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 ชุด (4) ระดับชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 ชุด (5) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 ชุด และ (6) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 ชุด

การหาคุณภาพชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ที่ผ่านการหาคุณภาพด้วยการตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับเนื้อหาโดยใช้สูตรค่า IOC (Index of item objective congruence) พบว่า การตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 กำหนดเกณฑ์ความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์คะแนนเฉลี่ย 0.50 ขึ้นไปสามารถใช้ข้อคำถามได้ แต่ถ้าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 0.50 ต้องทำการปรับปรุงเนื้อหานั้นตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ ผลการตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างเนื้อหากับวัตถุประสงค์ของชุดฝึก พบว่า ทุกข้อเนื้อหาในชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีคะแนนเฉลี่ย 1.00 ซึ่งสามารถใช้ได้ทุกเนื้อหา และการหาค่าความเชื่อมั่นด้วยการนำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ไปทดลองใช้กับครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนอนุบาลบึงสามพัน โรงเรียนบ้านหนองชุมแสง โรงเรียนบ้านคลองตะคร้อ เพื่อหาคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีสัมประสิทธิ์แอลฟา (α) ใช้สูตรของครอนบาค (Cronbach's Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .900 และประเมินความเหมาะสม โดยใช้แบบประเมินความเหมาะสมของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน และกำหนดเกณฑ์การประเมินความเหมาะสม โดยใช้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน พบว่า ผลการประเมินคุณภาพของชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้ค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 1.42 แสดงว่าชุดฝึกทักษะมีความเหมาะสมในการนำไปใช้พัฒนาผู้เรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล ประกอบด้วย แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านและการเขียนสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 จำนวน 4 ฉบับ โดยพัฒนาให้สอดคล้องกับสถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกระทรวงศึกษาธิการ จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการทดสอบพร้อมกันทั่วประเทศ ภาคเรียนละ 2 ครั้ง คือ ภาคเรียนที่ 1 (ภายในเดือนมิถุนายน 2563 และสิงหาคม 2563) ภาคเรียนที่ 2 (ภายในเดือนพฤศจิกายน 2563 และมกราคม 2564) (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) และมีการกำหนดเกณฑ์สำหรับการวัดและประเมินผลดังนี้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ และเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหู จังหวัดเพชรบูรณ์ ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในปีการศึกษา 2563 ทั้ง 2 ภาคการศึกษา โดยมีระยะเวลาดำเนินการ ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561)

ภาคเรียนที่ 1 ระหว่าง 16 พฤษภาคม – 10 ตุลาคม 2563 และจัดทำรายงานผล 2 ครั้ง ได้แก่ ครั้งที่ 1 ภายใน 30 มิถุนายน 2563 ครั้งที่ 2 ภายใน 31 สิงหาคม 2563

ภาคเรียนที่ 2 ระหว่าง 1 พฤศจิกายน 2563 – 30 มีนาคม 2564 และจัดทำรายงานผล 2 ได้แก่ ครั้งที่ 1 ภายใน 30 พฤศจิกายน 2563 ครั้งที่ 2 ภายใน 31 มกราคม 2564

5. การวิเคราะห์ข้อมูลการวัดและประเมินผล

จากการทดลองใช้รูปแบบและเก็บรวบรวมข้อมูลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย ด้วยวิธีเชิงระบบร่วมกับกระบวนการคุณภาพ PDCA ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหู จังหวัดเพชรบูรณ์ มีการกำหนดเกณฑ์การวัดและประเมินผล ดังนี้

5.1 เกณฑ์ของระดับคะแนนและการแปลผลการประเมิน ซึ่งการวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ใช้เกณฑ์การประเมินและแปลผลการประเมิน ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2561) ได้แก่

เกณฑ์ของระดับคะแนน	การแปลผล
ร้อยละ 75 – 100	ดีมาก
ร้อยละ 50 – 74	ดี
ร้อยละ 25 – 49	พอใช้
ร้อยละ 0 – 24	ปรับปรุง

5.2 การวัดและประเมินผลการอ่านและการเขียน

1) การเตรียมการ ก่อนการวัดและประเมินผลโรงเรียนเตรียมการ ดังนี้

1.1) การจัดห้องสอบ ให้จัดห้องสอบตามปกติของการจัดสอบของโรงเรียน

1.2) ผู้ดำเนินการมอบหมายให้ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นเป็นผู้ดำเนินการสอบ โดยใช้เครื่องมือ วัดและประเมินผล สถาบันภาษาไทย สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

2) การดำเนินการวัดและประเมินผล ดำเนินการดังนี้

2.1) ให้ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นที่ได้รับมอบหมายศึกษาทำความเข้าใจเอกสาร ได้แก่ (1) คู่มือการวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย และ (2) คำชี้แจงและเครื่องมือวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 – 6

2.2) ให้ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นที่ได้รับมอบหมายจัดสอบตามรายละเอียดที่กำหนดในคำชี้แจงของแบบทดสอบแต่ละฉบับ

3) การดำเนินการหลังวัดและประเมินผล การดำเนินการหลังสอบให้ดำเนินการโดย ครูผู้สอนหรือครูประจำชั้นที่ได้รับมอบหมายตรวจให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนดในคำชี้แจงของแบบทดสอบแต่ละระดับชั้นของนักเรียนในโรงเรียนของตน และรายงานผลการประเมินตามเกณฑ์ที่กำหนด

5.3 การนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนานักเรียน

1) การวัดและประเมินผลความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน มีวัตถุประสงค์สำคัญเพื่อนำข้อมูลจากผลการประเมินไปใช้ในการวางแผนปรับปรุงและพัฒนาการอ่านการเขียนของนักเรียนซึ่งมีความสามารถสูงให้ดียิ่งขึ้น และแก้ไขปัญหาการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนที่มีผลการประเมินระดับต่ำ โดยครูพิจารณาผลการประเมินของนักเรียนทั้งภาพรวมและรายบุคคล เพื่อให้ทราบว่า นักเรียนแต่ละคนมีผลการประเมินความสามารถและทักษะใดที่ควรได้รับการพัฒนา และจำเป็นต้องปรับกระบวนการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้เหมาะสมกับนักเรียน เช่น การจัดสอนซ่อมเสริมนักเรียนเป็นรายบุคคลเพิ่มเติม เป็นต้น

2) การวัดและประเมินผลความสำเร็จของการดำเนินงานในภาพรวมใช้เครื่องมือวัดความสามารถ การอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในปีการศึกษา 2563 ภาคเรียนที่ 2 ครั้งที่ 2 ภายใน 31 มกราคม 2564

5.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ด้วยการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ได้แก่

- 1) ข้อมูลเชิงปริมาณ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการนับจำนวน (Frequency) และร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และนำเสนอข้อมูลในรูปตารางประกอบความเรียง
- 2) ข้อมูลเชิงคุณภาพใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) กิจกรรมชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC และเรียบเรียงนำเสนอข้อมูลเชิงพรรณนา

ผลการวิจัย

1) ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้การเชิงระบบที่ประกอบด้วย ปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิตและผลลัพธ์ ดังนี้

1.1 ปัจจัยนำเข้า (Input) ประกอบด้วย ทรัพยากรการบริหาร ได้แก่

- 1) บุคลากร ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูวิชาการ และครูประจำชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ผู้ปกครองนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และกรรมการสถานศึกษา
- 2) งบประมาณ
- 3) ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ประกอบด้วย วัสดุ และสื่อฝึกการอ่านและการเขียน
- 4) นโยบายและจุดเน้นด้านการอ่านและการเขียนของกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 (สพป.พช.3)

1.2 กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Management: RBM) กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Communication: PLC) และวงจรคุณภาพ PDCA โดยมีรายละเอียดการดำเนินการ ดังนี้

1) วางแผน (Plan) ได้แก่

1.1) การสร้างความตระหนักโดยจัดประชุมให้ความรู้เกี่ยวกับนโยบาย/จุดเน้น/หลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง สภาพปัญหา และความต้องการจำเป็นในการพัฒนา โดยผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นผู้กำหนด นโยบาย เป้าหมาย จุดเน้น และหลักปรัชญาที่มุ่งเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรภายในโรงเรียน และถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

1.2) วิเคราะห์ปัญหา/กำหนดแนวทางพัฒนาและสร้างเครื่องมือพัฒนา โดยเน้นการมีส่วนร่วม ของบุคลากรทั้งโรงเรียน ผ่านการประชุมที่นำโดยผู้อำนวยการและครูผู้สอนภาษาไทย เพื่อวิเคราะห์สภาพปัญหาด้าน การอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนทั้งโรงเรียน รวมทั้งการนำข้อมูลพื้นฐานของโรงเรียนมาใช้ในการ วิเคราะห์ เพื่อสรุปสภาพปัญหาปัจจุบัน และกำหนดแนวทางการพัฒนาร่วมกันกับครูผู้สอน

1.3) กำหนดตัวชี้วัดด้านผลผลิต/ผลลัพธ์ เป็นการกำหนดค่าเป้าหมายเพื่อการพัฒนาผู้เรียนที่ได้จากการลงมติดำเนินการระหว่างผู้อำนวยการและครูผู้สอนภาษาไทย เกี่ยวกับการพัฒนาการอ่านและการเขียนภาษาไทย

1.4) กำหนดผู้รับผิดชอบ เป็นการกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ โดยผู้ศึกษาเป็นผู้พัฒนาเครื่องมือร่วมกับครูผู้สอนภาษาไทยในแต่ละระดับชั้น ให้ครอบคลุมเนื้อหาตามบทเรียน และกำหนดกระบวนการทดลองและความรับผิดชอบ

1.5) จัดทำแผน/ปฏิทินการปฏิบัติงาน เป็นการวางแผนการทำงานในแต่ละขั้นตอน ประกอบด้วย การพัฒนาเครื่องมือ การออกแบบเครื่องมือวัดและประเมินผล การหาคุณภาพเครื่องมือ การทดลองใช้เครื่องมือ และการสรุปผล

2) ดำเนินการตามแผน (Do) ได้แก่

2.1) ประชุมชี้แจงแผนงานผู้เกี่ยวข้อง เป็นจัดประชุมชี้แจงการดำเนินงาน วิธีการ และขั้นตอนการดำเนินงานกับผู้ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงวิธีการใช้เครื่องมือต่าง ๆ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.2) พัฒนาความสามารถด้านการอ่านและการเขียนโดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนอ่านและการเขียน เป็นกระบวนการทดลองใช้เครื่องมือ ได้แก่ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 และแบบวัดและประเมินผลตามช่วงระยะเวลาที่กำหนด

2.3) นิเทศติดตามผลโดยใช้กระบวนการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC ทุกสัปดาห์เพื่อปรับปรุงแผนปฏิบัติงาน โดยมีขั้นตอนการนิเทศแบบ PLC ไปใช้ในโรงเรียนบ้านราหุล มีรายละเอียด ดังนี้

(1) การรวมกลุ่ม PLC ครูโรงเรียนบ้านราหุล

(2) ครูร่วมกันสะท้อนปัญหา ได้แก่ (1) ร่วมกันเสนอปัญหา (2) จัดกลุ่มปัญหา (3) จัดลำดับความจำเป็นเร่งด่วน และ (4) เลือกปัญหาด้านการอ่านเนื่องจากต้องแก้ไขอย่างเร่งด่วน

(3) ร่วมกันหาแนวทางในการแก้ปัญหา ได้แก่ (1) เรืองเล่าเร้าพลัง/บอกเล่าประสบการณ์ที่แก้ปัญหาได้สำเร็จ (2) ค้นหาตัวอย่าง/รูปแบบที่ประสบความสำเร็จ (3) ร่วมตัดสินใจเลือกรูปแบบ/วิธีการ/นวัตกรรมในการแก้ปัญหา

(4) ออกแบบกิจกรรมการแก้ปัญหา ด้วยการออกแบบกิจกรรมตามวิธีการ/นวัตกรรม การอ่านและการเขียน

(5) แลกเปลี่ยนเสนอแนะ โดยนำเสนอกิจกรรมการแก้ปัญหา ให้ผู้เชี่ยวชาญหรือผู้ที่มีประสบการณ์ให้ข้อเสนอแนะ

(6) นำสู่การปฏิบัติ/สังเกตการณ์สอน ได้แก่ (1) ครูนวัตกรรมการอ่านการเขียนไปใช้ในการแก้ปัญหาของนักเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านราหุล (2) ผู้บริหารสถานศึกษา นิเทศ ติดตาม สังเกตการณ์นำนวัตกรรมมาใช้ในทุกสัปดาห์อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง พร้อมเสนอแนะการจัดการเรียนการสอน (3) ทุกสัปดาห์ จะสะท้อนปัญหาและอุปสรรคในนวัตกรรมการไปใช้ เพื่อแก้ไขและพัฒนาให้มีประสิทธิภาพ และ (4) ทุกสิ้นเดือนครูรายงานผลการอ่านและการเขียนของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

(7) เมื่อสิ้นภาคเรียนสะท้อนผลในภาพรวมและรายงานผล ได้แก่ (1) สรุปการนำรูปแบบ/วิธีการ ในการนำไปแก้ปัญหา และ (2) อภิปรายผลการแก้ปัญหา เสนอแนะแนวทางในการพัฒนา

3) ตรวจสอบประเมินผล (Check) ได้แก่

3.1) กำหนดกรอบการประเมิน จัดเตรียม/และเปรียบเทียบผลการประเมินกับตัวชี้วัดความสำเร็จ/เป้าหมายที่กำหนด

3.2) เสนอแนะแนวทางปรับปรุงนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (Act) ได้แก่ (1) ปรับปรุงการปฏิบัติงานของครู (2) นำข้อเสนอแนะปรับปรุงแผนใหม่ (3) รายงานผลการดำเนินโครงการ และ (4) จัดทำสารสนเทศ

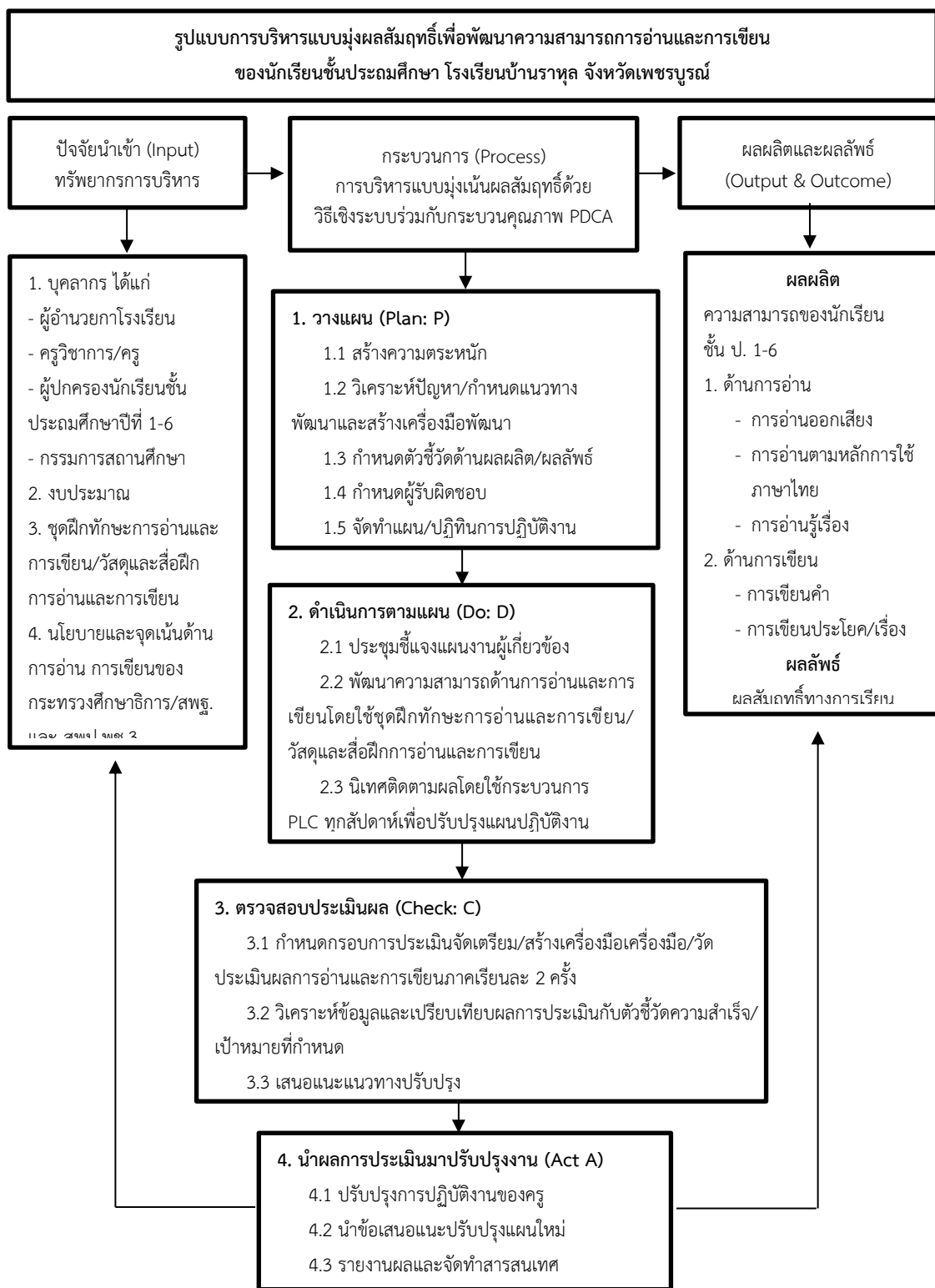
3.3) ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output & Outcome) เป็นความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามตัวชี้วัด และเป้าหมายที่กำหนดไว้

(1) การอ่าน ได้แก่ (1) การอ่านออกเสียง (2) การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย และ (3) การอ่านรู้เรื่อง

(2) การเขียน ได้แก่ (1) การเขียนคำ และ (2) การเขียนประโยค/เรื่อง

(3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

จากองค์ประกอบของรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถสร้างเป็นรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ หรือ Rahul ABM for Reading and Writing Model ดังนี้

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียน
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์

2) ผลการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนตามรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนในปีการศึกษา 2563 ด้านผลผลิต คือ สรุปผลการประเมินครั้งที่ 4 และด้านผลลัพธ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2563 หลังการดำเนินงานตามโครงการ ดังนี้

1) ผลการประเมินความสามารถการอ่านออกเสียง/อ่านตามหลักการใช้ภาษาไทยในภาพรวมจากนักเรียนทั้งหมดจำนวน 154 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 150 คน (ร้อยละ 97.40) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80.00) โดยมีผลการประเมินระดับดีมาก 110 คน (ร้อยละ 71.43) ระดับดี 40 คน (ร้อยละ 25.97) ระดับพอใช้ 4 คน (ร้อยละ 2.60) ส่วนการอ่านรู้เรื่องในภาพรวมจากนักเรียนทั้งหมด 154 คน มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 149 คน (ร้อยละ 96.75) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80.00) โดยมีผลการประเมินระดับดีมาก 112 คน (ร้อยละ 72.73) ระดับดี 37 คน (ร้อยละ 24.03) และระดับพอใช้ 5 คน (ร้อยละ 3.25)

2) ผลการประเมินความสามารถการเขียนคำ/การเขียนสรุปใจความสำคัญ/เขียนย่อความในภาพรวมจากนักเรียนทั้งหมดจำนวน 154 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 140 คน (ร้อยละ 90.90) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) โดยมีผลการประเมินระดับดีมาก 77 คน (ร้อยละ 50.00) ระดับดี 63 คน (ร้อยละ 40.91) และระดับพอใช้ 14 คน (ร้อยละ 9.09) ส่วนเขียนเรื่อง/เขียนตามจินตนาการ/เขียนเรียงความในภาพรวมจากนักเรียนทั้งหมด 154 คน มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 138 คน (ร้อยละ 89.61) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) โดยมีผลการประเมินระดับดีมาก 73 คน (ร้อยละ 47.40) ระดับดี 65 คน (ร้อยละ 42.21) และระดับพอใช้ 16 คน (ร้อยละ 10.39)

3) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย ในปีการศึกษา 2563 โดยปีการศึกษา 2563 ดำเนินการพัฒนาให้นักเรียนด้วยรูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ พบว่า ภาพรวมทุกชั้นปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ร้อยละ 15.25 เมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า ประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 13.88 ประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 9.13 ประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 11.53 ประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นร้อยละ 4.01 ประถมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้นร้อยละ 42.31 และประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นร้อยละ 10.65 จึงสรุปได้ว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษา รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ สามารถอภิปรายผลในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

1. รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้วิธีการเชิงระบบ ได้แก่ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ประกอบด้วย การบริหารแบบมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Management: RBM) กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Communication: PLC) และวงจรคุณภาพ PDCA นำไปสู่ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output & Outcome) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Results Based Management: RBM) เป็นการบริหารที่ให้ความสำคัญต่อผลการดำเนินงานและการตรวจวัดผลสำเร็จในการ

ดำเนินงาน ทั้งในแง่ของปัจจัยนำเข้า กระบวนการ ผลผลิต และผลลัพธ์ ซึ่งจะต้องมีการกำหนดตัวชี้วัดผลการดำเนินงาน (Key Performance Indicators: KPI) รวมทั้งการกำหนดเป้าหมาย (Targets) และวัตถุประสงค์ (Objectives) ไว้ล่วงหน้าทำให้เห็นเป้าหมายความสำเร็จอย่างชัดเจนและนำไปสู่การดำเนินงานที่สอดคล้องกับตัวชี้วัดความสำเร็จที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับทศพร ศิริสัมพันธ์ (2547) และทิพาดี เมฆสุวรรณ (2539) ที่กล่าวว่า การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ เป็นการบริหารที่เน้นการวางแผน การกำหนดวัตถุประสงค์ เป้าหมาย และกลยุทธ์การดำเนินงานแบบมีส่วนร่วม ผู้บริหารในแต่ละระดับขององค์กรต้องยอมรับและคำนึงถึงผลงาน รวมทั้งต้องให้ความสำคัญกับจัดวางระบบการตรวจสอบผลงานและการให้รางวัลตอบแทนผลงาน (Performance Related Pay) และเป็นการบริหารโดยมุ่งเน้นที่ผลลัพธ์หรือความสัมฤทธิ์ผลเป็นหลัก ใช้ระบบการประเมินผลงานที่อาศัยตัวชี้เป็นตัวแทนผลงานให้ออกมาเป็นรูปธรรมเพื่อการพัฒนาปรับปรุงกระบวนการปฏิบัติงานให้ดียิ่งขึ้นและแสดงผลงานต่อสาธารณะ

ในขั้นกระบวนการ (Process) โดยใช้กระบวนการชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพเพื่อให้ครูและผู้บริหารโรงเรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้จากประสบการณ์ที่นำชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนไปใช้ทั้งนี้ เนื่องจากชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพจะมุ่งเน้นให้ครูเกิดการปฏิบัติ และการสร้างแรงบันดาลใจไปพร้อมกันโดยร่วมมือกันเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงานที่ของครูแต่ละคนนำไปสู่การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียน อีกทั้งโรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นโรงเรียนขนาดเล็กที่สามารถบริหารจัดการได้ง่าย ด้วยการพูดคุยและประชุมหารือระหว่างผู้บริหารและบุคลากรของโรงเรียน ซึ่งการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์สามารถนำมาประยุกต์ใช้ด้านการบริหารที่ต้องการความร่วมมือและร่วมแรงร่วมใจของคนในองค์กร สอดคล้องกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ที่กล่าวถึงจุดเด่นของชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพไว้ว่า ครูจะเป็นผู้สอนอย่างเดียวไม่ได้แต่ต้องให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ด้วยตนเอง โดยครูจะออกแบบการเรียนรู้ฝึกฝนให้ตนเองเป็นโค้ช (Coach) และอำนวยความสะดวก (Facilitator) ในการเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน (Problem-based Learning: PBL) ของนักเรียนสิ่งที่เป็นตัวช่วยของครูในการจัดการเรียนรู้คือชุมชนการเรียนรู้ครูเพื่อศิษย์ Professional Learning Communities : PLC) ซึ่งเกิดจากการรวมตัวกันของครูเพื่อประสบการณ์การทำงานที่ของครูแต่ละคนนั่นเอง และสอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ สกุลวิวรรณ (2558) ที่พบว่า ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี ได้แก่ การวางแผนกลยุทธ์การบริหารและพัฒนาบุคลากร การมีส่วนร่วม ระบบข้อมูลเพื่อการติดตามผล การปฏิบัติงาน บรรยาภาศแห่งการเรียนรู้ในองค์กร การสร้างแรงจูงใจ การสนับสนุนจากเครือข่ายภายนอก การจัดองค์กร และภาวะผู้นำ

2. ผลการประเมินด้านผลผลิต คือ ความสามารถในการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ในภาคเรียนที่ 2 ครั้งที่ 2 ซึ่งเป็นการวัดและประเมินผลครึ่งสองในปีการศึกษา 2563 พบว่า นักเรียนทั้งหมดจำนวน 66 คน มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 60 คน (ร้อยละ 90.91) ซึ่งบรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนมีชุดฝึกที่สอดคล้องกับบัญชีคำพื้นฐาน ในขณะที่เดียวกันครูและผู้บริหารโรงเรียนได้ร่วมมือกันแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กำกับติดตามและแก้ปัญหาอย่างต่อเนื่องโดยให้รายงานผลการพัฒนาทุกวันที่ 20 ของเดือนเพื่อรายงานให้ฝ่ายวิชาการทราบพร้อมทั้งวิเคราะห์สาเหตุเสนอผู้บริหารโรงเรียนได้รับทราบแล้วนำไปแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อปรับปรุงการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสริมต่าง ๆ นอกจากนี้ ยังเน้นให้ครูมีการสอนแบบแจกลูกสะกดคำ และฝึกเขียนตามคำบอกอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับการศึกษาของ วราภรณ์ สกุลวิวรรณ (2558) ที่พบว่าประสิทธิผลที่เกิดจากการตรวจสอบความก้าวหน้า

ของนักเรียนอย่างสม่ำเสมอ มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับผู้ปกครอง ทุ่มเวลาในการทำงาน สภาพแวดล้อมเป็นระเบียบ และปลอดภัย บรรยากาศของความคาดหวังที่สูง พันธกิจของโรงเรียนมีความชัดเจน และมีภาวะผู้นำทางวิชาการ สอดคล้องกับผลวิจัยของ ศุภิตา วิรุฬพัฒน์ (2557) ที่ศึกษาผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ที่พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปลดรูปโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องกับกิ่งรัก จบศรี (2561) ที่ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต1 พบว่า ปัจจัยด้านครูผู้สอน และปัจจัยด้านการบริหารมีความสัมพันธ์และส่งผลต่อความสามารถในการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียน นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ Zoccolotti (2008) ที่พบว่า การพัฒนาทักษะการอ่านมีความสัมพันธ์กับการสะกดคำ และ Chard, Vaughn and Tyler (2002) ได้ทำการสังเคราะห์งานวิจัยเกี่ยวกับวิธีการสอนอ่านแก่นักเรียนที่มีปัญหาทางการเรียนรู้ในระดับประถมศึกษา ตั้งแต่ปี ค.ศ.1476-2000 พบว่า วิธีการสอนอ่านที่มีตัวแบบ เช่น การสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน การสอนอ่านตามแบบเป็นวิธีการสอนที่นักเรียนมีความสามารถในการอ่านมากขึ้น อย่างไรก็ตาม กระบวนการเสริมสร้างชุมชนการเรียนรู้ทางวิชาชีพครูและผู้บริหารถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนของนักเรียนบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ เนื่องจากครูแต่ละคนซึ่งสอนในแต่ละชั้นได้นำปัญหาที่พบขณะจัดกิจกรรมการเรียนรู้ และสิ่งที่ครูได้ดำเนินการแล้วสำเร็จมาร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทุกสัปดาห์ จึงนำไปสู่การปรับปรุงและพัฒนาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ และบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้

3. ผลการประเมินด้านผลลัพธ์ คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละเพิ่มสูงขึ้นจากการศึกษา 2562 เท่ากับ 9.86 ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ประการแรก ผู้บริหารโรงเรียน และครูให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาการอ่านและการเขียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยมีการบริหารจัดการแบบมุ่งเน้นผลลัพธ์ที่กำหนดตัวชี้วัด เป้าหมายความสำเร็จไว้อย่างชัดเจน ขณะเดียวกันก็ดำเนินงานอย่างเป็นระบบมีขั้นตอนชัดเจน และใช้กระบวนการ PLC เพื่อเสริมสร้าง พัฒนา ปรับปรุงการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง ในขณะที่ครูผู้สอนก็มีสื่อ/นวัตกรรมชุดฝึกประกอบการพัฒนาที่สอดคล้องกับบัญชีคำพื้นฐานภาษาไทยในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ประกอบด้วย ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้แก่ (1) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 15 ชุด (2) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 24 ชุด (3) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 15 ชุด (4) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 33 ชุด (5) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 24 ชุด และ (6) ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 19 ชุด และได้มีการพัฒนา ทดสอบเป็นระยะ ทำให้ครูสามารถสอนซ่อมเสริมให้กับนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่องทำให้ผลการพัฒนามีผลการประเมินสูงกว่าเป้าหมายที่กำหนด สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2562) ที่นำเสนอผลการติดตามเชิงประจักษ์ พบว่า ครูผู้สอน และผู้เกี่ยวข้องให้ความสำคัญกับนโยบายการพัฒนาการอ่านและการเขียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และได้นำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนา และซ่อมเสริมนักเรียนที่มีปัญหาการอ่านและการเขียนเป็นรายบุคคลอย่างต่อเนื่อง สอดคล้องกับ กาญจนา ชลเกริกเกียรติ (2561) ที่พบว่า หลังการพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย โดยใช้

แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่านักเรียนมีทักษะการอ่านและเขียนดีขึ้น ซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานสูงขึ้น

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1) รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ โดยใช้วิธีการเชิงระบบ (System Approach) ประกอบด้วย (1) ปัจจัยนำเข้า (Input) ได้แก่ ทรัพยากรในการบริหาร (2) กระบวนการ (Process) ได้แก่ การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ (Result-Based Management : RBM) กิจกรรมเรียนรู้ทางวิชาชีพ (Professional Learning Communication: PLC) และดำเนินการตามวงจรคุณภาพ PDCA ได้แก่ วางแผน (Plan) ดำเนินการตามแผน (Do) ตรวจสอบประเมินผล (Check) และนำผลการประเมินมาปรับปรุงงาน (Act) (3) ผลผลิตและผลลัพธ์ (Output & Outcome) เป็นความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ได้แก่ การอ่านออกเสียง การอ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย และการอ่านรู้เรื่อง 2) การเขียน ได้แก่ การเขียนคำ และการเขียนประโยค/เรื่อง

1.2) ผลการประเมินความสามารถการอ่านออกเสียง/อ่านตามหลักการใช้ภาษาไทย ในภาพรวม จากนักเรียนทั้งหมดจำนวน 154 คน พบว่า มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 150 คน (ร้อยละ 97.40) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) ผลการประเมินความสามารถการเขียนคำ/การเขียนสรุปใจความสำคัญ/เขียนย่อความ ในภาพรวม พบว่า นักเรียนทั้งหมดจำนวน 154 คน มีนักเรียนผ่านระดับดีขึ้นไป 140 คน (ร้อยละ 90.90) บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ (ร้อยละ 80) และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปีการศึกษา 2563 ภาพรวมทุกชั้นปีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยสูงขึ้น ร้อยละ 15.25 เมื่อพิจารณาตามระดับชั้น พบว่า ประถมศึกษาปีที่ 1 สูงขึ้นร้อยละ 13.88 ประถมศึกษาปีที่ 2 สูงขึ้นร้อยละ 9.13 ประถมศึกษาปีที่ 3 สูงขึ้นร้อยละ 11.53 ประถมศึกษาปีที่ 4 สูงขึ้นร้อยละ 4.01 ประถมศึกษาปีที่ 5 สูงขึ้นร้อยละ 42.31 และประถมศึกษาปีที่ 6 สูงขึ้นร้อยละ 10.65 จึงสรุปได้ว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการอ่านและการเขียนสูงขึ้น

2) ข้อเสนอแนะ

2.1) ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากการศึกษา รูปแบบการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์เพื่อพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษา โรงเรียนบ้านราหุล จังหวัดเพชรบูรณ์ มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานในปีการศึกษาต่อไป ดังนี้

(1) จากผลการพัฒนาความสามารถในการอ่านและเขียนของนักเรียนในภาพรวมความสามารถด้านการอ่านสูงกว่าด้านการเขียน ดังนั้น ในปีการศึกษาต่อไปควรจัดทำชุดฝึกทักษะการเขียนโดยเฉพาะเพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนให้เพิ่มสูงขึ้น

(2) เนื่องจากการพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนในครั้งนี้ ได้แก่ สื่อ/นวัตกรรมพื้นฐาน คือ ชุดฝึกทักษะการอ่านและการเขียน ดังนั้น เพื่อพัฒนาต่อยอดให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านและการเขียนดียิ่งขึ้น ควรใช้สื่อ/นวัตกรรมหรือวิธีการพัฒนาขั้นสูงขึ้น และมีความหลากหลายโดยนวัตกรรมการเรียนรู้ และภูมิปัญญาท้องถิ่น

มาช่วยในกระบวนการเรียนการสอน เช่น (1) ควรใช้วิธีการจัดการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับพัฒนาการทางสมอง เน้นกิจกรรมการฝึกอ่าน ฝึกเขียน โดยใช้สื่อธรรมชาติที่เป็นสิ่งแวดล้อมที่อยู่ในและนอกโรงเรียน และควรฝึกเพื่อให้เกิดทักษะการอ่านคำ เขียนคำ แต่งประโยค และเขียนเรื่องหรือข้อความสั้น ๆ โดยนักเรียนไม่รู้สึกลำบากว่าเขากำลังเรียน ได้แก่ การสอนเรียนปนเล่นและสอดแทรกการอ่าน การเขียนการสอนภาษาไทยกับเพลง เป็นเพลงที่สนุก ๆ และเด็กสนใจ ชอบร้องในขณะนั้น อ่านนิทานสนุก ๆ หรืออ่านข่าวให้นักเรียนฟังทุกวัน ทุกชั้น และฝึกเขียนเรื่องเล่าเรื่องสั้น ๆ หรือใช้ เกมประกอบการสอนง่ายๆโดยใช้บัตรคำ (อาจเป็นคำง่าย คำพื้นฐาน คำที่ใช้ทุกวัน)

(3) การพัฒนาความสามารถการอ่านและการเขียนภาษาไทยของนักเรียนในปีการศึกษาต่อไปควรจัด กิจกรรมโดยให้ผู้ปกครองได้มีส่วนในการดำเนินการ ทั้งในส่วนของการวิเคราะห์ปัญหา การวางแผนงาน/โครงการ/ กิจกรรม การนำแผนสู่การปฏิบัติ การสะท้อนผล และการประเมินผล

2.2) ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ควรศึกษาวิจัยต่อยอดเกี่ยวกับกลยุทธ์การบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่เน้นการบริหารโรงเรียน โดยการกำหนดเป้าหมายหรือตัวชี้วัดที่ท้าทาย และนำแนวคิดทฤษฎีใหม่ ๆ มาประยุกต์ใช้ในการบริหารโรงเรียน ขนาดเล็กเพื่อสร้างโรงเรียนต้นแบบ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา ชลเกริกเกียรติ. (2561). *การพัฒนาทักษะการอ่านและเขียนคำพื้นฐานภาษาไทยโดยใช้แบบฝึกทักษะสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2561*. โรงเรียนวัดบ่อมะปริง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุราษฎร์ธานี เขต 2 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ.
- กิงรัก จบศรี. (2561). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี เขต 1*. วิทยานิพนธ์ปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิจัยและประเมินผลการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.
- ทศพร ศิริสัมพันธ์. (2547). *การบริหารผลการดำเนินงาน (Performance Management)*. กรุงเทพฯ: ภาควิชารัฐประศาสนศาสตร์คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทิพาดี เมฆสุวรรณ. (2539). *การบริหารมุ่งผลสัมฤทธิ์*. กรุงเทพฯ: กราฟิคฟอร์แมท (ไทยแลนด์).
- โรงเรียนบ้านราหุล. (2562). *แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2562*. เอกสารลำดับที่ 1/2562 กลุ่มแผนงานและงบประมาณ (เอกสารอัดสำเนา).
- โรงเรียนบ้านราหุล. (2563). *ข้อมูลนักเรียน*. สืบค้นจาก https://data.bopp-obec.info/web/index_view_stu.php?School_ID=1067380494&Edu_year=2563&p=y
- โรงเรียนบ้านราหุล. (2563). *แผนปฏิบัติการประจำปีการศึกษา 2563*. เอกสารลำดับที่ 2/2562 กลุ่มแผนงานและงบประมาณ.
- วรารณ สกฤตวิธรัตน์. (2558). *ปัจจัยความสำเร็จของการบริหารแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ที่ส่งผลต่อประสิทธิผลของโรงเรียนขนาดเล็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาราชบุรี*. วิทยานิพนธ์ตามหลักสูตรปริญญาศึกษา

ศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาการบริหารการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศิลปากร.

ศุภธิดา วิรุฬพัฒน์. (2457). ผลการใช้แบบฝึกทักษะ เรื่อง การอ่านการเขียนสระเปลี่ยนรูปและลดรูปโดยใช้การเรีบบู้
แบบร่วมมือเทคนิค STAD สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2562). คู่มือการดำเนินงานขับเคลื่อนสู่ความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพ
การเรียนการสอนภาษาไทย ปีงบประมาณ 2562. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2561). แนวทางการจัดกระบวนการจัดการเรียนรู้ตามจุดเน้นการ
พัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านอ่านออก เขียนได้ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุม
สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.

Chard, D. L. Vaughn, S. and Tyler, Brenda-Jean. (2002). A Synthesis of Research on Effective
Interventions for Building Reading Fluency with Elementary Students with Learning
Disabilities. *Journal of Learning Disabilities*. 35(5): 386-406,2002.

Zoccolottl, P. (2008), Isolating Global and Specific Factors in Developmental Dyslexia: A Study Based
on the Rate and Amount Model (RAM), *Experimental Brain Research*. 186(4): 551-560.

ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ และอัตราส่วนทางการเงินกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ

วิวัฒน์ จันทรประสิทธิ์¹ ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข^{2*} นวรัตน์ ขวนะโชติ³

บุญเยี่ยม ทะไกรราช³ วรัญญา สมศิริ³ และ คัมภีร์ เนตรอัมพร³

รับบทความ 29 สิงหาคม 2566 แก้ไขบทความ 7 ธันวาคม 2566 ตอรับบทความ 28 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ 2) อัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงิน และ 3) อัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการชำระหนี้กับกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) ของบริษัทจำนวน 191 บริษัท ตั้งแต่ปี พ.ศ.2559 ถึงปี พ.ศ.2563 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน และการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการศึกษาพบว่า 1) การกำกับดูแลกิจการ ได้แก่ (1) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (2) การกำกับดูแลกิจการทุกด้านไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ (3) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และ (4) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท และสัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น 2) ส่วนสภาพคล่องทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศทุกด้าน และ 3) ความสามารถในการชำระหนี้ ได้แก่ (1) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (2) ความสามารถในการชำระหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ (3) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางลบ ส่วนอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และ (4) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์มีความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้นที่ระดับนัยสำคัญ .01

คำสำคัญ: บริษัทภิบาล, อัตราส่วนทางการเงิน, ผลการดำเนินงาน

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

³ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

* ผู้ประสานงานหลัก : Sirirat.p@rmutp.ac.th

Relationship between Corporate Governance and Financial Ratio with Performance of Listed Companies on The Stock Exchange of Thailand with Excellent Score

Wiwat Chanprasit¹ Sirirat Pounsangsuk^{2*} Nawarat Chowanachote³

Boonriem Tagairach³ Warunya somsiri³ and Khampee Netumporn³

Received 29 August 2023; Revised 7 December 2023; Accepted 28 December 2023

ABSTRACT

This research aimed to 1) study the relationship between corporate governance, 2) liquidity financial ratios, and 3) debt serviceability financial ratios and the performance of companies listed on the stock exchange of Thailand with an excellent score. The data were collected from annual registration statements (Form 56-1) of 191 companies from 2016 to 2020. Statistics used in data analysis including mean, percentage, standard deviation, Pearson correlation analysis, and multiple regression analysis. The results of the study found that: 1) corporate governance included (1) size of the company's board of directors and the proportion of independent directors has a positive relationship with the company's performance in terms of gross profit ratio, (2) all aspects of corporate governance were not related to the company's performance in terms of net profit ratio, (3) size of the company's board of directors and the shareholding ratio of the executive committee had a positive relationship with the company's performance in terms of return on assets ratio, and (4) the size of the board of directors and the shareholding proportion of the executive committee had a positive relationship with the company's performance in terms of return on equity ratio. 2) Financial liquidity was not related to the performance of companies listed on the Stock Exchange of Thailand that have excellent corporate governance in all aspects. 3) The ability to repay debt includes (1) the debt-to-equity ratio had a negative relationship with the gross profit ratio, (2) the ability to pay off debt has no relationship with the company's performance in terms of net profit ratio, (3) debt to equity ratio had a negative relationship. As for the interest coverage ratio, it had a positive relationship with the company's performance in terms of return on assets ratio, and (4) and (4) debt-to-asset ratio. And the return on assets ratio has a positive relationship and the debt-to-equity ratio has a negative relationship with the company's performance in terms of return on equity ratio at the significance level of .01.

Keywords: Corporate Governance, Finance Ratio, Performance

¹ Master's degree student Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

² Assistant professor, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

³ Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author : sirirat.p@rmutp.ac.th

บทนำ

การกำกับดูแลกิจการเป็นเรื่องสำคัญที่จะทำให้กิจการมีระบบการบริหารและการจัดการที่มีคุณภาพ รวมทั้งมีการเปิดเผยข้อมูลที่โปร่งใส และมีผลปฏิบัติงานที่เป็นมาตรฐาน เพื่อส่งเสริมประสิทธิภาพ สร้างความสามารถในการแข่งขัน และเพิ่มมูลค่าแก่กิจการ ซึ่งจะสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่าย การกำกับดูแลกิจการเป็นปัจจัยสำคัญอย่างหนึ่ง ในการปรับปรุงประสิทธิภาพขององค์กรซึ่งเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างฝ่ายจัดการ คณะกรรมการเจ้าของและผู้มีส่วนได้เสียอื่น โดยการกำกับดูแลกิจการมีวัตถุประสงค์หลัก คือ การกำกับ การติดตาม การควบคุม และการดูแลผู้ที่ได้รับมอบหมายอำนาจหน้าที่ให้ไปทำหน้าที่ทางการบริหาร เพื่อให้ทรัพยากรขององค์กรได้นำไปใช้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ ตรงตามเป้าหมาย อย่างคุ้มค่า ทั้งนี้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดตอบแทนกลับไปยังผู้มีส่วนได้เสียทุกฝ่ายอย่างเป็นธรรม แนวคิดเกี่ยวกับการลงทุน เป็นการสร้างผลตอบแทนระยะยาว (นารินทิพย์ ท่องสายชล, 2565)

การกำกับดูแลกิจการ ตามความหมายของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย คือ ระบบที่จัดให้มีโครงสร้างและกระบวนการของความสัมพันธ์ระหว่างคณะกรรมการ ฝ่ายจัดการ และผู้ถือหุ้น เพื่อสร้างความสามารถในการแข่งขัน นำไปสู่ความเจริญเติบโตและเพิ่มมูลค่าให้กับผู้ถือหุ้นในระยะยาว โดยคำนึงถึงการมีระบบบริหาร จัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ ซึ่งช่วยสร้างความเชื่อมั่น และความมั่นใจต่อผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน ผู้มีส่วนได้เสีย และผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย โดยที่ผ่านมตลาดหลักทรัพย์ฯ จึงได้จัดทำผลการสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน CORPORATE GOVERNANCE REPORT OF THAI LISTED COMPANIES (CGR) เพื่อติดตามและวัดผลการพัฒนาการกำกับดูแลกิจการ หรือ บรรษัทภิบาลของบริษัทจดทะเบียนไทยซึ่งดำเนินการ โดยสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (Thai Institute of Directors: IOD) ด้วยการสนับสนุนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. โดยเป็นการประเมินบริษัทจดทะเบียนไทยทุกบริษัทผ่านข้อมูลที่เปิดเผยสู่สาธารณะ เช่น รายงานข้อมูลที่บริษัทต้องจัดทำและนำส่งตามแบบที่สำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. กำหนด รวมถึงรายงานประจำปี และเว็บไซต์ เป็นต้น หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียนของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย Corporate Governance Code ของสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. รวมทั้งเกณฑ์การประเมินของ ASEAN CG Scorecard เพื่อให้มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับและสามารถใช้วัดการปฏิบัติตามหลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลประเมิน CGR และมีการเผยแพร่รายชื่อจะเป็นบริษัทที่ได้รับคะแนนอยู่ใน 3 กลุ่ม คือระดับ “ดี” “ดีมาก” และ “ดีเลิศ” ผลการดำเนินงานมาจากการบริหารงานของผู้บริหาร บริษัทจึงควรมุ่งเน้นการขับเคลื่อนธุรกิจให้สามารถเติบโตยั่งยืนได้ (พิชญากัด เพชรสีสุก, 2565)

เนื่องจากการกำกับดูแลกิจการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าของกิจการ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่า บริษัทฯ ที่ได้รับการประเมินด้านการกำกับดูแลกิจการและมีรายชื่ออยู่ในกลุ่มที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ ย่อมมีประสิทธิภาพและมีมูลค่าของกิจการสูง ซึ่งการวัดผลการดำเนินงานเป็นองค์ประกอบสำคัญที่ทำให้ทราบถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลขององค์กรที่แสดงถึงความสามารถในการบริหารงานของผู้บริหารและผลตอบแทนของผู้ถือหุ้น การวัดผลการดำเนินงานของบริษัทที่ใช้กันอย่างแพร่หลาย คือ การวิเคราะห์อัตราส่วนทางการเงิน (Financial Ratio Analysis) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทางการเงินที่แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างรายจ่ายทางการเงินและสามารถนำไปตีความเพื่อประเมินประสิทธิภาพในการดำเนินกิจการจากการประเมินฐานะการเงิน โดยเปรียบเทียบอัตราส่วนของบริษัท ณ เวลาปัจจุบันกับอัตราส่วนทางการเงินในอดีต เช่น การเปรียบเทียบย้อนหลัง

ไป 5 ปี เพื่อดูแนวโน้มบริษัทในอนาคต และการเปรียบเทียบอัตราส่วนทางการเงินกับมูลค่าทางบัญชี หรือ มูลค่าทางการตลาด เพื่อประเมินผลการดำเนินงานที่สำคัญของบริษัทในด้านต่าง ๆ

จากที่ได้กล่าวมาในข้างต้นจึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษาการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ ว่ามีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานหรือไม่ อย่างไร โดยได้ศึกษาอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินและด้านความสามารถในการชำระหนี้ ควบคู่ไปกับการกำกับดูแลกิจการเพิ่มเติมด้วยเพื่อให้เห็นถึงสภาพคล่องทางการเงิน และโครงสร้างเงินทุนของกิจการซึ่งอาจเป็นปัจจัยหนึ่งที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงาน ทั้งนี้ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนในการตัดสินใจลงทุนในการใช้ประกอบการตัดสินใจ กำหนดทิศทาง และวางแผนในการลงทุน เพื่อลดความเสี่ยง รวมถึงสร้างความเชื่อมั่นในการลงทุนในบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีการกำกับดูแลกิจการที่ดี

วัตถุประสงค์การวิจัย

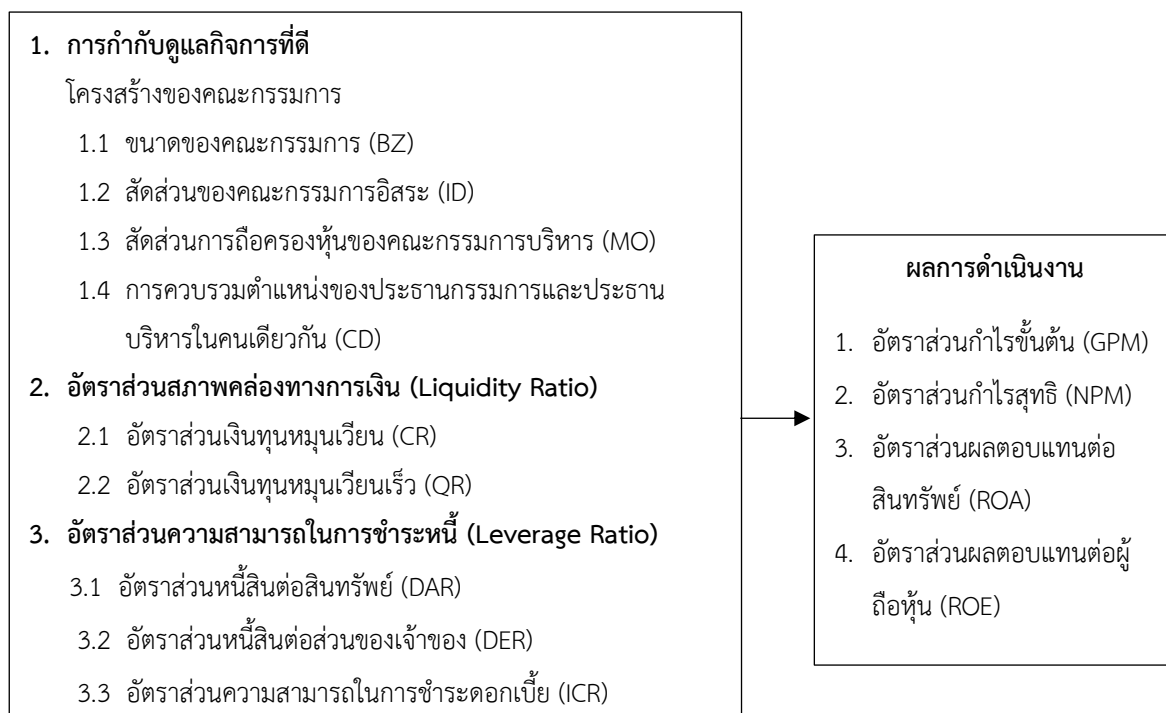
1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินกับผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการชำระหนี้ กับผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ

กรอบแนวคิด

จากการทบทวนวรรณกรรม และสมมติฐาน ในการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินและด้านความสามารถในการชำระหนี้ กับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ ตามภาพที่ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ และอัตราส่วนทางการเงินกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ มีวิธีการและขั้นตอนดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือกลุ่มบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เฉพาะบริษัทที่ได้รับผลการประเมินการกำกับดูแลกิจการ จากสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย (IOD) ที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศทั้งหมด จำนวน 240 บริษัท โดยใช้ข้อมูลจากรายงาน Corporate Governance Report of Thai Listed Companies 2020 (ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, 2563) ยกเว้นบริษัทกลุ่มธุรกิจการเงินที่มีหลักเกณฑ์และแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างจากกลุ่มบริษัททั่วไป รวมถึงบริษัทที่มีข้อมูลงบการเงินไม่ครบถ้วน 5 ปี ดังนั้น จำนวนประชากรที่ใช้ในการศึกษานี้มีจำนวน 191 บริษัท

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) งบการเงิน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ถึงปี พ.ศ. 2563 จากฐานข้อมูลบนเว็บไซต์บริการข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ข้อมูลแบบทุติยภูมิ (Secondary Data) เก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ 56-1) งบการเงินของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2559 ถึงปี พ.ศ. 2563 จากฐานข้อมูลบนเว็บไซต์บริการข้อมูลตลาดหลักทรัพย์ โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (www.setsmart.com)

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินและด้านความสามารถในการชำระหนี้ กับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจะนำมาวิเคราะห์ด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

4.1 วิเคราะห์หาค่าสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยการนำข้อมูลของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ มาแจกแจงความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำมาอธิบายลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

4.2 วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Pearson's Correlation) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป โดยใช้ตัวเลขค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (r) โดยมีค่า $-1 < r < 1$

สัมพันธ์ระดับสูง $-0.08 > r > 0.08$

สัมพันธ์ระดับปานกลาง $0.05 < r < 0.08$ หรือ $-0.08 < r < -0.05$

สัมพันธ์ระดับต่ำ $-0.05 < r < 0.05$

ไม่มีความสัมพันธ์กัน $r = 0$

r มีเครื่องหมาย + หมายถึง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกัน

r มีเครื่องหมาย - หมายถึง มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม

4.3 วิเคราะห์สมการถดถอยเชิงพหุ (Multiple Regression Analysis) วิเคราะห์เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการและอัตราส่วนทางการเงิน กับผลการดำเนินงานของบริษัท โดยการนำข้อมูลที่นำมาทั้งหมดไปประมวลผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ และอัตราส่วนทางการเงินกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ สามารถนำเสนอผลการวิจัยด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุ เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ ได้แก่

1. การกำกับดูแลกิจการ ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) 2) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (ID) 3) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) และ 4) การควมรวมตำแหน่งของประธานกรรมการและประธานบริหารในคนเดียวกัน (CD)
2. ตัวแปรอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) 2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR)
3. ตัวแปรความสามารถในการชำระหนี้ ประกอบด้วย 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) 2) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และ 3) อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR)
4. ตัวแปรตามคือผลการดำเนินงาน ประกอบด้วย 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) 2) อัตราผลตอบแทนจากสินทรัพย์รวม (ROA) และ 3) อัตราผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (ROE) ได้ผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนกำไรขั้นต้น

Model Profitability	Standardized Coefficients			Collinearity Statistics	
	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF
Constant		2.819	.005**		
BZ	0.07	1.973	.049*	0.86	1.17
ID	0.16	4.665	.000**	0.90	1.11
MO	0.00	0.089	.929	0.90	1.11
CD	-0.04	-1.159	.247	0.94	1.07
CR	0.10	1.579	.115	0.24	4.16
QR	0.04	0.616	.538	0.25	4.04
DAR	0.10	1.485	.138	0.23	4.42
DER	-0.14	-2.398	.017*	0.31	3.27
ICR	0.06	1.777	.076	0.93	1.08
R = 0.237 R ² = 0.057 S.E. = 17.211					
F = 6.257 Df = 9, 934 P _(ANOVA) = .000** Durbin-Watson = 0.641					

a. Dependent Variable: อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM)

จากตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ต่อ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น(GPM) พบว่า สามารถสร้างสมการถดถอยเชิงพหุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P_{(ANOVA)} = .000 < .01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.237$

และ ค่า $R^2 = 0.057$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) ได้ 5.7% ถือว่าค่อนข้างต่ำมาก

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (ID) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($P < .01$) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($P < .05$) และสมการถดถอยไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่าองค์ประกอบความแปรปรวนที่สูงเกินจริง (Variance inflation factor: VIF) ไม่เกิน 10

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (ID) และขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) มีค่าเป็นบวก หมายความว่า ตัวแปรทั้ง 2 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) หรือถ้าตัวแปรใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรใดลดลง จะทำให้อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) ลดลงด้วยเช่นกัน ส่วนตัวแปรอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) เป็นลบ หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) หรือถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าเพิ่มขึ้น จะทำให้อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) ลดลง ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 2 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิ

Model Profitability	Standardized Coefficients			Collinearity Statistics	
	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF
Constant		-2.565	.010		
BZ	0.06	1.799	.072	0.86	1.17
ID	0.01	0.355	.723	0.90	1.11
MO	0.02	0.680	.497	0.90	1.11
CD	0.02	0.676	.499	0.94	1.07
CR	0.08	1.128	.259	0.24	4.16
QR	-0.05	-0.783	.434	0.25	4.04
DAR	0.17	2.434	.015	0.23	4.42
DER	-0.13	-2.281	.023	0.31	3.27
ICR	0.08	2.230	.026	0.93	1.08
R = 0.129 $R^2 = 0.017$ S.E. = 101.354					
F = 1.763 Df = 9, 934 $P_{(ANOVA)} = .071$ Durbin-Watson = 1.77					

a. Dependent Variable: อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM)

จากตารางที่ 2 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุ การกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) พบว่า สมการถดถอยเชิงพหุที่ได้ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($P_{(ANOVA)} = .071 > .05$) หมายความว่า ทุกตัวแปรไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) ได้แก่

1. ตัวแปรการกำกับดูแลกิจการ 4 ตัวแปร ได้แก่ 1) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) 2) สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (ID) 3) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) และ 4) การควมรวมตำแหน่งของประธานกรรมการและประธานบริหารในคนเดียวกัน (CD)

2. ตัวแปรอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน 2 ตัวแปร ได้แก่ 1) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และ 2) อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR)

3. ตัวแปรความสามารถในการชำระหนี้ 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) 2) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และ 3) อัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR)

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์

Model Profitability	Standardized Coefficients			Collinearity Statistics	
	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF
Constant		2.897	.004**		
BZ	0.09	2.780	.006**	0.86	1.17
ID	0.01	0.143	.886	0.90	1.11
MO	0.09	2.783	.005**	0.90	1.11
CD	0.01	0.258	.796	0.94	1.07
CR	0.00	-0.051	.959	0.24	4.16
QR	-0.08	-1.220	.223	0.25	4.04
DAR	0.02	0.226	.821	0.23	4.42
DER	-0.28	-4.959	.000**	0.31	3.27
ICR	0.10	3.123	.002**	0.93	1.08
R = 0.296	R ² = 0.088	S.E. = 7.535			
F = 9.986	Df = 9, 934	P _(ANOVA) = .000**	Durbin-Watson = 1.104		

a. Dependent Variable: อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA)

จากตารางที่ 3 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) พบว่า สามารถสร้างสมการถดถอยเชิงพหุได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P_{(ANOVA)} = .000 < .01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ R = 0.296 และ

ค่า $R^2 = 0.088$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ได้ 8.8% ถือว่าค่อนข้างต่ำมาก

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($P < .01$) และสมการถดถอยไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่าองค์ประกอบความแปรปรวนที่สูงเกินจริง (Variance inflation factor: VIF) ไม่เกิน 10

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีค่าเป็นบวก หมายความว่า ตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรตัวใดลดลง จะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ลดลงด้วยเช่นกัน ส่วนตัวแปรอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) เป็นลบ หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) หรือถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ลดลง ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) เพิ่มขึ้น

ตารางที่ 4 การวิเคราะห์ถดถอยพหุ ระหว่างการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

Model Profitability	Standardized Coefficients			Collinearity Statistics	
	Beta	t	P-Value	Tolerance	VIF
Constant		-1.074	.283		
BZ	0.11	3.439	.001**	0.86	1.17
ID	0.00	0.025	.980	0.90	1.11
MO	0.08	2.327	.020*	0.90	1.11
CD	-0.05	-1.503	.133	0.94	1.07
CR	0.08	1.280	.201	0.24	4.16
QR	-0.11	-1.737	.083	0.25	4.04
DAR	0.33	5.159	.000**	0.23	4.42
DER	-0.54	-9.868	.000**	0.31	3.27
ICR	0.07	2.191	.029*	0.93	1.08
R = 0.366 $R^2 = 0.134$ S.E. = 16.304					
F = 16.025 Df = 9, 934 $P_{(ANOVA)} = 0.000**$ Durbin-Watson = 1.112					

a. Dependent Variable: อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE)

จากตารางที่ 4 แสดงการวิเคราะห์ถดถอยพหุการกำกับดูแลกิจการ อัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน ความสามารถในการชำระหนี้ ต่ออัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) พบว่า สามารถสร้างสมการถดถอยเชิงพหุ ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ($P(ANOVA) = .000 < .01$) ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ $R = 0.366$ และ ค่า $R^2 = 0.134$ หมายความว่า สมการถดถอยสามารถอธิบายอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ได้ 13.4% ถือว่าค่อนข้างต่ำมาก

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) และอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .01 ($P < .01$) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ($P < .05$) และสมการถดถอยไม่เกิดปัญหา Multicollinearity เนื่องจากค่าองค์ประกอบความแปรปรวนที่สูงเกินจริง (Variance inflation factor: VIF) ไม่เกิน 10

เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีค่าเป็นบวก หมายความว่า ตัวแปรทั้ง 4 มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) หรือถ้าตัวแปรตัวใดเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้น ถ้าตัวแปรใดลดลงจะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ลดลงด้วยเช่นกัน ส่วนตัวแปรอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าสัมประสิทธิ์การถดถอย (β) เป็นลบ หมายความว่ามีความสัมพันธ์ทางลบกับ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) หรือถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีค่าเพิ่มขึ้นจะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ลดลง ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) ลดลง จะทำให้อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) เพิ่มขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศจากผลการศึกษา พบว่า ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (ID) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) ส่วนขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และสัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) หรือกล่าวคือการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงาน เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 1 ที่ว่าการกำกับดูแลกิจการมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัท สอดคล้องกับ เอกภาพ เอกวิริยะ (2561) ศึกษาเรื่องผลของการกำกับดูแลกิจการและการเปลี่ยนแปลงผู้บริหารสูงสุดต่อผลการดำเนินงานและความเสี่ยงของบริษัท และการศึกษาของ ปิยะฉัตร ฤกษ์พุดธม (2561) ศึกษาเรื่อง ผลกระทบของกลไกการกำกับดูแลกิจการ คุณภาพการสอบบัญชีที่มีต่อผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ทั้ง 2 พบว่า ขนาดของคณะกรรมการมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับผลการดำเนินงานของบริษัท แต่ทั้งนี้ งานของทั้ง 2 กลับพบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามกับผลการดำเนินงานของบริษัท

และยังมีงานวิจัยของนิตยา ทัดเทียม และพิมพ์ิศา พรหมมา (2562) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างโลกกำกับดูแลกิจการที่ดี และผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100) ระหว่างปี พ.ศ. 2556 ถึง 2560 ที่พบว่า สัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่มีความสัมพันธ์ต่อผลการดำเนินงานจากผลการวิจัยที่ได้เป็นการเน้นย้ำถึงความสำคัญของการกำกับดูแลกิจการเพราะส่งผลต่อทั้งผลการดำเนินงาน และเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนให้เข้าใจถึงพฤติกรรมของผลการดำเนินงานและความเสี่ยงของบริษัทโดยดูจากปัจจัยการกำกับดูแลกิจการเพื่อใช้พิจารณาประกอบการตัดสินใจในการลงทุน โดยบริษัทที่มีคะแนนการกำกับดูแลกิจการที่ดีจะมีความเสี่ยงที่ต่ำและส่งผลให้ผลการดำเนินงานสูง นอกจากนี้ถ้าบริษัทมีขนาดของคณะกรรมการใหญ่ และมีจำนวนกรรมการอิสระมาก จะส่งผลให้การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของบริษัทเป็นไปในทางที่รอบคอบและถูกต้อง เนื่องจากคณะกรรมการจะมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ ที่หลากหลายและแตกต่างกันไป ส่งผลให้บริษัทมีผลการดำเนินงานดี และหากกรรมการบริหารมีการถือหุ้นในบริษัทยิ่งมากเท่าไร ก็จะทำให้ผลการดำเนินงานของบริษัทดีขึ้นด้วย อาจเป็นเพราะการถือหุ้นดังกล่าวแสดงถึงความเป็นเจ้าของร่วมในบริษัท จึงทำให้กรรมการบริหารทุ่มเท ให้ความสำคัญ ความสามารถในการบริหารงานทำให้บริษัทมีผลการดำเนินงานที่ดีขึ้น

2. ผลการศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินกับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศจากผลการศึกษาพบว่าอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียน (CR) และอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเร็ว (QR) ไม่มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนกำไรสุทธิ (NPM) อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) หรือกล่าวคือ อัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทไม่เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 2 ที่ว่าอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินมีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท โดยอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงิน เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดสภาพคล่องในการดำเนินงานของกิจการว่ามีความสามารถในการชำระหนี้ เมื่อถึงกำหนดชำระ ได้มากน้อยเพียงใดหรือจะกล่าวว่าเป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้นของกิจการ ในการศึกษาครั้งนี้ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนสภาพคล่องกับผลการดำเนินงาน เนื่องมาจากอัตราส่วนสภาพคล่องทางการเงินเป็นอัตราส่วนที่วัดถึงผลระยะสั้นของกิจการ ซึ่งมีความสอดคล้องกับ เดือนศิริ ดวงแก้ว (2556) ที่ได้กล่าวว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงาน เป็นเพราะอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนเป็นการบ่งบอกถึงความสามารถในการชำระหนี้ระยะสั้น ซึ่งเป็นเพียงมุมมองระยะสั้นเท่านั้น และ ธราทิพย์ สิริจินดา (2553) ที่กล่าวว่า อัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการทำกำไรจากการดำเนินงาน เนื่องมาจากอัตราส่วนเงินทุนหมุนเวียนไม่ได้สะท้อนถึงกำไรจากการดำเนินงานของบริษัท และสอดคล้องกับ Mohammad Reza Kohansal et al. (2013) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงิน และราคาหลักทรัพย์ของกลุ่มอุตสาหกรรมอาหารในตลาดหลักทรัพย์ของประเทศไทยพบว่า อัตราส่วนสภาพคล่อง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับราคาหลักทรัพย์หรือมีผลต่อผลการดำเนินงานของบริษัท แต่ก็มีบางงานวิจัยที่ได้ผลขัดแย้งกัน คือ Nguyen: (2001) ที่ได้ผลการศึกษาว่าอัตราส่วนสภาพคล่องกับอัตราส่วนกำไรสุทธิของสินทรัพย์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับความสามารถในการทำกำไรของบริษัทขนาดเล็กในประเทศเวียดนาม ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ Almazari (2013) ที่ได้กล่าวว่าอัตราส่วนสภาพคล่องเป็นอัตราส่วนที่มีความสำคัญมากที่สุดซึ่งมีผลกระทบต่อความสามารถในการทำกำไรอย่างมีนัยสำคัญ

3. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการชำระหนี้ กับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศจากผลการศึกษา พบว่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงาน คือ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) แต่ทั้งนี้ หากพิจารณาจากการวิเคราะห์สหสัมพันธ์กลับพบว่าอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) ก็มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ซึ่งไม่เป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 3 ที่ว่าอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการชำระหนี้มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท และพบว่าอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงาน ได้แก่ อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ซึ่งเป็นจริงตามสมมติฐานการศึกษาที่ 3 ที่ว่าอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการชำระหนี้มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัท สอดคล้องกับ ศรีญา สิงหะราช (2562) ศึกษาเรื่องอิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100 ผลการศึกษาพบว่า อัตราส่วนความสามารถในการชำระหนี้มีความสัมพันธ์กับอัตราส่วนความสามารถในการทำกำไร

กล่าวคือ หากกิจการมีประสิทธิภาพในการบริหารหนี้สินของกิจการได้ดี มีการบริหาร โครงสร้างเงินทุนของบริษัทให้มีประสิทธิภาพ มีความสามารถในการชำระหนี้ได้สูงจะทำให้ความสามารถในการทำกำไรของกิจการสูงขึ้น ซึ่งการที่บริษัทใช้เงินลงทุนสูงจะส่งผลให้กิจการมีต้นทุนในการก่อหนี้ที่สูงขึ้นจะทำให้กำไรลดลง และหากอัตราส่วนหนี้มีค่าต่ำ คือการที่กิจการมีหนี้สินน้อยลงจะทำให้ความสามารถในการทำกำไรสูงขึ้น เมื่อบริษัทมีหนี้สินลดลงจะทำให้ความสามารถในการกำไรเพิ่มขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาการกำกับดูแลกิจการของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ สรุปได้ตามวัตถุประสงค์ดังนี้

1. ความสัมพันธ์ระหว่างการกำกับดูแลกิจการกับผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ พบว่า การกำกับดูแลกิจการ พบว่า (1) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระ (ID) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) (2) การกำกับดูแลกิจการทุกด้านไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ (3) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และสัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และ (4) ขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และ สัดส่วนการถือครองหุ้นของคณะกรรมการบริหาร (MO) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

2. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านสภาพคล่องทางการเงินกับผลการดำเนินงานของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ พบว่า ส่วนสภาพคล่องทางการเงินไม่มี

ความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศทุกด้าน

3. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินด้านความสามารถในการชำระหนี้ กับผลการดำเนินงาน ของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ พบว่า ความสามารถในการชำระหนี้ พบว่า (1) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีความสัมพันธ์ทางลบกับอัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) (2) ความสามารถในการชำระหนี้ไม่มีความสัมพันธ์กับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิ (3) อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีความสัมพันธ์ทางลบ ส่วนอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ และ (4) อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) มีความสัมพันธ์ทางบวก ส่วนอัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการดำเนินงานของบริษัทด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะที่ได้จากงานวิจัย

1.1 จากผลการศึกษาพบว่า การกำกับดูแลกิจการ ที่วัดจากขนาดของคณะกรรมการบริษัท (BZ) และสัดส่วนของกรรมการอิสระ (ID) มีผลทางบวกต่อผลการดำเนินงานที่วัดจาก อัตราส่วนกำไรขั้นต้น (GPM) อัตราส่วนผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ (ROA) และอัตราส่วนผลตอบแทนต่อผู้ถือหุ้น (ROE) ของบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ ดังนั้นผู้สนใจลงทุนในหลักทรัพย์สามารถใช้เป็นปัจจัยในการพิจารณาลงทุนได้ แต่ทั้งนี้ยังเป็นข้อสังเกตไว้ว่างานนี้ศึกษาเฉพาะบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ เท่านั้น เพราะมีงานวิจัยอื่นที่ให้ผลการศึกษาตรงกันข้ามในเรื่องของสัดส่วนกรรมการอิสระ ซึ่งต้องพิจารณาประกอบด้วยว่า หากต้องการลงทุนในหลักทรัพย์ที่ไม่ได้อยู่ในกลุ่มนี้ตัวแปรหรือปัจจัยเหล่านี้อาจจะไม่มีผล

1.2. อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (DER) และอัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์ (DAR) มีความสัมพันธ์ทางลบกับผลการดำเนินงาน ส่วนอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย (ICR) มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลการดำเนินงาน ดังนั้นผู้สนใจลงทุนในหลักทรัพย์ ต้องพิจารณาอัตราส่วนทางการเงิน 3 ตัวนี้ให้ดี ว่ามีหนี้สินเยอะเกินไปหรือไม่ แต่ทั้งนี้จากการศึกษานี้กลุ่มตัวอย่างคือบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบริษัทภิบาลในระดับดีเลิศ ก็พบว่าโดยเฉลี่ยแล้วมี อัตราส่วนหนี้สินต่อสินทรัพย์เฉลี่ยเท่ากับ 0.46 เท่า อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้นเฉลี่ยเท่ากับ 1.22 เท่า และอัตราส่วนความสามารถในการชำระดอกเบี้ย เฉลี่ยเท่ากับ 94.97 ซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดี ก็หมายความว่าหากพิจารณา 3 ปัจจัยนี้กลุ่มหลักทรัพย์เหล่านี้ก็น่าสนใจลงทุน

1.3. บริษัทที่มีขนาดของคณะกรรมการขนาดใหญ่ และมีจำนวนคณะกรรมการอิสระมากจะส่งผลให้การตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ของบริษัท เป็นไปในทางที่รอบคอบ และสามารถป้องกันความเสี่ยงได้ เพราะคณะกรรมการมีความรู้ ความเชี่ยวชาญ หลากหลาย ในเรื่องต่างๆ

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

เนื่องจากงานวิจัยนี้ศึกษาเพียงกลุ่มบริษัทที่อยู่ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีบรรษัทภิบาลในระดับดีเลิศ เท่านั้น ซึ่งผู้วิจัยเห็นว่าควรมีการศึกษากลุ่มบริษัทในอุตสาหกรรมอื่นๆ หรือกลุ่มตัวอย่างเช่น กลุ่มบริษัทที่ได้คัดเลือกอยู่ในรายชื่อหุ้นยั่งยืน รวมถึงศึกษาปัจจัยอื่นๆ ที่อาจจะมีความสัมพันธ์ที่ส่งผลต่อผลการดำเนินงานของกิจการ เช่น งบกระแสเงินสด เข้ามาร่วมด้วย เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- เดือนศิริ ดวงแก้ว. (2556). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนจากการลงทุนในหลักทรัพย์ กลุ่มบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ เอ็ม เอ ไอ*. การค้นคว้าอิสระบัญชีมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2560). *หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี สำหรับบริษัท จดทะเบียนปี 2560* [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <https://www.sec.or.th>.
- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. (2563). *การสำรวจการกำกับดูแลกิจการบริษัทจดทะเบียน CORPORATE GOVERNANCE REPORT OF THAI LISTED COMPANIES*. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา <https://www.setsustainability.com/page/cgr-corporate-governance-report>
- ธาราทิพย์ สิริจินดา. (2553). *ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราส่วนทางการเงินกับอัตราผลตอบแทนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์*. การศึกษาอิสระวิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นารินทิพย์ ท่องสายชล. (2565). *ESG การลงทุนในโลกยุคใหม่*. สืบค้นเมื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2566, เข้าถึงได้จาก [https://setinvestnow.com/th/knowledge/ar 37 ticle/165-tsi-invest-in-esg-stock-in-new-investment-era](https://setinvestnow.com/th/knowledge/ar-37-ticle/165-tsi-invest-in-esg-stock-in-new-investment-era)
- นิตยา ทัดเทียม และ พิมพิศา พรหมมา. (2562). *ความสัมพันธ์ระหว่างกลไกการกำกับดูแลกิจการที่ดีและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (SET100)*. วารสารสุทธิปริทัศน์. 34(109) 1-12.
- ปิยะณัฐ ฤนพุดม. (2561). *ผลกระทบของกลไกการกำกับดูแลกิจการ คุณภาพการสอบบัญชีที่มีต่อผลการดำเนินงานผ่านการบริหารกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์. คณะบัญชี มหาวิทยาลัยศรีปทุม.
- พิชญากัด เพชรสีสุก. (2565). *“ESG” แนวคิดความยั่งยืนที่องค์กรควรใช้เป็นเครื่องมือหรือแค่เทรนด์ตามกระแส*. สืบค้นเมื่อวันที่ 31 มีนาคม 2566, เข้าถึงได้จาก <https://www.nia.or.th/ESG-sustainability-concepts-or-trends>
- ศรัญญา สิงห์วระราช. (2562). *อิทธิพลของอัตราส่วนทางการเงินด้านประสิทธิภาพการดำเนินงานที่ส่งผลต่อความสามารถในการทำกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กลุ่ม SET100*. วิทยานิพนธ์บัญชีมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- ศิลปพร ศรีจันเพชร. (2555). *หลักสำคัญของการกำกับดูแลกิจการ*. วารสารบริหารธุรกิจ. 35(133) 1-3.

- เอกภาพ เอกวิกรัย. (2561). ผลของการกำกับดูแลกิจการและการเปลี่ยนผู้บริหารสูงสุดต่อผลการดำเนินงานและความเสี่ยงของบริษัท. วิทยานิพนธ์. คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี. มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- Almazari, A. (2013). *The Relationship between Working Capital Management and Profitability: Evidence from Saudi Cement Companies*. Master Thesis in Administrative Sciences, Finance Section, King Saud University
- Mohammad, R. K. et al. (2013). *Relationship between Financial Ratios and Stock Prices for the Food Industry Firms in Stock Exchange of Iran*. World Applied Programming, 3(10). pp.512-521
- Nguyen, K.M. (2001). *Financial Management and Profitability of Small and Medium Enterprises*. Master Thesis in Doctor of Business Administration, Southern Cross University.

การเตรียมความพร้อมและการรับรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุ ของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

อำพร สวีสอาด¹ ศิริรัตน์ พ่วงแสงสุข^{2*} ญาณินท์ สายหยุด³ ศรีสุตา อินทมาศ³
สุวิทย์ ไวยทิพย์³ และ พัทยา เห็นกลาง³

รับบทความ 29 สิงหาคม 2566 แก้ไขบทความ 8 ธันวาคม 2566 ตอรับบทความ 28 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เปรียบเทียบปัจจัยด้านลักษณะประชากรกับคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ 2) ศึกษาการเตรียมความพร้อมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ และ 3) ศึกษาการรับรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่าง คือพนักงานที่ทำงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 ตัวอย่าง โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ ตำแหน่งที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปร เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน 2) ปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่างส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนปัจจัยด้านสุขภาพร่างกายไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ และ 3) ปัจจัยด้านการรับรู้ ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านการรับรู้สิทธิ สวัสดิการสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ: การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุ, การรับรู้, คุณภาพชีวิต

¹ นักศึกษาปริญญาโทบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

³ อาจารย์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

*ผู้ประสานงานหลัก : Sirirat.p@rmutp.ac.th

Preparation and awareness affecting the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province

Amporn Suaysaad¹ Sirirat Pounsangsuk^{2*} Yanin Saiyood³
Srisuda Intamas³ Suwit Vaitip³ and Pattareya Henklang³

Received 29 August 2023; Revised 8 December 2023; Accepted 28 December 2023

Abstract

The objectives of this research were to 1) compare demographic factors affecting the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province, 2) preparation affecting the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province, and 3) awareness affecting the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province. The sample group consisted of 400 people working in the industrial sector in Samut Prakan Province. The questionnaires were used as a data collection tool. Descriptive statistics such as frequency, percentage, mean, standard deviation, t-Test, one-way analysis of variance, and multiple regression analysis. The results showed that: demographic factors including different positions had different quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province with a statistical significance of .05. The difference in the variables of gender, age, status, education, and monthly income did not different quality of life before retirement of Industrial workers in Samut Prakan Province. 2) On the preparation factors, the economic aspect, the residence aspect, the mental aspect, and the leisure time affected the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province with the statistical significance level of .05. On the level of readiness factors, physical health did not affect the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province. 3) On the perception factors, the awareness of news about retirement preparation and the perception of rights of Social Welfare affected the quality of life before retirement of industrial workers in Samut Prakan Province with the statistical significance level of .05.

Keywords: Retirement Preparation, Awareness, Quality of Life

¹ Master's degree student Faculty of Business Administration Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

² Assistant professor, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

³ Lecturer, Faculty of Business Administration, Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author : sirirat.p@rmutp.ac.th

บทนำ

การเติบโตขององค์กรเป็นการสร้างความมั่นคงทางธุรกิจ องค์กรจะประสบความสำเร็จได้ตามเป้าหมายที่วางไว้ ต้องอาศัยปัจจัยที่สำคัญหลายปัจจัย ซึ่งพนักงานถือเป็นปัจจัยสำคัญที่มีส่วนช่วยในการผลักดันให้องค์กร สามารถดำเนินกิจการได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นกำลังขับเคลื่อนไปข้างหน้าสู่เป้าหมายที่กำหนดไว้ (วีรวุฒิ พูลสวัสดิ์, 2562) สวัสดิการแรงงาน เป็นบริการหรือสิ่งใด ๆ ซึ่งอาจอยู่ในรูปของเงิน บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวก ที่หน่วยงาน องค์กร หรือสถานประกอบการจัดให้พนักงาน โดยมีความมุ่งหมายเพื่อให้พนักงานมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เป็นสิ่งจูงใจให้พนักงานปฏิบัติงานมีขวัญกำลังใจ พึงพอใจลดปัญหาการขัดแย้ง มีสุขภาพอนามัยที่ดีมีความเจริญก้าวหน้า มีความมั่นคงในการดำรงชีวิตและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนาสวัสดิการแรงงานเป็นปัจจัยสำคัญ ด้านหนึ่งเพื่อสร้างความพร้อมในการวางแผน เพื่อเตรียมการดำเนินการกับการเปลี่ยนแปลงในด้านการพัฒนาคุณภาพ ชีวิตของพนักงาน เพื่อสามารถพัฒนาองค์กร สังคม ประเทศชาติให้มีความเจริญก้าวหน้าได้อย่างมั่นคง สวัสดิการ แรงงานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541 มีอยู่ 2 ประเภท คือ 1) สวัสดิการแรงงานตามที่กฎหมาย กำหนด ซึ่งส่วนใหญ่เป็นสิ่งจำเป็นพื้นฐานสำหรับพนักงานในสถานประกอบการ โดยกฎหมายได้กำหนดให้ สถานประกอบการ ที่มีพนักงาน 1 คนขึ้นไปต้องจัดสวัสดิการ ได้แก่ น้ำสะอาดสำหรับดื่ม ห้องน้ำ ตามแบบและ จำนวนตามที่กฎหมายกำหนด สิ่งจำเป็นในการปฐมพยาบาลและการรักษา จำนวน 29 รายการ เป็นต้น และ 2) สวัสดิการแรงงานนอกเหนือจากที่กฎหมายกำหนด ซึ่งเป็นสวัสดิการที่นายจ้างสมัครใจ หรือเกิดจากการเจรจา ต่อรองกับพนักงานแล้วนายจ้างได้จัดให้แก่พนักงาน เช่น เงินโบนัส เงินช่วยเหลืองานแต่ง เงินช่วยเหลือ ค่ารักษาพยาบาล การประกันชีวิต จัดที่พัก จัดอาหารฟรี เป็นต้น (วรรณรัตน์ ศรีสุขใส, 2561) จากการที่ประเทศไทย มีพระราชบัญญัติข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551 หมวด 8 มาตรา 108 ที่กำหนดให้ข้าราชการที่อายุครบ “หกสิบปี บริบูรณ์” ต้องเกษียณอายุไป และมีพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2533 หมวด 7 มาตรา 77 ทวิ ที่กำหนดให้ แรงงานที่มีอายุครบ “ห้าสิบห้าปีบริบูรณ์” มีสิทธิในการรับประโยชน์ทดแทนกรณีชราภาพ นายจ้างทั่วไปในภาคเอกชน ในประเทศไทย จึงมักใช้เกณฑ์อายุ “หกสิบปีบริบูรณ์” หรือ “ห้าสิบห้าปีบริบูรณ์” มาเป็นเกณฑ์ในการกำหนดอายุการ เกษียณของพนักงาน โดยสถานประกอบการบางแห่งอาจมีการเลิกจ้างพนักงานที่มีอายุ 50 ปีขึ้นไปด้วยซ้ำ องค์กรควร จะต้องมีการเตรียมความพร้อมสำหรับพนักงานที่จะเข้าสู่วัยเกษียณหรือวัยสูงอายุโดยอาจจะมีการจัดทำแบบแผน กำหนดไว้ในจรรยาบรรณธุรกิจของบริษัท หรือมีการกำหนดเป็นนโยบายให้ข้อมูลแก่พนักงาน แนะนำวิธีการเตรียม ความพร้อมให้กับพนักงานก่อนการเข้าสู่วัยเกษียณ สิ่งต่าง ๆ ที่พนักงานควรจะต้องเตรียมตัวหรือต้องทราบเมื่อก้าวสู่ วัยเกษียณ (พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน, 2551)

การเกษียณอายุเป็นจุดเปลี่ยนแปลงครั้งสำคัญที่เกิดขึ้นกับบุคคลเมื่อครบอายุการเกษียณตามที่องค์กรกำหนด เมื่อถึงเวลาที่ต้องหยุดทำงานจะต้องมีการปรับตัวบางคนไม่สามารถยอมรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้กับการสูญเสีย ตำแหน่งหน้าที่ อำนาจ และรายได้ที่ลดลง หรือเพื่อนร่วมงานขาดหายไป ทำให้อาจเกิดมีความรู้สึกที่ว่าตนเอง ได้ถูกทอดทิ้งให้ไร้คุณค่า ทำให้เป็นภาระต่อครอบครัวและสังคมผลเสียที่เกิดขึ้นมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตต่อไป อย่างมีความสุขของบุคลากรหลังการเกษียณอายุ จังหวัดสมุทรปราการมีความสำคัญทางด้านเศรษฐกิจของประเทศ เป็นจังหวัดที่รองรับการขยายตัวจากกรุงเทพมหานคร ทั้งในด้านของการผลิต คือ ภาคอุตสาหกรรม ซึ่งโดยเฉพาะ อุตสาหกรรมของการผลิตยานยนต์ อุปกรณ์เครื่องจักร ชิ้นส่วนยานยนต์ ผลิตภัณฑ์โลหะ เคมีภัณฑ์พลาสติก เครื่องใช้ไฟฟ้า/อิเล็กทรอนิกส์ อาหารแปรรูป การขนส่งสินค้าและบริการ (Logistic) ธุรกิจค้าขายหรือบริการของ

ภาคเอกชน ซึ่งการวิเคราะห์ข้อมูล GPP พบว่าในปี พ.ศ. 2560 จังหวัดสมุทรปราการ มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP : Gross Provincial Product) จำนวน 717,053 ล้านบาท สูงเป็นอันดับ 4 ของประเทศ จำนวนกลุ่มประชากร ภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ มีปริมาณจำนวน 428,893 คน (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2564) ซึ่งหากพนักงานกลุ่มนี้มีการวางแผนและมีความพร้อมก่อนเกษียณอายุ จะสามารถใช้ชีวิตหลังเกษียณอายุได้อย่างมีความสุขและมีศักดิ์ศรี

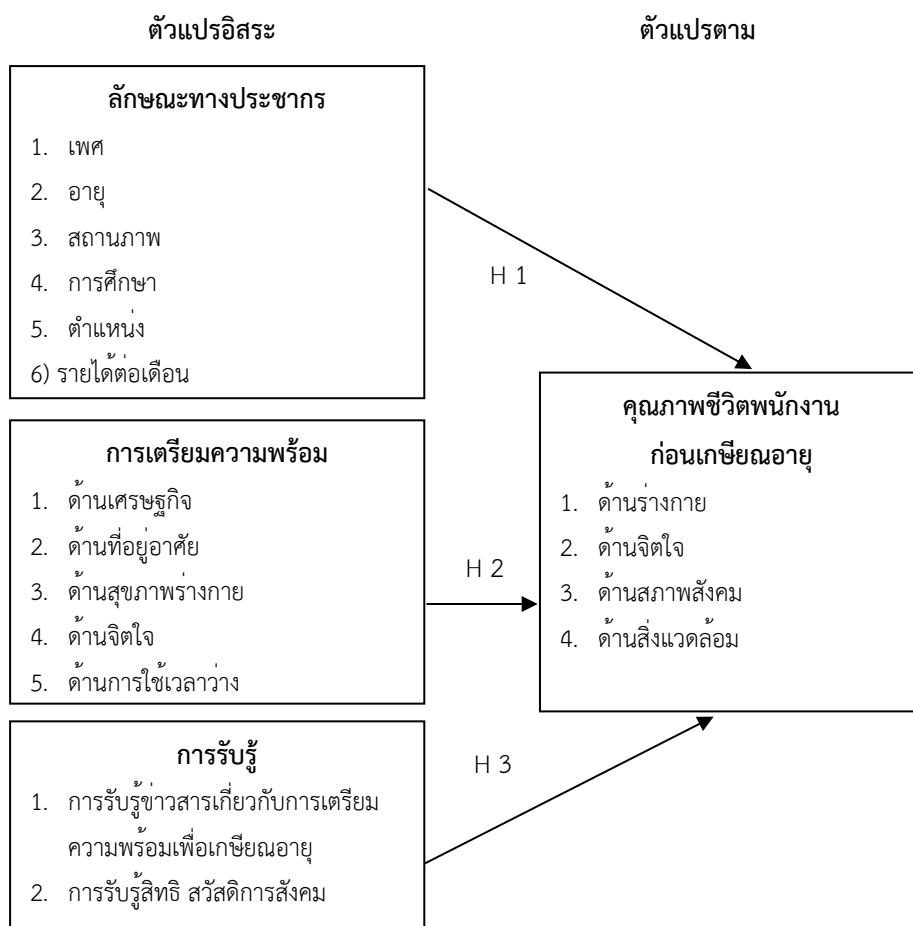
จากบทบาทความสำคัญและผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับพนักงานเกี่ยวกับคุณภาพชีวิตดังกล่าวในข้างต้นนั้น ส่งผลทำให้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่องการเตรียมความพร้อมและการรับรู้ ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ว่ามีคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร โดยผู้วิจัยคาดหวังว่าผลการศึกษาวิจัยในครั้งนี้จะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานพร้อมทั้งใช้ข้อมูล ว่ามีคุณภาพชีวิตทางด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างไร โดยผู้วิจัยคาดหวังว่า ผลการวิจัยในครั้งนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อพนักงานพร้อมทั้งใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน และแนวทางให้ผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ใช้วางแผนสนับสนุนและจัดโปรแกรมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุให้กับพนักงานเพื่อมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านลักษณะประชากรกับคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ
2. เพื่อศึกษาการเตรียมความพร้อมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ
3. เพื่อศึกษาการรับรู้ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง การเตรียมความพร้อมและการรับรู้ ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับลักษณะทางประชากร แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม คุณภาพชีวิต และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถสรุปเป็นกรอบแนวความคิดในการศึกษาดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิด

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาโดยใช้วิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การศึกษาเชิงสำรวจ (Survey Research) และสามารถกำหนดวิธีดำเนินการวิจัยได้ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ พนักงานทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 40 - 60 ปี (สถาบันวิจัยเพื่อตลาดทุน, 2555) ที่ทำงานในสถานประกอบการอุตสาหกรรม ที่มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไป ในจังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 1,802 โรงงาน ซึ่งมีประชากรรวมทั้งสิ้น 350,496 คน ตั้งอยู่ในพื้นที่การปกครองแบ่งออกเป็น 6 อำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ (กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2564)

ตารางที่ 1 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรม ที่มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปและ จำนวนพนักงาน ในจังหวัดสมุทรปราการจำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	จำนวนพนักงาน
อำเภอเมืองสมุทรปราการ	529	117,377
อำเภอบางบ่อ	64	10,134
อำเภอบางพลี	475	83,182
อำเภอพระประแดง	290	58,059
อำเภอพระสมุทรเจดีย์	155	22,921
อำเภอบางเสาธง	289	58,823
รวม	1,802	350,496

ที่มา: กรมโรงงานอุตสาหกรรม, 2564

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือพนักงานทั้งชายและหญิง อายุระหว่าง 40 - 60 ปี ที่ทำงานในสถานประกอบการ อุตสาหกรรมจังหวัดสมุทรปราการ โดยในการกำหนดตัวอย่างเพื่อการศึกษาครั้งนี้ อาศัยสูตรของทาโรยามาเน (Taro Yamane, 1973)

$$\begin{aligned} \text{แทนค่าได้ดังนี้ } n &= \frac{350,496}{1 + 350,496(0.05)^2} \\ n &= 399.99 \\ n &\approx 400 \end{aligned}$$

จากการคำนวณกลุ่มตัวอย่างที่ได้นั้นผู้วิจัยเลือกใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบใช้ค่าความน่าจะเป็น (Probability Sampling) ได้แก่ การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย โดยกำหนดสัดส่วนของกลุ่มตัวอย่างตามสัดส่วนของจำนวน ประชากรทั้งชายและหญิงแต่ละโรงงาน รวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 400 คน ความเชื่อมั่น 95% และระดับ ความคลาดเคลื่อน 5% (กัลยา วานิชย์บัญชา และคณะ, 2561) การสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified Sampling) โดยกำหนดพื้นที่ที่ต้องการศึกษา ได้แก่ 6 อำเภอของจังหวัดสมุทรปราการ ด้วยวิธีการกำหนดโควตาสำหรับการเก็บ รวบรวมข้อมูล โดยใช้วิธีการคำนวณ ดังนี้

$$\begin{aligned} &\frac{\text{จำนวนตัวอย่าง}}{\text{จำนวนประชากร}} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละอำเภอ} \\ \text{แทนค่าได้ดังนี้ } &\frac{400}{83,951} \times \text{จำนวนกลุ่มตัวอย่างของแต่ละกลุ่มอำเภอ} \end{aligned}$$

ตารางที่ 2 จำนวนสถานประกอบการอุตสาหกรรมที่มีจำนวนพนักงานตั้งแต่ 50 คนขึ้นไปและกำหนดสัดส่วนกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามอำเภอ

อำเภอ	จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม	จำนวนพนักงาน	ขนาดตัวอย่าง
อำเภอเมืองสมุทรปราการ	5	26,948	128
อำเภอบางบ่อ	5	5,483	26
อำเภอบางพลี	5	13,888	66
อำเภอพระประแดง	5	13,751	66
อำเภอพระสมุทรเจดีย์	5	6,185	30
อำเภอบางเสาธง	5	17,696	84
รวม	30	83,951	400

ดำเนินการสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการเลือกโรงงานที่มีจำนวนพนักงานมากที่สุด 5 โรงงาน ในแต่ละเขตอำเภอ ในจังหวัดสมุทรปราการโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างพนักงานที่มีคุณสมบัติอายุระหว่าง 40-60 ปี และปฏิบัติงานในสถานประกอบการภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นผู้ที่สะดวกและเต็มใจในการให้ข้อมูล เนื่องจากงานวิจัยเป็นเชิงปริมาณ

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ได้แก่ 1) ลักษณะทางประชากร 2) การเตรียมความพร้อม 3) การรับรู้ และ 4) คุณภาพชีวิตพนักงานก่อนเกษียณอายุ

3. การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยดำเนินการหาคุณภาพของเครื่องมือในการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 การประเมินเพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตาม (Dependent Variable) จำนวนหนึ่งตัวแปร กับตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ตั้งแต่ 2 ตัวแปรขึ้นไป นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้คำแนะนำ และนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) ทำการตรวจสอบการคำนวณค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ (IOC) ปรานี หล้าเบญญะ (2559) โดยกำหนดเกณฑ์การตัดสินค่า IOC ถ้ามีค่า 0.50 ขึ้นไป แสดงว่า ข้อคำถามนั้นวัดได้ตรงจุดประสงค์ หรือตรงตามเนื้อหานั้น แสดงว่าข้อคำถามข้อนั้นใช้ได้ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า ข้อคำถามมีค่าเฉลี่ยระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งถือว่าทุกข้อคำถามสามารถนำไปใช้ได้

3.2 การหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามที่สร้างขึ้น โดยนำแบบสอบถามที่ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิแล้วมาทดลองใช้ (Try – Out) กับพนักงานที่มีอายุ 40 - 60 ปี จำนวน 30 ชุด และนำมาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α – Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach ‘s alpha ซึ่งได้ค่าความเที่ยงหรือความเชื่อถือไม่น้อยกว่า 0.70 (กัลยา วานิชย์บัญชาและคณะ, 2561) โดยค่า Reliability ของแบบสอบถามนี้ ได้เท่ากับ 0.96 ถือว่าแบบสอบถามนี้มีความเชื่อถือสูงมาก ซึ่งสามารถนำไปเก็บข้อมูลจริงต่อไป

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยการเลือกโรงงานที่มีจำนวนพนักงานมากที่สุด 5 โรงงาน ในแต่ละเขตอำเภอ ในจังหวัดสมุทรปราการโดยเลือกกลุ่มตัวอย่างพนักงานที่มีคุณสมบัติอายุระหว่าง 40-60 ปี และปฏิบัติงานในสถาน

ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ เป็นผู้ที่สะดวกและเต็มใจในการให้ข้อมูล เนื่องจากงานวิจัยเป็นเชิงปริมาณ ตามโควตาของขนาดตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistic) ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนาจะใช้ร้อยละ (Percentage) ในการอธิบายลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา และรายได้ต่อเดือน โดยนำมาแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

5.2 การวิเคราะห์สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic)

1) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยใช้สถิติ (Independent Sample t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

2) วิเคราะห์ข้อมูลเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มมากกว่า 2 กลุ่มทั่วไปโดยใช้สถิติค่าทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (ONE-WAY ANOVA) ระดับนัยสำคัญ .05

3) วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistic) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ เพื่อทดสอบถึงความแตกต่างที่ตัวแปรอิสระดังกล่าวต้องมีตัวแปรตาม สถิติที่ใช้คือ การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression)

ผลการวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อทดสอบสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

สมมติฐานที่ 1 ลักษณะทางประชากรที่ต่างกันมีต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยด้านประชากรที่ต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

ตัวแปร	สถิติ	ค่าสถิติ	Sig.	ผลการทดสอบ
เพศ	t-test	1.477	.209	ไม่แตกต่างกัน
อายุ	F-test	2.059	.105	ไม่แตกต่างกัน
สถานภาพ	F-test	.644	.587	ไม่แตกต่างกัน
การศึกษา	F-test	1.608	.187	ไม่แตกต่างกัน
ตำแหน่ง	F-test	4.117	.007*	แตกต่างกัน
รายได้ต่อเดือน	F-test	2.039	.088	ไม่แตกต่างกัน

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 จากการวิเคราะห์สรุปผลการทดสอบสมมติฐานของปัจจัยด้านประชากรที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ ตำแหน่ง (Sig. = .007) ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธ (H_0) ยอมรับ (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ ตำแหน่ง ที่ต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ (Sig. = .209) อายุ (Sig. = .105) สถานภาพ (Sig. = .587) การศึกษา (Sig. = .187) รายได้ต่อเดือน (Sig. = .088) ซึ่งมากกว่า .05 นั่นคือ ยอมรับ (H_0) ปฏิเสธ (H_1) หมายความว่า ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือนที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยด้านการเตรียมความพร้อมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 4 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณของการเตรียมความพร้อมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

Independent Variables	B	Std. Error	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.831	.149		5.594	.000*
ด้านเศรษฐกิจ	.175	.039	.192	4.449	.000*
ด้านที่อยู่อาศัย	.138	.038	.158	3.620	.000*
ด้านสุขภาพร่างกาย	.066	.046	.072	1.445	.149
ด้านจิตใจ	.159	.045	.197	3.522	.000*
ด้านการใช้เวลาว่าง	.241	.045	.295	5.340	.000*

R = .756, R^2 = .571, F-value = 105.022, *F-value < .05

จากตารางที่ 4 จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า การเตรียมความพร้อม ด้านเศรษฐกิจ (Sig. = .000) ด้านที่อยู่อาศัย (Sig. = .000) ด้านจิตใจ (Sig. = .000) ด้านการใช้เวลาว่าง (Sig. = .000) ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธ (H_0) ยอมรับ (H_1) หมายความว่า การเตรียมความพร้อมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเตรียมความพร้อม ด้านการใช้เวลาว่างส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรม ในจังหวัดสมุทรปราการ มากที่สุด (Beta = .295) รองลงมาคือ ด้านจิตใจ (Beta = .197) ด้านเศรษฐกิจ (Beta = .192) และด้านที่อยู่อาศัย (Beta = .158) ในขณะที่การเตรียมความพร้อม ด้านสุขภาพร่างกายไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square = .756) พบว่า การเตรียมความพร้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่างส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 75.60 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 24.40 มาจากปัจจัยด้านอื่น ๆ จากผลการทดสอบค่าทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (Independent) การเตรียมความพร้อม 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่างส่งผลต่อคุณภาพ

ชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ สามารถเขียนให้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยการรับรู้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

ตารางที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณของการรับรู้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

Independent Variables	B	Std. Error	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	2.020	.119		16.975	.000*
ด้านการรับรู้ข่าวสาร	.127	.036	.176	3.527	.000*
ด้านการรับรู้สิทธิสวัสดิการสังคม	.381	.037	.515	10.299	.000*

R = .642, R² = .412, F-value = 139.400, *F-value < .05

จากตารางที่ 5 จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า การรับรู้ ด้านการรับรู้ข่าวสาร (Sig. = .000) และด้านการรับรู้สิทธิสวัสดิการสังคม (Sig. = .000) ซึ่งน้อยกว่า .05 นั่นคือ ปฏิเสธ (H₀) ยอมรับ (H₁) หมายความว่า การรับรู้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการรับรู้ ด้านการรับรู้สิทธิสวัสดิการสังคม ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ มากที่สุด Beta = .515) รองลงมาคือ ด้านการรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุ (Beta = .176) เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square = .727) พบว่า การรับรู้ ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านการรับรู้สิทธิสวัสดิการสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 41.20 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 58.8 มาจากปัจจัยด้านอื่น ๆ จากผลการทดสอบค่าทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (Independent) การรับรู้ 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านการรับรู้สิทธิสวัสดิการสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ สามารถเขียนให้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ตารางที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ถดถอยเชิงพหุคูณของการเตรียมความพร้อม และการรับรู้ ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

Independent Variables	B	Std. Error	Beta	T	Sig.
ค่าคงที่ (Constant)	.764	.139		5.479	.000*
การเตรียมความพร้อม	.650	.048	.617	13.405	.000*
การรับรู้	.152	.037	.189	4.103	.000*

R = .762, R² = .581, F-value = 274.722, *F-value < .05

จากตารางที่ 6 จากการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุคูณ พบว่า การเตรียมความพร้อม (Sig. = .000) และการรับรู้ (Sig. = .000) ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยการเตรียมความพร้อมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ มากที่สุด (Beta = .617) รองลงมาคือ การรับรู้ (Beta = .189) เมื่อวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การกำหนด (R Square = .762) พบว่า การเตรียมความพร้อม และการรับรู้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ร้อยละ 58.10 ส่วนที่เหลืออีกร้อยละ 41.90 มาจากปัจจัยด้านอื่น ๆ จากผลการทดสอบค่าทางสถิติของค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรอิสระ (Independent) 2 ปัจจัย ได้แก่ การเตรียมความพร้อม และการรับรู้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ สามารถเขียนให้อยู่ในรูปสมการเชิงเส้นตรงที่ได้จากการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุ ที่ระดับนัยสำคัญ .05

อภิปรายผลการศึกษา

การเตรียมความพร้อมและการรับรู้ ที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ โดยสามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. การเปรียบเทียบปัจจัยด้านลักษณะประชากรที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ ตำแหน่งที่แตกต่างกันส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผลการศึกษาข้อสอดคล้องกับงานวิจัยของบงการน้อยศรี (2560) ศึกษาการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุทำงานของพนักงานกลุ่มบริษัท จีเอเบิล จำกัด ผลการวิจัยพบว่า พนักงานกลุ่มบริษัท จีเอเบิล จำกัด โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อยเมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่าพนักงานมีการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุทำงานมากที่สุด คือด้านที่อยู่อาศัย รองลงมาคือ ด้านสุขภาพร่างกาย ด้านเศรษฐกิจ ด้านจิตใจ และด้านการใช้เวลาว่างและสังคม ตามลำดับ ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานกลุ่มบริษัท จีเอเบิล จำกัด ที่มีอายุและการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุต่างกัน มีการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุทำงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานกลุ่มบริษัท จีเอเบิล จำกัด ที่มี เพศ ระดับการศึกษา สถานภาพสมรส และภาวะด้านสุขภาพต่างกันมีการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุทำงานไม่แตกต่างกันและสอดคล้องกับงานวิจัยณัฐกาญจน์ เกษรบัว และพอดิ สุขพันธ์ (2563) ศึกษาการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผลการศึกษาวิจัย พบว่าการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีระดับการเตรียมตัวด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก และการเตรียมตัวด้านจิตใจ การเตรียมตัวด้านการเงิน และการเตรียมตัวด้านการดำเนินชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าบุคลากรที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สัมพันธภาพในครอบครัว ภาวะสุขภาพ การรับรู้ข้อมูลการเกษียณตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาการรับราชการและการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนร่วมงานแตกต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนเกษียณ อายุทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีระดับการศึกษาและรายได้ในครอบครัวแตกต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01

2. การเตรียมความพร้อมที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเตรียมความพร้อม ด้านเศรษฐกิจ ด้านที่อยู่อาศัย ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่างที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผลการศึกษานี้สอดคล้องกับงานวิจัยของณัฐกาญจน์ เกษรบัว และคณะ (2563) ศึกษาการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยสวนดุสิต ผลการศึกษาวีจ้ย พบว่าการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีระดับการเตรียมตัวด้านร่างกายโดยรวมอยู่ในระดับมาก และการเตรียมตัวด้านจิตใจ การเตรียมตัวด้านการเงิน และการเตรียมตัวด้านการดำเนินชีวิต โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่าบุคลากรที่มีเพศ อายุ สถานภาพ สัมพันธภาพในครอบครัว ภาวะสุขภาพ การรับรู้ข้อมูลการเกษียณตำแหน่งหน้าที่ ระยะเวลาการรับราชการและการสนับสนุนทางสังคมจากเพื่อนร่วมงาน แตกต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนเกษียณ อายุทำงานโดยรวมไม่แตกต่างกัน ส่วนบุคลากรที่มีระดับการศึกษาและรายได้ ในครอบครัวแตกต่างกัน มีการเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ .01

3. การรับรู้ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยด้านการรับรู้ข่าวสารและด้านการรับรู้สิทธิ สวัสดิการสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ สอดคล้องกับงานวิจัยของธีรดา ยังสันเทียะ (2561) ศึกษาพฤติกรรม และการรับรู้ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ กลุ่มตัวอย่างเป็นพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ จำนวน 400 คน พบว่า พฤติกรรมการปรับตัว การเงินที่อยู่อาศัย การใช้เวลาว่าง มีผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชน และการรับรู้ด้านจิตใจ ด้านสุขภาพ ร่างกาย มีผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 ผลการวิเคราะห์เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยด้านลักษณะประชากรกับคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ ตำแหน่งที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ ปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ การศึกษา รายได้ต่อเดือนที่แตกต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการไม่แตกต่างกัน

1.2 ผลการศึกษาการเตรียมความพร้อมที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่าการเตรียมความพร้อม ด้านเศรษฐกิจด้านที่อยู่อาศัย ด้านจิตใจ ด้านการใช้เวลาว่างส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในขณะที่การเตรียมความพร้อม ด้านสุขภาพร่างกายไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ

1.3 ผลการศึกษาการรับรู้ที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ พบว่า การรับรู้ ด้านการรับรู้ข่าวสาร และด้านการรับรู้สิทธิ สวัสดิการสังคมส่งผลต่อคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า ตำแหน่งที่ต่างกันมีคุณภาพชีวิตก่อนเกษียณอายุของพนักงานภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดสมุทรปราการแตกต่างกัน ดังนั้น ผู้บริหารบริษัทภาคอุตสาหกรรม ควรให้ความสำคัญกับกับดูแลบุคลากรให้ครอบคลุมทุกตำแหน่ง ให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตได้อย่างเท่าเทียม เพื่อลดช่องว่างระหว่างตำแหน่งภายในองค์กร ส่วนด้านสุขภาพร่างกายที่ผลการศึกษาพบว่า ไม่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตของพนักงาน ทั้งนี้เนื่องจากหากพนักงานมีสุขภาพที่ดี ย่อมส่งผลต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงาน แต่หากสุขภาพไม่ดีก็จะส่งผลต่อการทำงานและคุณภาพชีวิตของพนักงาน ดังนั้น บริษัทต่าง ๆ จะต้องวางแผนรองรับผลกระทบที่อาจจะเกิดขึ้นกับสุขภาพของบุคลากร โดยการจัดให้มีการตรวจสุขภาพประจำปี หรือการตรวจสุขภาพด้านอื่น

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

สำหรับงานวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษาถึงรูปแบบอื่น ๆ ที่เหมาะสม สำหรับการเตรียมความพร้อมเพื่อเกษียณอายุ อาจศึกษากลุ่มตัวอย่างที่มีกลุ่มอาชีพอื่น ๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน หรือรัฐวิสาหกิจ เพื่อจะได้ทราบถึงการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุในด้านต่าง ๆ จากกลุ่มประชากรที่หลากหลายเพื่อดูความแตกต่างของปัจจัยด้านต่าง ๆ ของการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณในสังคมปัจจุบัน และศึกษาในเขตพื้นที่ต่างจังหวัดหรือเขตนิคมอุตสาหกรรมอื่น ๆ เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณให้ครอบคลุมประชากรทั่วประเทศ

เอกสารอ้างอิง

กรมโรงงานอุตสาหกรรม. (2564). *ข้อมูลโรงงานและจำนวนแรงงานอุตสาหกรรม*. สืบค้นจาก

<http://userdb.diw.go.th/factoryPublic/tumbol.asp>

กรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน. (2555). *พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. 2541* (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม).

กรุงเทพฯ: บางกอกลอก.

กัลยา วานิชย์บัญชาและคณะ. (2561). *การวิเคราะห์สถิติขั้นสูงด้วย SPSS for Windows*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ณัฐกาญจน์ เกษรบัว และพอดิ สุขพันธ์. (2563). การเตรียมตัวก่อนเกษียณอายุทำงานของบุคลากรสายสนับสนุนมหาวิทยาลัยสวนดุสิต. *วารสารวิชาการ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร*, 11(1), 281-295.

ธีรดา ยังสันเทียะ. (2561). *การศึกษาพฤติกรรม และการรับรู้ที่มีผลต่อการเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุของพนักงานบริษัทเอกชน ในเขตนิคมอุตสาหกรรมบางปู จังหวัดสมุทรปราการ*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

บงการ น้อยศรี. (2560). *การเตรียมความพร้อมก่อนเกษียณอายุทำงานของพนักงานกลุ่มบริษัท จีไอเบล จำกัด*.

สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยบูรพา.

ปราณี หล้าเบ็ญสะ (2559). *การหาคุณภาพของเครื่องมือวัดและประเมินผล*. ยะลา: มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

- วรรณรัตน์ ศรีสุขใส. (2561). *การพัฒนาสวัสดิการแรงงานเพื่อรองรับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579)*. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร สถาบันวิชาการป้องกันประเทศ.
- วีรวุฒิ พูลสวัสดิ์. (2562). *ความผูกพันต่อองค์กรของพนักงานบริษัท วีรสยาม จำกัด*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สำนักงานข้าราชการพลเรือน. (2551). *สาระสำคัญในการปรับปรุงพระราชบัญญัติระเบียบ ข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2551*. กรุงเทพฯ: สำนักงานข้าราชการพลเรือน.
- Atchley, R. C. (1994). *Social forces and aging an introduction to social gerontology* he. (7th ed.). California: Wadsworth Publishing.
- Flanagan J. C. (1978). *A research approach to improving our quality of life*. *American Psychologist*, 33(2), 138–147.
- Yamane, T. (1967). *An introductory analysis*. New York: Harper and Row.

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงาน ในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม

รัฐพล พรหมวงศ์^{1*} และ น้อมจิตต์ สุธิบุตร²

รับบทความ 21 ตุลาคม 2566 แก้ไขบทความ 25 ธันวาคม 2566 ตอรับบทความ 28 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ส่วนประสมทางการตลาด ความต้องการ และการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม 2) เปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ ใช้แบบสอบถามเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จากการคำนวณด้วยโปรแกรม G*power สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัยพบว่า 1) การรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.96) ส่วนประสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.08) ความต้องการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 3.79) และ การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.11) ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า (2) เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมไม่แตกต่างกัน (3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา และความต้องการบริโภค

คำสำคัญ: การรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม, ความต้องการของผู้บริโภค, การตัดสินใจ, ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม

¹หัวหน้าแผนกวิชาอาหารและโภชนาการ วิทยาลัยการอาชีพนครปฐม

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

*ผู้ประสานงานหลัก : Beer29102533@gmail.com

Factors Affecting the Decision to Consume Dietary Supplement Products of Working People in the Nakhon Pathom Vocational College community

Rattapon Promvong^{1*} and Nomjit Suteebut²

Received 21 October 2023; Revised 25 December 2023; Accepted 28 December 2023

Abstract

The objectives of this Research were to (1) study the perception of the value of dietary supplements, marketing mix, demand and choice of dietary supplements for working people the Nakhon Pathom Vocational College community; (2) compare the demographic attributes of individuals with their decision to consume dietary supplements among the working population at the Nakhon Pathom Vocational College community; and (3) investigate the factors influencing the decision-making process regarding dietary supplement consumption among the working-age population at the Nakhon Pathom Vocational College community. This research employed a quantitative methodology, employing a survey-based data collection approach. Statistical analyses were conducted using the G*power program, and the key statistical measures included the mean, standard deviation, one-way analysis of variance (ANOVA), and multiple regression analysis. The results of the study found that: 1) perception of the value of dietary supplement products was at a high level ($\bar{x} = 3.96$), the overall marketing mix of dietary supplement products was at a high level ($\bar{x} = 4.08$). The desire to consume dietary supplement products was at a high level. Very high ($\bar{x} = 3.79$) and the decision to consume nutritional supplements was at a high level ($\bar{x} = 4.11$). 2) The results of the hypothesis testing found that (2) different genders, ages, education, occupations, and monthly incomes had no different decisions to consume dietary supplement products. (3) Factors affecting the decision to consume nutritional supplements among working-age people the Nakhon Pathom Vocational College community statistically significant at the .05 level including product, price, and consumption demand.

Keywords: Value Recognition, Consumer Needs, Decision Making, Dietary Supplements

¹Head of Food and Nutrition Department. Nakhon Pathom Industrial and Community Education College

²Assistant Professor Faculty of Home Economics Technology Rajamangala University of Technology Phra Nakhon

*Corresponding Author : E-mail: Beer29102533@gmail.com

บทนำ

ปัจจุบันการรับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ เลือกรับประทานอาหารที่ดีต่อสุขภาพ และ ออกกำลังกาย การพักผ่อนอย่างเพียงพอ ไม่เครียดนั้น อาจไม่เพียงพอต่อการรักษาสุขภาพ เพราะด้วยความสะดวกในทางปฏิบัตินั้นค่อนข้างยาก อาหารเสริมเพื่อการดูแลสุขภาพจึงมีบทบาทมากขึ้น โดยเหตุผลที่ส่งผลต่อการเลือกรับประทานผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร เช่น คุณค่าทางอาหารจากอาหารทั่วไปมีไม่เพียงพอ ปัญหาของการปรุงอาหารในปัจจุบัน สารพิษในอาหาร ระบบการย่อยอาหารที่เปลี่ยนไป การป้องกันคือการรักษาที่ดีที่สุด และใช้อาหารเสริมเป็นยา (ชวณ กิจศิริกุล, 2563)

ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม แบ่งกลุ่มได้หลากหลายประเภท เช่น 1) กลุ่มอาหารเสริมบำรุงสมองที่ช่วยในการเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของระบบประสาทและสมอง 2) กลุ่มอาหารเสริมเพิ่มความสูงที่ช่วยในการเสริมสร้างแคลเซียมเพิ่มความแข็งแรงให้กระดูก เป็นส่วนช่วยให้ร่างกายมีส่วนสูงมากขึ้น 3) กลุ่มอาหารเสริมระบบภูมิคุ้มกันที่ช่วยในการเสริมสร้างระบบภูมิคุ้มกัน 4) กลุ่มอาหารเสริมผู้ชายที่เหมาะสมสำหรับผู้ชายที่มีปัญหาเสื่อมสมรรถภาพทางเพศ กระตุ้นการทำงานของอวัยวะเพศ 5) กลุ่มอาหารเสริมบำรุงสายตาที่ช่วยในการบำรุงการทำงานของระบบสายตาและการมองเห็น 6) กลุ่มอาหารเสริมบำรุงร่างกายที่ช่วยในการบำรุงร่างกายรอบด้าน เพิ่มความแข็งแรง ช่วยให้สุขภาพโดยรวมดีขึ้น 7) กลุ่มอาหารเสริมผู้สูงอายุที่เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ที่ช่วยบำรุงร่างกายสำหรับผู้สูงอายุโดยเฉพาะ 8) กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อความงามที่เป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม สำหรับการรับประทานเพื่อต้องการผลลัพธ์ด้านผิวพรรณ และรูปลักษณ์ภายนอก ทั้งบริเวณร่างกายโดยรวมหรือบริเวณใบหน้า สามารถรับประทานได้ทั้งเพศชาย-หญิง แต่จะเป็นที่นิยมในหมู่สุภาพสตรีมากกว่า ตัวอย่างเช่น อาหารเสริมเพิ่มผิวขาว อาหารเสริมลดสิว อาหารเสริมบำรุงเส้นผม อาหารเสริมลดฝ้า 9) กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารเสริมการออกกำลังกาย และ 10) กลุ่มผลิตภัณฑ์อาหารเสริมทางการแพทย์ คือ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ที่มีส่วนช่วยในการเป็นเหมือนยารักษา ฟื้นฟูบำบัดอาการป่วยจากโรคต่าง ๆ หรือช่วยบำรุงการทำงานของอวัยวะภายในร่างกายต่าง ๆ ของเราให้แข็งแรงขึ้น มักจะเป็นผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ที่แพทย์จะแนะนำให้ผู้ป่วยไปรับประทานเพิ่มเติม จึงได้ชื่อว่า ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมทางการแพทย์ ตัวอย่าง เช่น อาหารเสริมบำรุง อาหารเสริมลดไขมันใน อาหารเสริมบำรุงข้อ อาหารเสริมบำรุงเลือด อาหารเสริมช่วยการนอนหลับ (Healtect, 2564) และจากผลการศึกษาของเยาวภา ถาวร (2563) ที่พบว่า ประชากรในกรุงเทพมหานครที่มีอยู่ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่างกันมีกระบวนการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพของกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานครต่างกัน ส่วนเพศต่างกันมีกระบวนการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพของกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานครไม่ต่างกัน และปัจจัยส่วนประสม ทางการตลาด ผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางจำหน่าย และด้านการส่งเสริมการตลาด มีผลต่อกระบวนการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพของกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร

ดังนั้น ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเป็นอีกทางเลือกหนึ่งในการบริโภคในกลุ่มคนวัยทำงาน แต่ทั้งนี้ก็ต้องเลือกผลิตภัณฑ์อาหารเสริมที่ดีมีความปลอดภัย และต้องรับประทานเมื่อยามจำเป็น เพราะในแต่ละช่วงวัย ร่างกายก็จะมีความต้องการสารอาหาร วิตามิน แร่ธาตุต่าง ๆ ที่แตกต่างกันออกไป เช่น ช่วงวัยทารกถึงวัยเด็กเล็ก เน้นให้รับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริมที่ช่วยในเรื่องของการเจริญเติบโตและต้องมีส่วนช่วยในการทำงานของระบบประสาทและสมอง ไม่ว่าจะเป็น อาหารเสริมเพิ่มแคลเซียม เพิ่มโอเมก้า 3 หรืออื่น ๆ ที่จำเป็นต่อพัฒนาการการเจริญเติบโตของเด็กในแต่ละช่วงวัย สตรีมีครรภ์ เน้นรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ที่ช่วยในเรื่องของการบำรุงครรภ์ การกระตุ้นน้ำนม

รวมถึงเน้นรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริมที่ช่วยเพิ่มพลังงาน เพราะในช่วงตั้งครรภ์ร่างกายต้องการพลังงานและสารอาหารมากกว่าคนทั่วไป วัยผู้สูงอายุ เป็นช่วงที่ร่างกายจะเริ่มเสื่อมสภาพลงตามกาลเวลา การรับประทานผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ของช่วงวัยนี้จะต้องเข้าไปช่วยในเรื่องของการบำรุงร่างกาย เสริมสร้างภูมิคุ้มกัน ให้ร่างกายแข็งแรง และผลิตภัณฑ์อาหารเสริมบำรุงข้อเข่า ระบบกระดูก รวมถึงต้องมีส่วนช่วยในการบำรุงระบบประสาทและสมองด้วย เพราะถือเป็นสิ่งสำคัญต่อร่างกายมากในช่วงกลุ่มผู้สูงอายุ (Healtect, 2564)

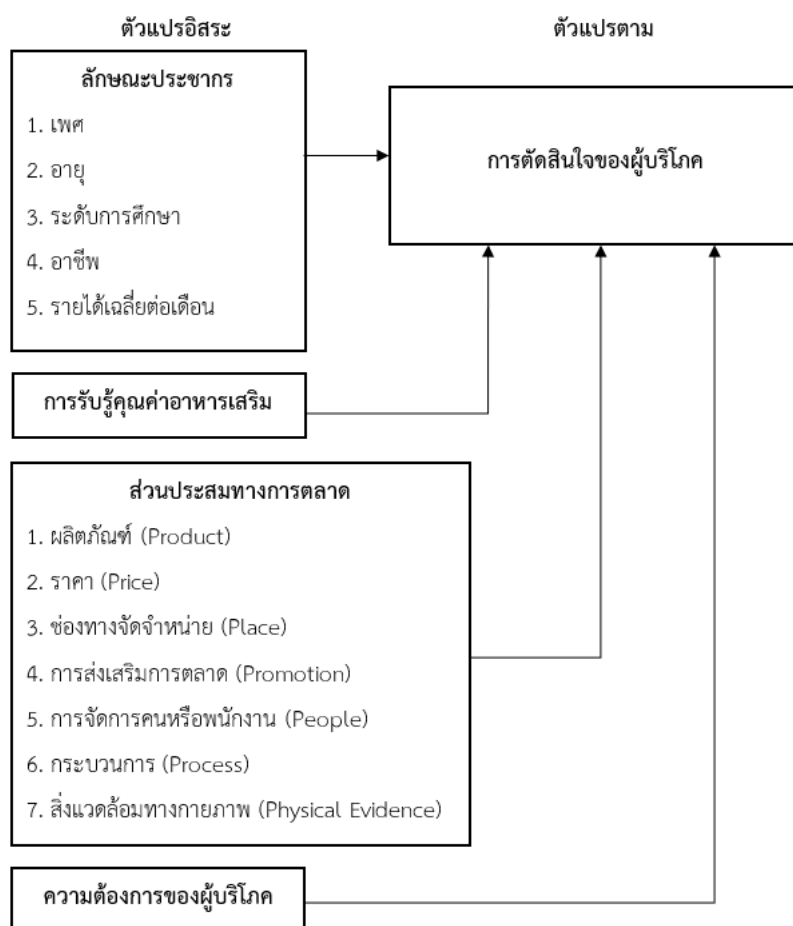
จากรูปแบบการดำเนินชีวิตและภาวะโภชนาการของบุคคลในหลากหลายช่วงวัยและพื้นที่ในการอยู่อาศัย รวมถึงลักษณะประชากร ทำให้ผู้วิจัยเล็งเห็นถึงการรับรู้คุณค่า ความต้องการและการตัดสินใจในการบริโภคอาหารเสริมการรับรู้และความต้องการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ดังนั้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาข้อมูลดังกล่าว เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการนำเสนอข้อมูลแก่หน่วยงานของภาครัฐและเอกชนในการนำข้อมูลจากการวิจัยไปใช้เพื่อเป็นประโยชน์ทางทฤษฎีและเชิงพาณิชย์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ส่วนประสมทางการตลาด ความต้องการ และการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
2. เพื่อเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ทฤษฎีเกี่ยวกับการรับรู้คุณค่าของ Zeithaml (1988) ทฤษฎีเกี่ยวกับส่วนประสมทางการตลาดของ Kotler (1997; กนกพรรณ สุขฤทธิ, 2557) และทฤษฎีความต้องการของผู้บริโภคของ Maslow (1943; ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์, 2547)

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ซึ่งตั้งอยู่ในพื้นที่ หมู่ที่ 2 เขตเทศบาลเมืองไร่ขิง อำเภอสสามพราน จังหวัดนครปฐม จำนวน 2,211 คน (กระทรวงสาธารณสุข, 2564) กำหนดกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้การคำนวณด้วยโปรแกรม G*power กำหนดความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ 95% หรือกำหนดให้เกิดความคลาดที่ .05 หรือ $\pm 5\%$ ทำให้ได้ขนาดตัวอย่าง จำนวน 74 คน เลือกตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ประชาชนวัยทำงานเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ที่มีอายุระหว่าง 20-60 ปี และทำการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยอาศัยความสนใจของผู้ให้ข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นการศึกษาเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถาม เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 6 ตอน ได้แก่ ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน ตอนที่ 2 การรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ตอนที่ 3 ส่วนประสมทางการตลาด 7 ด้าน ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา

สถานที่จัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด บุคลากร กระบวนการ และทางกายภาพ ตอนที่ 4 ความต้องการเลือกผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ตอนที่ 5 การตัดสินใจเลือกผลิตภัณฑ์อาหารเสริม และตอนที่ 6 ความคิดเห็นเพิ่มเติม

3. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1 การหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ด้วยการประเมินหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของข้อคำถาม จำนวน 3 คน โดยกำหนดให้มีความตรงเชิงเนื้อหามากกว่า 0.50 ขึ้นไป ผลจากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า คำถาม 73 ข้อ มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าความตรงระหว่าง 0.67-1.00 และมีข้อเสนอแนะเพื่อการปรับแก้ให้คำถามมีความสมบูรณ์มากขึ้น ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการปรับแก้คำถามตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้

3.2 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try Out โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง จำนวน 30 คน และเมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของชุดแบบสอบถาม โดยกำหนดให้แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่น พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีค่าความเชื่อถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับ 0.99 ซึ่งถือว่า แบบสอบถามมีค่าความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก จึงสรุปได้ว่า แบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยได้

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ โดยใช้แบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form ทั้งหมด 74 ชุด โดยมีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

4.1 จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form

4.2 แจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วยวิธีการฝากถึงกับบุคลากรของวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่าง 25 กันยายน 2565 - 7 ตุลาคม 2566 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงที่สนใจในการให้ข้อมูลเพื่อการวิจัย

4.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดขนาดตัวอย่างไว้

4.4 ดาวน์โหลตไฟล์ที่นำไปแปลงค่าและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ด้วยการหาความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์การรับรู้คุณค่า ส่วนประสมทางการตลาด ความต้องการ และการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00	มากที่สุด

5.3 การเปรียบเทียบปัจจัยลักษณะทางประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม สำหรับตัวแปรที่มีตัวแปรย่อย 2 ตัวแปร ได้แก่ เพศ ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่า (t-Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และตัวแปรที่มีตัวแปรย่อยมากกว่า 2 ตัวแปร ได้แก่ อายุ อาชีพ การศึกษา และรายได้ต่อเดือน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบค่า (F-test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวน (One-way ANOVA) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD ที่ระดับนัยสำคัญ .05

5.4 การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ได้แก่ ปัจจัยการรับรู้คุณค่า ปัจจัยส่วนผสมทางการตลาด ปัจจัยด้านความต้องการ ด้วยการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) แบบปกติ โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การรับรู้และความต้องการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม สามารถนำเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. **ลักษณะทางประชากร** ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาความถี่ และค่าร้อยละ ดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.84 เพศชาย ร้อยละ 38.16 ตามลำดับ

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 35.53 รองลงมามีอายุระหว่าง 31-40 ปี ร้อยละ 30.26 อายุระหว่าง 41-50 ปี ร้อยละ 23.68 อายุ 50 ปี ขึ้นไป ร้อยละ 7.89 และมีอายุน้อยกว่า 20 ปี ร้อยละ 2.63 ตามลำดับ

การศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า ร้อยละ 68.42 รองลงมามีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรีมีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 15.79 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 57.89 รองลงมามีอาชีพคนงาน/รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 18.42 ประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 11.84 ธุรกิจส่วนตัว ร้อยละ 6.58 อาชีพแม่บ้าน ร้อยละ 3.95 และเกษตรกร ร้อยละ 1.32 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 59.21 รองลงมา มีรายได้ น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 30.26 มีรายได้ไม่น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 16.00 รายได้ระหว่าง 30,001-45,000 บาทและรายได้มากกว่า 45,000 บาท มีสัดส่วนที่เท่ากันคือ ร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

2. **การรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม** พบว่า ประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมมีการรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมีตัวเลือกหลากหลายตามความต้องการของแต่ละบุคคล อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.37 รองลงมาคือ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสามารถหาซื้อได้ง่ายโดยทั่วไป อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 และผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมีประโยชน์ต่อสุขภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.09 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมสามารถรักษาโรคได้ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.39

3. ส่วนผสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมตามความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมต่อส่วนผสมทางการตลาด ด้านผลิตภัณฑ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 เมื่อพิจารณาเป็นราย 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความหลากหลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมาคือ บรรจุภัณฑ์สวยงามมีมาตรฐาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 และมีการรับรองความปลอดภัย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.13 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ประโยชน์ที่ได้รับต่อร่างกาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96

ด้านราคา พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ต่อส่วนผสมทางการตลาด ด้านราคาในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีราคาพิเศษสำหรับสมาชิก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 รองลงมาคือ มีราคาหลากหลายให้เลือก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 และมีป้ายแสดงราคาที่ชัดเจน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.99 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ราคาเหมาะสมกับปริมาณ อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.75

ด้านสถานที่จัดจำหน่าย พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ต่อส่วนผสมทางการตลาด ด้านสถานที่จัดจำหน่ายในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.02 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีบริการสั่งแบบออนไลน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 รองลงมาคือ มีระยะเวลาเปิดปิดที่เหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.07 และที่ตั้งของร้านหาง่ายมีที่อยู่ชัดเจนอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.03 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ที่ตั้งของร้านสะดวกต่อการไปใช้บริการ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.92

ด้านการส่งเสริมการตลาด พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ต่อส่วนผสมทางการตลาด ด้านการส่งเสริมการตลาดในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดสินค้าราคาพิเศษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.12 รองลงมาคือ มีการจัดกิจกรรมพิเศษในช่วยเทศกาลต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 และมีการแจกของแถม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.04 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการโฆษณาผ่านสื่อต่าง ๆ เช่น โบชัวร์ แผ่นป้ายโฆษณา คลิปวิดีโอ สื่อโซเชียล หรือ สื่อออนไลน์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.93

ด้านบุคลากร พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ต่อส่วนผสมทางการตลาด ด้านบุคลากร ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.18 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พนักงานมีความเข้าใจด้านสุขภาพ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.24 รองลงมาคือ พนักงานแต่งกายสุภาพ อยู่ในระดับมาก ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.22 และพนักงานมีความรู้ในผลิตภัณฑ์อาหารเสริม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พนักงานสามารถแนะนำการใช้ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11

ด้านลักษณะทางกายภาพ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ต่อส่วนผสมทางการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพในภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความคุ้มค่า อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 รองลงมาคือ บรรจุภัณฑ์แข็งแรง สวยงาม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17 ส่วนด้านวัตถุดิบมีความน่าเชื่อถือ และผลิตภัณฑ์น่าเชื่อถือ มี

การให้ข้อมูลที่ถูกต้อง มีสัดส่วนที่เท่ากันคือ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.16 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ การรับรองความปลอดภัยโดยหน่วยงานที่น่าเชื่อถือ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.91

ด้านกระบวนการ พบว่า ความคิดเห็นของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ต่อส่วนประสมทางการตลาด ด้านกระบวนการ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.20 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความถูกต้องรวดเร็วในการชำระเงิน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.22 รองลงมาคือ ความรวดเร็วในการให้บริการ และมีการแนะนำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ มีสัดส่วนที่เท่ากัน มีค่าเฉลี่ย 4.21 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีกระบวนการสั่งซื้อไม่ยุ่งยากซับซ้อน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.17

4. ความต้องการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม พบว่า ความต้องการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมช่วงที่อ่อนเพลีย นอนดึก อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.05 รองลงมาคือ ต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อเสริมความงาม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.00 ต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมช่วงที่ทำงานหนัก เล่นกีฬา อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.95 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเฉพาะผู้ชายอยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.36

5. การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม พบว่า การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริม โดยพิจารณาจากฉลากของผลิตภัณฑ์ เช่น มี อ ย. และเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริม โดยพิจารณาจากความจำเป็นที่ต้องใช้ มีสัดส่วนที่เท่ากัน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาคือ เลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริม โดยพิจารณาจากคุณสมบัติ คุณภาพอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30 และเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมที่ราคาเหมาะสมกับรายได้ อยู่ในระดับมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 3.48 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ก่อนตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมท่านสอบถามความคิดเห็นจากญาติพี่น้อง เพื่อน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.87

6. การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมที่มีลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมแตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.1 เพศต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมแตกต่างกัน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
การตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริม	ชาย	29	4.15	0.64	.526	.14
	หญิง	47	4.08	0.71		

จากตารางที่ 1 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามเพศ พบว่า เพศต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 อายุต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมแตกต่างกัน

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	4	1.469	.37	1.17	.33
ภายในกลุ่ม	71	22.369	.32		
รวม	75	23.838			

จากตารางที่ 2 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 การศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามการศึกษา

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	.484	.24	.76	.47
ภายในกลุ่ม	73	23.354	.32		
รวม	75	23.838			

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามการศึกษา พบว่า การศึกษาต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมแตกต่างกัน

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	2.745	.55	1.82	.12
ภายในกลุ่ม	70	21.093	.30		
รวม	75	23.838			

จากตารางที่ 4.6.4 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.5 รายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมแตกต่างกัน

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	1.036	.35	1.09	.36
ภายในกลุ่ม	72	22.803	.32		
รวม	75	23.838			

จากตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบลักษณะประชากรกับการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม จำแนกตามรายได้ต่อเดือน พบว่า รายได้ต่อเดือนต่างกันมีการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม

ตารางที่ 6 สมการถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม

		Unstandardized Coefficients	Std. Error	Standardized Coefficients	t	Sig.
Model	β			Beta		
การตัดสินใจ	ค่าคงที่ (Constant)	1.441	.432		3.338	.001*
บริโภค	การรับรู้คุณค่า (Perception)	-.071	.135	-.067	-.526	.600
ผลิตภัณฑ์	ด้านผลิตภัณฑ์ (Product)	-.535	.214	-.525	-2.503	.015*
อาหารเสริม	ด้านราคา (Price)	.407	.147	.454	2.761	.007*
	ด้านสถานที่จัดจำหน่าย (Place)	.116	.145	.137	.796	.429
	ด้านการส่งเสริมการตลาด (Promotion)	.191	.160	.220	1.193	.237
	ด้านบุคลากร (people)	.106	.207	.111	.514	.609

Model	Unstandardized		Standardized		t	Sig.
	Coefficients		Coefficients			
	β	Std. Error	Beta			
ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical)	-.155	.257	-.164		-.605	.547
ด้านกระบวนการ (Process)	.272	.225	.271		1.213	.230
ความต้องการบริโภค	.350	.105	.460		3.337	.001*
R = .722^a R ² = .521 Adjusted R Square = .456 Std. Error of the Estimate = 0.432						
F = 7.973 Sig. = .001*						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 4.7 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม พบว่า มี 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ได้แก่

1) ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (Product) ของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมีผลทางลบต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมลดลง -.535 หน่วย หรือลดลงร้อยละ 53.50

2) ปัจจัยด้านราคา (Price) ของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมีผลทางบวกต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมเพิ่มขึ้น .407 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 40.70

3) ปัจจัยด้านความต้องการบริโภค (Need) ผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมีผลทางบวกต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยมีผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพิ่มขึ้น .350 หน่วย หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 35.00

จากผลการทดสอบสมมติฐาน ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม สามารถเขียนสมการพยากรณ์ ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 1.441 - .535 (\text{Product}) + 0.407 (\text{Price}) + 0.350 (\text{Need})$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = -.525 (\text{Product}) + 0.454 (\text{Price}) + 0.460 (\text{Need})$$

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การรับรู้และความต้องการที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม สามารถอภิปรายผลการศึกษิตตามวัตถุประสงค์การวิจัย ดังนี้

1. การรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมมีการรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเป็นผลิตภัณฑ์เสริมอาหารที่ใช้รับประทานนอกเหนือจากการรับประทานอาหารตามปกติ ซึ่งมีสารอาหารหรือสารอื่นเป็นองค์ประกอบ อยู่ในรูปแบบเม็ด แคปซูล ผง เกล็ด ของเหลว หรือลักษณะอื่นที่ไม่ใช่รูปแบบอาหารปกติ โดยผู้บริโภคมีความคาดหวังประโยชน์ด้านสุขภาพ (กระทรวงสาธารณสุข, 2548) สอดคล้องกับการศึกษาของพัชนี มาเสถียร (2564) ที่พบว่าผู้บริโภคมีการรับรู้คุณค่าด้านผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเสริมอาหารอยู่ในระดับมาก

2. ส่วนประสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านสถานที่จัดจำหน่าย ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านบุคลากร ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านกระบวนการ ทั้งนี้เนื่องมาจากส่วนประสมทางการตลาดเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่ผสมผสานองค์ประกอบทางการตลาดที่นำมาใช้เพื่อให้องค์กร หรือบุคคลประสมผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ ทำให้ตลาดเป้าหมายได้รับความพึงพอใจ (Down Iacobucci อ้างถึงใน ณัฐยา สันตรการผล, 2551) ซึ่งบริษัทใช้ร่วมกันเพื่อสนองความพึงพอใจแก่กลุ่มเป้าหมาย (Kotler and Armstrong, 2008) สอดคล้องกับการศึกษาของวงเดือน พุ่มทอง (2550) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดทุกด้านมีระดับความสำคัญต่อการตัดสินใจอยู่ในระดับมาก สอดคล้องกับการศึกษาของสาริศา หาดทราย (2563) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดภาพรวมอยู่ในระดับดี สอดคล้องกับการศึกษาของกมลชนก ก้าวสัมพันธ์ และประสาธิ์ เอนก (2560) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมประเภทบำรุงร่างกาย อยู่ในระดับมาก และสอดคล้องกับการศึกษาของพรพิมล สัมพัทธ์พงศ์ (2562) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภคในจังหวัดนนทบุรี อยู่ในระดับมาก

3. ความต้องการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากความต้องการของผู้บริโภคคือความต้องการหรือความอยากได้สินค้าและบริการ ที่ทำให้เกิดความพึงพอใจ เมื่อความต้องการและความอยากได้นั้นได้รับการตอบสนองไม่ว่าจะเป็นประโยชน์การใช้สอยในตัวสินค้าและบริการนั้น รวมถึงอรรถประโยชน์จากการบริโภคสินค้า สอดคล้องกับนิยม กริมใจ (2563) ที่พบว่า ผู้บริโภคกลุ่มเจนเอชเอ็นเบบี้บูม ในจังหวัดสมุทรปราการมีความต้องการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

4. การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องจากจากการตัดสินใจของผู้บริโภคในการที่ผู้บริโภคจะซื้อสินค้าใดสินค้านั้น จะต้องมีการบวนการตั้งแต่จุดเริ่มต้นไปจนถึงหลังจากที่ได้ใช้สินค้าแล้ว ซึ่งสามารถพิจารณาเป็นขั้นตอนได้ ดังนี้ การมองเห็นปัญหา การแสวงหาภายใน การแสวงหาภายนอก การประเมินทางเลือกการตัดสินใจซื้อ ทศนคติหลังการซื้อ (ศิวิฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์, 2552) สอดคล้องกับการศึกษาของสาริศา หาดทราย (2563) ที่พบว่า การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมบำรุงผิวหยื่อ DHC ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร อยู่ในระดับมาก

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกันมีการการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของอักรภณ เศวตกมล (2564) ที่พบว่า ผู้บริโภคที่มีเพศต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจในการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของนันทมน เดชประภัสสร (2558) ที่พบว่า เพศ และการศึกษา ต่างกันมีการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารทางอินเทอร์เน็ตของผู้บริโภคไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับการศึกษาของพรพิมล สัมพัทธ์พงศ์ (2562) ที่พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภคในจังหวัดนนทบุรีไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับการศึกษาของพันธกานต์ จรัสวัฒนาพรค และสายพิน ปั่นทอง (2566) ที่พบว่า เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ ต่างกันมีการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารประเภทช่วยในการนอนหลับของผู้บริโภคในสังคมออนไลน์ไม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ 1) ส่วนประสมทางการตลาด พบว่า มี 2 ปัจจัย ได้แก่ (1) ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) เนื่องจากตัวผลิตภัณฑ์ไม่ว่าจะเป็นตัวสินค้าหรือการออกแบบบรรจุภัณฑ์ล้วนต้องมีมาตรฐาน คุ้มค่า เชื่อถือ มีการรับรองความปลอดภัยจากหน่วยงานที่ได้รับความน่าเชื่อถือ สอดคล้องกับการศึกษาของพันธกานต์ จรัสวัฒนาพรค และสายพิน ปั่นทอง (2566) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารประเภทช่วยในการนอนหลับของผู้บริโภคในสังคมออนไลน์ สอดคล้องกับการศึกษาของวิริยา พตด้วง (2566) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านผลิตภัณฑ์มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมประเภทวิตามินของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ (2) ด้านราคา (Price) เนื่องจากการตัดสินใจซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภค ปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการตัดสินใจคือราคาที่เหมาะสมต่อคุณภาพสินค้าและบริการที่สอดคล้องกับการศึกษาของนันทมน เดชประภัสสร (2558) ที่พบว่า ปัจจัยด้านราคา มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารทางอินเทอร์เน็ต สอดคล้องกับการศึกษาของกชพรรณ ธรรมไชย (2564) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคามีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภควัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล และสอดคล้องกับการศึกษาของวิริยา พตด้วง (2566) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดด้านราคามีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมประเภทวิตามินของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยา จำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากในยุคปัจจุบันแนวโน้มความต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมมากยิ่งขึ้น ผลมาจากพฤติกรรมการใช้ชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งกมลภพ ทิพย์ปาละ (2555) กล่าวว่า พฤติกรรมผู้บริโภค 1) เป็นการแสดงปฏิกิริยาอาการที่เกี่ยวข้องกับการซื้อ การประเมินผล และการหาข้อมูลของสินค้าหรือการบริการตามความต้องการของผู้บริโภคหรือตามสิ่งที่ผู้บริโภคคาดหวังไว้ 2) เป็นการแสดงกิริยาของบุคคลที่เป็นกระบวนการเพื่อให้ได้รับสินค้าหรือบริการตามความต้องการของตนเอง และ 3) หมายถึงพฤติกรรมการซื้อสินค้าและบริการเพื่อตอบสนองความต้องการการใช้สินค้าและบริการเพื่ออุปโภคหรือบริโภค การประเมินผลหลังจากใช้สินค้าและบริการ และการกำจัดสินค้าและบริการของผู้บริโภคหลังการใช้ สอดคล้องกับ Kotler and Armstrong (2017) ที่

นำเสนอไว้ว่า กระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้ซื้อ ประกอบไปด้วย 5 ขั้นตอน ได้แก่ การรับรู้ถึงความต้องการ การค้นหาข้อมูล การประเมินผลทางเลือกการตัดสินใจซื้อ และพฤติกรรมภายหลังการซื้อ และสอดคล้องกับวิทวัส รุ่งเรืองผล (2563) ที่นำเสนอไว้ว่า ผลลัพธ์ที่นักการตลาดได้จัดหาเพื่อตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภค จะต้องอยู่ภายใต้ระดับราคาที่ผู้บริโภคจะเกิดความพึงพอใจและยินดีที่จะจ่าย เพื่อซื้อหาผลิตภัณฑ์นั้น ๆ

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

1. สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 61.84 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 35.53 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี/เทียบเท่า ร้อยละ 68.42 มีอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 57.89 และมีรายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 44.50 มีรายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 59.21

การรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมมีการรับรู้คุณค่าของผลิตภัณฑ์อาหารเสริม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.96

ส่วนประสมทางการตลาดของผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ภาพรวม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.08 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ มีค่าเฉลี่ย 4.07 ด้านราคา มีค่าเฉลี่ย 3.96 ด้านสถานที่จัดจำหน่าย มีค่าเฉลี่ย 4.02 ด้านการส่งเสริมการตลาด มีค่าเฉลี่ย 4.04 ด้านบุคลากร มีค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านลักษณะทางกายภาพ มีค่าเฉลี่ย 4.11 และด้านกระบวนการ มีค่าเฉลี่ย 4.20

ความต้องการเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.79

การตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.11

ผลการทดสอบสมมติฐาน

เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือน ต่างกันมีการตัดสินใจเลือกบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม ไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริมของประชาชนวัยทำงานในเขตชุมชนวิทยาลัยการอาชีพนครปฐม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ 1) ส่วนประสมทางการตลาด พบว่า มี 2 ปัจจัย คือ ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) และด้านราคา (Price) และ 2) ความต้องการบริโภคผลิตภัณฑ์อาหารเสริม

2. ข้อเสนอแนะจากผลการศึกษา

2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านราคา ทำให้เกิดการตัดสินใจเลือกซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริม ดังนั้น ผู้ประกอบการด้านอาหารเสริมควรให้ความสำคัญกับการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ตอบสนองความต้องการของผู้บริโภค รวมถึงการกำหนดราคาที่เหมาะสมกับราคาและคุณภาพของผลิตภัณฑ์

2.2 ผลจากการศึกษาพบว่า เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยด้านความต้องการสูงสุด ได้แก่ ต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมช่วงที่อ่อนเพลีย นอนดึก รองลงมาคือ ต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อเสริมความงาม และต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมช่วงที่ทำงานหนัก เล่นกีฬา ดังนั้น ผู้ประกอบการสามารถนำผลการศึกษา

เบื้องต้นไปใช้ประกอบการพิจารณาพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อตอบสนองความต้องการของกลุ่มผู้บริโภค แต่ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในประเด็นดังกล่าว

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาปัจจัยด้านอื่น ๆ เพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อเสริมประเภทต่าง ๆ เช่น อาหารเสริมประเภทความงาม อาหารเสริมประเภทสุขภาพ เป็นต้น

3.2 ควรมีการศึกษาผู้บริโภคอาหารเสริมเฉพาะกลุ่ม เช่น กลุ่มเพศทางเลือก กลุ่มผู้สูงอายุ กลุ่มวัยรุ่น เป็นต้น และศึกษากับกลุ่มตัวอย่างและประชากรในพื้นที่ที่แตกต่างกัน เช่น จังหวัด บริษัทหรือโรงงานอุตสาหกรรม เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของพฤติกรรมของผู้บริโภค

3.3 ควรมีการศึกษาประเด็นต้องการผลิตภัณฑ์อาหารเสริมแบบเจาะลึก ซึ่งสามารถดำเนินการวิจัยในลักษณะการวิจัยเชิงคุณภาพควบคู่กับการวิจัยเชิงปริมาณ และกำหนดกลุ่มตัวอย่างออกเป็นช่วงวัยเพื่อให้ได้คำตอบที่ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมายสำหรับนำไปวางแผนการตลาดของผลิตภัณฑ์ได้

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต คณะเทคโนโลยีคหกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร (โชติเวช) ที่เอื้อเฟื้อสถานที่และสื่อเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่ในการค้นคว้าข้อมูล ขอขอบคุณวิทยาลัยการอาชีพนครปฐมที่ให้ความอนุเคราะห์บุคลากรในการทำแบบสอบถามงานวิจัยในครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กขพรรณ ธรรมไชย. (2564). การตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภควัยทำงานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/sun18/6214070091.pdf>
- กนกพรรณ สุขฤทธิ. (2557). ส่วนประสมการตลาดบริการและพฤติกรรมการใช้บริการร้านอาหารญี่ปุ่น ย่าน Community Mall ของผู้บริโภคในกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- กมลชนก ก้าวสัมพันธ์ และประาสี เอนก. (2560). ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลในการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมประเภทบำรุงร่างกายของผู้บริโภคในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่. วารสารบัณฑิตวิจัย. 8(2), 183-198.
- กมลภพ ทิพย์ปาละ. (2555). กระบวนการตัดสินใจของผู้บริโภคในอำเภอเมืองเชียงใหม่ในการซื้อกล่องสะท้อนภาพเลนส์เดี่ยวระบบดิจิทัล. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- กระทรวงสาธารณสุข. (2548). ประกาศกระทรวงสาธารณสุข (ฉบับที่ 293) พ.ศ. 2548 เรื่องผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร. สืบค้นจาก https://food.fda.moph.go.th/media.php?id=510389845215027200&name=Compi_293.pdf.
- ชวณ กิจธิริญกุล. (2563). ทำไมต้องรับประทานอาหารเสริม. สืบค้นเมื่อ 22 กันยายน 2566. สืบค้นจาก <https://chawapon.com/blog/ทำไมต้องรับประทานอาหารเสริม-42>

- ณัฐยา ลินตระกูลผล. (2551). การบริหารการตลาดของ Kellogg = Kellogg on marketing. กรุงเทพฯ : เอ็กซ์เปอร์เน็ท.
- นันทมน เดชประภัสสร. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารทางอินเทอร์เน็ต. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชีมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นิยม กริมใจ. (2563). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความต้องการบริโภคอาหารเพื่อสุขภาพของผู้บริโภคกลุ่มเจนเอเรชั่นเบบี้บูม ในจังหวัดสมุทรปราการ. วารสารเซาธ์อีสท์บางกอก. 6(2), 1-16.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. (2547). จิตวิทยาการบริหารงานบุคคล. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- พรพิมล สัมพัทธ์พงศ์. (2562). พฤติกรรมการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภคในจังหวัดนนทบุรี. วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชพฤกษ์. 5(2), 67-79.
- พัชณี มาเสถียร. (2564). การรับรู้คุณค่าด้านผลิตภัณฑ์และทัศนคติที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เครื่องดื่มเสริมอาหารที่ใช้สารให้ความหวานแทนน้ำตาลของผู้บริโภค. สารนิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต วิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พันธกานต์ จรัสวัฒนาพรรค และสายพิน ปั่นทอง. (2566). อิทธิพลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารประเภทช่วยในการนอนหลับของผู้บริโภคในสังคมออนไลน์. วารสารสุทธิปริทัศน์. 37(2), 116-131.
- เยวภา ถาวร. (2563). กระบวนการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมเพื่อสุขภาพของกลุ่มประชากรในเขตกรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/sun17/6114070019.pdf>
- วงเดือน หุ่นทอง. (2550). ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อพฤติกรรมการซื้อผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต วิชาเอกสารจัดการ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต.
- วิทวัส รุ่งเรืองผล. (2563). หลักการตลาด. กรุงเทพฯ: มาร์เก็ตติ้งมูฟ.
- วิริยา พดด้วง. (2566). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมประเภทวิตามินของพนักงานธนาคารกรุงศรีอยุธยาจำกัด (มหาชน) สำนักงานใหญ่. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/vlt16/6414991212.pdf>
- ศิวฤทธิ์ พงศกรรังศิลป์. (2552). วิชาหลักการตลาด. กรุงเทพฯ: ท็อป.
- สาริศา หาดทราย. (2563). ส่วนประสมทางการตลาดและแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อผลิตภัณฑ์อาหารเสริมบำรุงผิวยี่ห้อ DHC ของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร. สารนิพนธ์บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการตลาด คณะบริหารธุรกิจเพื่อสังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- อัศรณ ศเวตกมล. (2564). พฤติกรรมการตัดสินใจในการบริโภคผลิตภัณฑ์เสริมอาหารของผู้บริโภคในเขตดอนเมือง กรุงเทพมหานคร. สืบค้นจาก https://mis.krirk.ac.th/librarytext/MOA/2564/Akarapon_Sawetkamon.pdf
- Healtect. (2564). ผลิตภัณฑ์อาหารเสริม คืออะไร! รวมทุกอย่างที่คุณต้องรู้เกี่ยวกับผลิตภัณฑ์อาหารเสริม. สืบค้นเมื่อ 26 กันยายน 2566, สืบค้นจาก <https://www.naturebiotec.com/dietary-supplement-products2022/>
- Kotler, P. (1997). *Marketing Management*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.Schiffman.

Kotler, P., and Armstrong, G. (2008). *Principles of Marketing*. 12th ed. London: Pearson Education Limited.

Kotler, P., and Armstrong, G. (2017). *Principles of Marketing*. Pearson, London.

Zeithaml, V.A. (1988). Consumer Perceptions of Price, Quality, and Value: A Means-End Model and Synthesis of Evidence. *Journal of Marketing*, 52, 2-22.

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่ม ร้านเอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ

ชิตพิชา แก่นทับทิม^{1*}

รับบทความ 21 ตุลาคม 2566 แก้ไขบทความ 26 ธันวาคม 2566 ตอบรับบทความ 28 ธันวาคม 2566

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาส่วนประสมทางการตลาดและการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ 2) เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ และ 3) ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนหลักสูตรระยะสั้น รุ่น 208 จำนวน 74 คน โดยใช้การกำหนดขนาดตัวอย่างด้วยโปรแกรม G*power โดยการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) การทดสอบค่าที (t-Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ผลการวิจัยพบว่า 1) ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดอยู่ในระดับมาก ($\bar{X}$ = 4.23) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร ($\bar{X}$ = 4.57) และด้านกระบวนการให้บริการ ($\bar{X}$ = 4.58) และอยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ($\bar{X}$ = 4.46) ด้านราคา ($\bar{X}$ = 4.46) ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ($\bar{X}$ = 4.41) ด้านการส่งเสริมทางการตลาด ($\bar{X}$ = 4.40) ด้านลักษณะทางกายภาพ ($\bar{X}$ = 4.50) และการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่ม ร้านเอสพีวายคาเฟ่ ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.51) ผลการทดสอบสมมติฐาน 2) เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่ไม่แตกต่างกัน 3) ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ มี 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านลักษณะทางกายภาพ และ 2) ด้านราคา ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ: ส่วนประสมทางการตลาด, การตัดสินใจซื้อ, เอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อย

¹ ครูผู้ช่วย วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา

*ผู้ประสานงานหลัก: chitpicha-k@rmutp.ac.th

Marketing Mix Factors Affecting Beverage Purchasing Decisions SPY Café@Talad Noi of Si Phraya Polytechnic College, Iam Lao Branch

Chitpicha Kaentubtim^{1*}

Received 21 October 2023; Revised 26 December 2023; Accepted 28 December 2023

Abstract

The objectives of this research were to 1) study the marketing mix and beverage purchasing decisions at SPY Cafe @ Talad Noi of Si Phraya Polytechnic College, Iam Lao Branch, 2) compare personal factors with the decision to purchase beverages at SPY Café@Talad Noi of Si Phraya Polytechnic College, Iam Lao Branch, and 3) study the marketing mix factors affecting the decision to purchase beverages at SPY Café@Talad Noi of Si Phraya Polytechnic College, Iam La-or Branch. This research was quantitative research using a questionnaire to collect data from a sample of 74 short course students, class 208, using the sample size determination using the G*power program by selecting purposive sampling. Statistics used in data analysis included average ($\bar{x}$), standard deviation (S.D.), t-test, one-way analysis of variance, and multiple regression analysis. The results of the research found that: the marketing mix factors were at a high level ($\bar{x}$ =4.23). When considering each aspect, they were at the highest level in 2 areas: personnel ($\bar{x}$ =4.57) and service process ($\bar{x}$ =4.58) and were at a high level in 5 aspects: product side ($\bar{x}$ =4.46), price side ($\bar{x}$ =4.46), distribution channel side ($\bar{x}$ =4.41), marketing promotion side ($\bar{x}$ =4.40). Physical characteristics ($\bar{x}$ =4.50). Deciding to buy drinks SPY Cafe of Si Phraya Polytechnic College, Iam Lao Branch was at the highest level ($\bar{x}$ =4.51). Results of hypothesis testing: 2) gender, age, occupation, monthly income and different educational levels have different decisions to buy beverages SPY Cafe was no different. 3) Factors affecting the decision to purchase beverages at SPY Cafe @ Talad Noi of Ong Si Phraya Polytechnic College, Iam Lao branch had 2 factors: 1) physical and 2) the price at the significance level .05

Keywords: Marketing Mix, Purchasing Decision, SPY Cafe@Talad Noi

¹ Teacher, Si Phraya Polytechnic College

*Corresponding Author: chitpicha-k@rmutp.ac.th

บทนำ

ปัจจุบันวิถีชีวิตของคนในชุมชนเมืองมีความเร่งรีบมากขึ้นอันเนื่องมาจากประชากรเมืองที่เพิ่มขึ้นจากการย้ายภูมิลำเนาจากต่างจังหวัดเข้ามาอยู่ในเมืองใหญ่ เช่น กรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อเข้ามาหางานทำอย่างต่อเนื่อง เพราะพื้นที่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลนั้นเป็นแหล่งของการทำธุรกิจ จึงจะเห็นได้ว่าความแออัดที่เพิ่มมากขึ้น รวมถึงสภาพการจราจรที่ติดขัดทำให้พฤติกรรมการบริโภคอาหารเปลี่ยนแปลงไปสู่การบริโภคอาหารในรูปแบบที่สะดวกมากขึ้น โดยส่วนใหญ่ผู้บริโภคนิยมความสะดวกเป็นอาหารเข้าหรือในระหว่างวันร่วมด้วย ซึ่งส่งผลให้คนที่อาศัยอยู่ในเมืองต้องรีบออกเดินทางเพื่อให้ไปถึงที่ทำงานให้ทันเวลา การรับประทานอาหารเช้าจึงเป็นเรื่องที่มักถูกละเลย เหลือเพียงการแวะซื้อกาแฟหรืออาหารตามข้างทางเพื่อให้ไปถึงจุดหมายได้ทันเวลา ซึ่งเครื่องดื่มประเภทกาแฟโดยเฉพาะกาแฟสดเป็นอาหารเข้าที่ได้รับความนิยมเป็นอย่างมาก (ศิริประภา นพชัยยา, 2558)

เครื่องดื่มชาและกาแฟจัดเป็นเมนูที่ได้รับความนิยมเป็นระดับต้นๆ ของคนไทย เพราะเนื่องจากสะดวกและรวดเร็วเหมาะกับวิถีชีวิตคนเมืองที่ต้องดำเนินชีวิตอย่างเร่งรีบ ทำให้ในปัจจุบันธุรกิจร้านกาแฟเป็นธุรกิจได้รับความสนใจและมีการเปิดขายกันเป็นจำนวนมาก ในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมาตลาดกาแฟมีแนวโน้มขยายตัวเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ปัจจุบันธุรกิจร้านกาแฟที่ได้รับความนิยมจากผู้ประกอบการ เห็นได้จากศูนย์วิจัยกสิกรไทยที่แสดงตัวเลขของตลาดร้านกาแฟในประเทศไทยโดยมีมูลค่าสูงถึง 21,220 ล้านบาท ในปี 2560 หรือขยายตัวกว่าร้อยละ 10 เทียบกับปีที่ผ่านมา นอกเหนือจากนี้ ปริมาณการบริโภคกาแฟในประเทศไทยที่เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องประมาณร้อยละ 5-6 โดยเฉลี่ยตั้งแต่ปี 2558-2560 (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2561) การแข่งขันที่สูงเนื่องจากธุรกิจร้านกาแฟไม่ได้มีการแบ่งแยกถึงผู้ประกอบการรายใหม่หรือเก่า ทำให้มีผู้ประกอบการจำนวนมาก สนใจเข้ามาร่วมลงทุนกับธุรกิจประเภทนี้

ในปี 2561 ธุรกิจเปิดร้านกาแฟมีอัตราการขยายตัวค่อนข้างสูงขึ้น โดยการจัดตั้งธุรกิจในปี 2561 มีจำนวน 57 ราย เพิ่มขึ้น ร้อยละ 37.71 เมื่อเทียบกับปี 2560 ส่วนมูลค่าทุนในปี 2561 มีมูลค่า 89 ล้านบาท ลดลง ร้อยละ 70.72 เมื่อเทียบกับปี 2560 ธุรกิจที่ดำเนินกิจการอยู่ จำนวน 258 ราย มูลค่าทุน 3,675.43 ล้านบาท ส่วนใหญ่ดำเนินกิจการอยู่ในภาคเหนือ รายได้ของธุรกิจขยายตัวเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องเฉลี่ย ร้อยละ 2.83 ต่อปี โดยในปี 2560 มีรายได้รวม 28,824 ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี 2559 คิดเป็น ร้อยละ 4.85 และมีกำไรสุทธิรวม 3,765 ล้านบาท (กรมพัฒนาธุรกิจการค้า, 2562) จะเห็นได้ว่าปริมาณที่ผู้บริโภคใช้บริการร้านกาแฟเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมาก รวมทั้งการขยายตัวของธุรกิจกาแฟ ทั้งในเขตเมืองและต่างจังหวัดต่างๆ รวมไปถึง สถานบริการน้ำมัน จุดต่อรถ ห้างสรรพสินค้าและโรงพยาบาล เป็นต้น ซึ่งปัจจัยทั้งหมดที่กล่าวมาทำให้ธุรกิจกาแฟขยายขึ้นเป็นดอกเห็ด ผู้ผลิตรายใหม่ได้มีการสร้างนวัตกรรม หรือทดลองทำกาแฟมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว ทำให้ปฏิเสธไม่ได้ว่า ผู้ประกอบการรายเล็กรายใหญ่ต่างมุ่งหน้าทำการตลาดเพื่อดึงดูดใจให้ลูกค้าสนใจดังนั้น จึงต้องพัฒนาและสร้างเอกลักษณ์ร้านของตัวเองเพื่อตอบสนองความพอใจของลูกค้าที่ใช้บริการ

จากความสำคัญและปัญหาที่กล่าวมานั้น ดังนั้นผู้ทำวิจัยจึงทำการศึกษา ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวาย คาเฟ่ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ เพื่อนำผลไปใช้ในการพัฒนาทางการตลาด รวมไปถึงทราบถึงความสำคัญของตัวแปร ๑ ในด้านต่าง ๆ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาส่วนประสมทางการตลาดและการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ
2. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ
3. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ

กรอบแนวคิด

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวาย คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้เป็นตัวแปรในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ แนวคิดเกี่ยวกับลักษณะประชากรของเกื้อ วงศ์บุญสิน (2545) และศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ (2538) ทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาดของ Kotler (1997) และฉัตรยาพร เสมอใจ (2548) และทฤษฎีและแนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภคของ Kotler (2003) และธงชัย สันติวงษ์ (2542) สามารถนำเสนอกรอบแนวคิดในการวิจัย ดังนี้

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนในวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อที่กำลังศึกษาหลักสูตรวิชาชีพพระยาสัน รุ่น 208 ช่วงเดือนสิงหาคม-ตุลาคม ทั้งสิ้น 180 คน และกำหนดขนาดตัวอย่าง โดยใช้วิธีคำนวณโปรแกรม G*power แบบ linear multiple regression : fixed model, single regression coefficient โดยกำหนดความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่ 95% หรือกำหนดให้เกิดความคลาดเคลื่อนที่ .05 หรือ $\pm 5\%$ ทำให้ได้ขนาดตัวอย่างจำนวน 74 คน และทำการเลือกกลุ่มตัวอย่างเจาะจง (Purposive Sampling) โดยอาศัยความสนใจของผู้ให้ข้อมูล

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ประกอบด้วยแบบสอบถามปลายปิดและปลายเปิด โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และการศึกษา มีลักษณะแบบสอบถามแบบตรวจสอบรายการ (Checklist)

ตอนที่ 2 ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาด ได้แก่ ผลิตภัณฑ์ ราคา การจัดจำหน่าย การส่งเสริมการตลาด บุคลากร ลักษณะทางกายภาพ การให้บริการมีลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 3 การตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาด มีลักษณะแบบสอบถามแบบมาตราส่วน (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert Scale) ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นเพิ่มเติม มีลักษณะเป็นแบบสอบถามปลายเปิดที่เปิดโอกาสให้กลุ่มตัวอย่างสามารถแสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมได้

3. การหาคุณภาพเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการสร้างแบบสอบถามเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างแบบสอบถามและหาคุณภาพของแบบสอบถามตามขั้นตอน ดังนี้

3.1 การหาความตรงเชิงเนื้อหา โดยการประเมินความสอดคล้องระหว่างคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย ด้วยการประเมินหาค่า IOC (Index of Item Objective Congruence) โดยอาศัยผู้ทรงคุณวุฒิในการประเมินความเหมาะสมของข้อคำถาม จำนวน 3 คน เมื่อทำการวิเคราะห์ความสอดคล้องเพื่อตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา และกำหนดให้ทุกข้อคำถามต้องมีค่า IOC มากกว่า 0.50 ขึ้นไป ผลจากการประเมินความตรงเชิงเนื้อหา พบว่า คำถาม 49 ข้อ มีความสอดคล้องตามวัตถุประสงค์การวิจัย โดยมีค่าคำนวณระหว่าง 0.50-1.00 และมีข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิก่อนจัดทำเป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปทดลองใช้

3.2 หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยการนำแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ไปทดลองใช้ (Try out) โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่างที่จะใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจริง จำนวน 30 คน และเมื่อรวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของชุด

แบบสอบถามโดยกำหนดให้แบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.80 ขึ้นไป ผลการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น พบว่าแบบสอบถามทั้งฉบับมีความเชื่อมั่นที่ 0.956 สามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างได้ และเมื่อพิจารณาเป็นรายตัวแปร พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.983 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก และการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาด มีค่าความเชื่อมั่นที่ 0.897 ซึ่งถือว่ามีความเชื่อมั่นอยู่ในระดับสูงมาก

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถามออนไลน์ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

4.1 จัดเตรียมแบบสอบถามออนไลน์ด้วย Google form

4.2 แจกแบบสอบถามออนไลน์ด้วย วิธีการฝากลิงค์กับร้านเอสฟิว คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างวันที่ 25 กันยายน 2566 – 7 ตุลาคม 2566 โดยการเลือกสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง

4.3 ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ให้ได้ครบตามจำนวนที่กำหนดขนาดตัวอย่างไว้ จำนวน 74 ชุด

4.4 ดาวน์โหลดไฟล์ที่นำไปแปลงค่าและการนำการวิเคราะห์ข้อมูล

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

5.1 การวิเคราะห์ปัจจัยลักษณะทางประชากร ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน ระดับการศึกษา โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย การหาความถี่ (Frequency) และ ร้อยละ (Percentage)

5.2 การวิเคราะห์ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด และการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสฟิว คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ ด้วยการหาค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาค่าเฉลี่ย ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด, 2556)

ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00-1.50	น้อยที่สุด
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.51-2.50	น้อย
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.51-3.50	ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.51-4.50	มาก
ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.51-5.00	มากที่สุด

5.3 การทดสอบสมมติฐาน

1) การเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสฟิว คาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ สำหรับตัวแปรที่มีตัวแปรย่อย 2 ตัวแปร โดยทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการทดสอบค่า (t-Test) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และตัวแปรที่ค่าเอฟ (f-Test) ด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) สำหรับตัวแปรที่มีตัวแปรย่อยมากกว่า 2 ตัวแปร โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 และทำการเปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ของค่าเฉลี่ยด้วยวิธี LSD

2) การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อย ได้แก่ ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดและการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยด้วยการวิเคราะห์

สมการถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression) ด้วยวิธีเพิ่มตัวแปรอิสระแบบขั้นตอน (Stepwise Selection) โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อย ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ สามารถนำเสนอผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และการศึกษา สามารถสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

เพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.63 และเพศชาย ร้อยละ 47.37 ตามลำดับ

อายุ พบว่า ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 35-40 ปี ร้อยละ 51.32 รองลงมาคืออายุระหว่าง 41-45 ปี ร้อยละ 23.68 มีอายุมากกว่า 46-50 ปี ร้อยละ 19.74 อายุ 51-55 ปี ร้อยละ 3.95 และมี 60 ปีขึ้นไป ร้อยละ 1.32 ตามลำดับ

อาชีพ พบว่า ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 28.95 รองลงมาคืออาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 27.63 พนักงานบริษัทเอกชน ร้อยละ 18.42 รับจ้างทั่วไป ร้อยละ 11.84 แม่บ้าน/ผู้เกษียณอายุราชการ ร้อยละ 7.89 และว่างงาน ร้อยละ 5.26 ตามลำดับ

รายได้ต่อเดือน พบว่า ส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 61.84 รองลงมาคือมีรายได้น้อยกว่า 15,000 บาท ร้อยละ 21.05 มีรายได้ 30,001-45,000 บาท ร้อยละ 9.21 และมีรายได้มากกว่า 45,001 บาท ร้อยละ 7.89 ตามลำดับ

การศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 68.42 รองลงมาคือมีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 19.74 และมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ร้อยละ 11.84 ตามลำดับ

2. ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด จากการสำรวจปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ สามารถนำเสนอผลการวิเคราะห์ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดของร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัจจัย
ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์	4.46	.475	มาก
1. เครื่องดื่มมีรสชาติดี	4.55	.598	มากที่สุด
2. เมนูเครื่องดื่มมีรายได้ให้เลือกหลากหลาย	4.43	.618	มาก
3. คุณภาพของเครื่องดื่มมีความสดใหม่	4.46	.576	มาก
4. รสชาติของเครื่องดื่มมีความสม่ำเสมอ	4.46	.682	มาก
5. รูปลักษณ์ของเครื่องดื่มสวยงาม	4.38	.610	มาก
ปัจจัยด้านราคา	4.46	.472	มาก
1. ราคาของเครื่องดื่มมีความเหมาะสมกับคุณภาพ	4.50	.600	มาก
2. ราคาถูกกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับร้านอื่นๆ	4.43	.618	มาก

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัจจัย
3. ราคาของเครื่องดื่มเหมาะสมกับบรรยากาศภายในร้าน	4.45	.598	มาก
4. ราคาเหมาะสมกับปริมาณ	4.50	.554	มาก
5. มีราคาหลากหลายให้เลือก	4.41	.657	มาก
ปัจจัยด้านช่องทางการจัดจำหน่าย	4.41	.453	มาก
1. สถานที่ตั้งที่สะดวกต่อการไปใช้บริการ	4.42	.638	มาก
2. ระยะเวลาเปิด-ปิดร้านมีความเหมาะสม	4.33	.598	มาก
3. มีป้ายหน้าร้านเห็นเด่นชัด	4.42	.595	มาก
4. บริการด้านการขนส่ง	4.43	.660	มาก
5. ที่ตั้งของร้านหาง่าย	4.46	.642	มาก
ปัจจัยด้านการส่งเสริมทางการตลาด	4.40	.512	มาก
1. มีโปรแกรมส่งเสริมการขายที่น่าสนใจ เช่น บัตรสมาชิก คูปองสะสม แต้ม การแจกของแถม เป็นต้น	4.47	.642	มาก
2. มีคูปองสะสมแต้ม	4.30	.654	มาก
3. มีการจัดกิจกรรมพิเศษในช่วยเทศกาลต่าง ๆ	4.38	.541	มาก
4. มีการจัดสินค้าราคาพิเศษ	4.50	.622	มาก
5. มีการแจกของแถม	4.33	.700	มาก
ปัจจัยด้านบุคลากร	4.57	.400	มากที่สุด
1. พนักงานใช้คำพูดสุภาพกับลูกค้า	4.66	.505	มากที่สุด
2. พนักงานมีมารยาทและมนุษยสัมพันธ์ดี	4.53	.553	มาก
3. พนักงานมีความกระตือรือร้นและมีความเต็มใจในการให้บริการ	4.54	.552	มากที่สุด
4. พนักงานที่มีบุคลิกภาพที่ดีและแต่งกายอย่างเหมาะสม	4.54	.599	มากที่สุด
5. พนักงานมีความรู้ความเข้าใจในตัวสินค้าเป็นอย่างดี	4.58	.523	มากที่สุด
ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพ	4.50	.448	มาก
1. มีบริการด้านอื่นๆ ไว้คอยรองรับลูกค้าตรงตามที่ต้องการ เช่น มีหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ Wi-Fi ไว้บริการลูกค้า เป็นต้น	4.55	.620	มากที่สุด
2. ความสะอาดของร้าน	4.47	.577	มาก
3. มีที่นั่งที่สะดวกสบาย	4.43	.596	มาก
4. การตกแต่งร้านสวยงามและบรรยากาศน่านั่ง	4.51	.529	มากที่สุด
5. มีป้ายหน้าร้านชัดเจน	4.51	.554	มากที่สุด
ปัจจัยด้านกระบวนการให้บริการ	4.58	.413	มากที่สุด
1. ความรวดเร็วในการให้บริการลูกค้า	4.63	.538	มากที่สุด
2. การส่งมอบสินค้าและบริการที่ถูกต้อง	4.58	.523	มากที่สุด
3. มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์	4.54	.552	มากที่สุด

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด	$\bar{x}$	S.D.	ระดับปัจจัย
4. กระบวนการสั่งซื้อสินค้าที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน	4.58	.572	มากที่สุด
5. ความรวดเร็วในการชำระเงิน	4.57	.550	มากที่สุด
ภาพรวม	4.23	.382	มาก

จากตารางที่ 1 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.23 สามารถนำเสนอเป็นรายด้าน ดังนี้

ด้านผลิตภัณฑ์ร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ เครื่องดื่มมีรสชาติดี อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55 รองลงมาคือ รสชาติของเครื่องดื่มมีความสม่ำเสมอและคุณภาพของเครื่องดื่มมีความสดใหม่ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 4.46 และเมนูเครื่องดื่มมีรายการให้เลือกหลากหลาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ รูปลักษณ์ของเครื่องดื่มสวยงาม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.38

ด้านราคาร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.46 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ราคาของเครื่องดื่มมีความเหมาะสมกับคุณภาพ และราคาเหมาะสมกับปริมาณ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยที่เท่ากัน คือ 4.50 รองลงมาคือ ราคาของเครื่องดื่มเหมาะสมกับบรรยากาศภายในร้านอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.45 และราคาถูกกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับร้านอื่นๆอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีราคาหลากหลายให้เลือกอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.41

ด้านสถานที่จัดจำหน่ายร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.41 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ที่ตั้งของร้านหาง่าย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.46 รองลงมาคือ บริการด้านการขนส่ง อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43 และสถานที่ตั้งที่สะดวกต่อการไปใช้บริการ มีป้ายหน้าร้านเห็นเด่นชัด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.42 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ระยะเวลาเปิด-ปิดร้านมีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33

ด้านการส่งเสริมการตลาดร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.40 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีการจัดสินค้าราคาพิเศษ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 รองลงมาคือ มีโปรแกรมส่งเสริมการขายที่น่าสนใจ เช่น บัตรสมาชิก การแจกของแถม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 และมีการจัดกิจกรรมพิเศษในช่วยเหลือเทศกาลต่าง ๆ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.38 มีการแจกของแถม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.33 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีมิวสิคประกอบเสียงอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.30

ด้านบุคลากรร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พนักงานใช้คำพูดสุภาพกับลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.66 รองลงมาคือ พนักงานมีความรู้ความเข้าใจในตัวสินค้าเป็นอย่างดี

อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งมีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.58 และพนักงานมีความกระตือรือร้นและมีความเต็มใจในการให้บริการ และพนักงานที่มีบุคลิกภาพที่ดีและแต่งกายอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.54 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ พนักงานมีมารยาทและมนุษยสัมพันธ์ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.53

ด้านลักษณะทางกายภาพร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.50 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีบริการด้านอื่นๆ ไว้คอยรองรับลูกค้าตรงตามที่ต้องการ เช่น มีหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ Wi-Fi ไว้บริการลูกค้า เป็นต้น มีค่าเฉลี่ย 4.55 รองลงมาคือ การตกแต่งร้านสวยงามและบรรยากาศน่านั่ง มีป้ายหน้าร้านชัดเจน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 และความสะอาดของร้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.47 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีที่นั่งที่สะดวกสบาย อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.43

ด้านกระบวนการให้บริการร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.58 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ความรวดเร็วในการให้บริการลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.63 รองลงมาคือ การส่งมอบสินค้าและบริการที่ถูกต้อง กระบวนการสั่งซื้อสินค้าที่ไม่ยุ่งยากซับซ้อน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากันคือ 4.58 และความรวดเร็วในการชำระเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ มีการให้คำแนะนำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.54

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มของร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ

การตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค	$\bar{x}$	S.D.	ระดับการตัดสินใจ
1. ท่านมักจะใช้เวลาเปรียบเทียบข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการสั่งซื้อเครื่องดื่ม	4.55	.620	มากที่สุด
2. ท่านมักจะแนะนำเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยให้บุคคลอื่น	4.57	.550	มากที่สุด
3. ท่านมักจะหาข้อมูลเกี่ยวกับ เครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยจากคนรู้จักหรือ คนใกล้ชิดตัวก่อน	4.51	.577	มากที่สุด
4. ท่านตัดสินใจซื้อเครื่องดื่ม เมื่อต้องการความสดชื่นให้กับร่างกาย	4.45	.551	มาก
5. ท่านตัดสินใจซื้อเครื่องดื่ม เพราะความพอใจในการบริการจากครั้งก่อน	4.49	.554	มาก
6. ท่านมีความพึงพอใจต่อการซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อย	4.47	.553	มาก
ภาพรวม	4.51	.418	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค พบว่า ภาพรวมการตัดสินใจซื้อของผู้บริโภค อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ 3 ข้อแรกที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ท่านมักจะแนะนำเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยให้บุคคลอื่น อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.57

รองลงมาคือ ท่านมักจะใช้เวลาเปรียบเทียบข้อมูลประกอบการตัดสินใจในการสั่งซื้อเครื่องดื่ม อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.55 และท่านมักจะหาข้อมูลเกี่ยวกับ เครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยจากคนรู้จักหรือ คนใกล้ชิดก่อน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.51 ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด ได้แก่ ท่านตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มฯ เพราะความพอใจในการบริการจากครั้งก่อน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.49 ท่านมีความพึงพอใจต่อการซื้อร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อย มีค่าเฉลี่ย 4.47 และท่านตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มฯ เมื่อต้องการความสดชื่นให้กับร่างกาย มีค่าเฉลี่ย 4.45 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และการศึกษาต่างกันมีตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.1 เพศต่างกันมีต่างกันมีตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามเพศ

ตัวแปร	เพศ	จำนวน	$\bar{x}$	S.D.	t	Sig.
พฤติกรรมบริโภค	ชาย	36	4.56	0.35	1.173	.245
กาแฟสด	หญิง	40	4.45	0.46		

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามเพศ พบว่า ตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.2 อายุต่างกันมีตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามอายุ

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig.
ระหว่างกลุ่ม	3	0.986	0.329	1.956	.128
ภายในกลุ่ม	72	12.094	.168		
รวม	75	13.080			

จากตารางที่ 4 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามอายุ พบว่า อายุต่างกันตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวายคาเฟ่@ตลาดน้อย ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.3 อาชีพต่างกันมีทัศนคติซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่าง
สีพระยา สาขาเอี่ยมละออ แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัย
สารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามอาชีพ

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	5	2.310	0.462	3.003	.216
ภายในกลุ่ม	70	10.770	.154		
รวม	75	13.080			

จากตารางที่ 5 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@
ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามอาชีพ พบว่า อาชีพต่างกันตัดสินใจซื้อ
เครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อย ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 1.4 รายได้ต่างกันมีทัศนคติซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่าง
สีพระยา สาขาเอี่ยมละออ แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัย
สารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามรายได้

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	3	0.480	0.160	0.915	.438
ภายในกลุ่ม	72	12.600	0.175		
รวม	75	13.080			

จากตารางที่ 6 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาด
น้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามรายได้ พบว่า อาชีพต่างกันตัดสินใจซื้อเครื่องตุ๋ม
ร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานย่อยที่ 1.5 ระดับการศึกษาต่างกันมีทัศนคติซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของ
วิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ แตกต่างกัน

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องตุ๋มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัย
สารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามระดับการศึกษา

ตัวแปร	df	Sum of Squares	Mean Square	F	Sig
ระหว่างกลุ่ม	2	0.573	0.286	1.671	.195
ภายในกลุ่ม	73	12.507	0.171		
รวม	75	13.080			

จากตารางที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยส่วนบุคคลกับการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ จำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับการศึกษาตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ไม่แตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 2 ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ

ตารางที่ 8 สมการถดถอยพหุคูณของปัจจัยที่ทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ

		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients		
Model		β	Std. Error	Beta	t	Sig.
การ	ค่าคงที่ (Constant)	.967	.295		3.271	.000*
ตัดสินใจซื้อ	ด้านลักษณะทางกายภาพ (Physical)	.443	.100	.477	4.453	.000*
เครื่องดื่ม	ด้านราคา (Price)	.347	.094	.393	3.674	.000*
R = .819 ^b R ² = .671 Adjusted R Square = .662 Std. Error of the Estimate = 0.24471						
F = 72.565 Sig. = .000*						

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

จากตารางที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์สมการถดถอยพหุคูณของปัจจัยส่งประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อย พบว่า มี 2 ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านลักษณะทางกายภาพส่งผลทางต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ โดยเพิ่มขึ้น 0.443 จุด หรือร้อยละ 44.30 และ 2) ปัจจัยด้านราคา ส่งผลทางต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสพีวายคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ โดยเพิ่มขึ้น 0.347 จุด หรือร้อยละ 34.70 สามารถเขียนเป็นสมการทำนายได้ดังนี้

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนดิบ

$$\hat{Y} = 0.967 + 0.443(\text{Physical}) + 0.347(\text{Price})$$

สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน

$$\hat{Z} = 0.477(\text{Physical}) + 0.393(\text{Price})$$

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาเรื่อง ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่ส่งผลต่อตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อย ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ผู้วิจัยดำเนินการอภิปรายผลการวิจัยตามสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อย ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากร้านคาเฟ่เป็นร้านที่ผสมรูปแบบระหว่างร้านอาหารและร้านเครื่องดื่มเข้าด้วยกัน ซึ่งเครื่องดื่มจะเน้นไปที่กาแฟ ชา หรือช็อกโกแลต ไม่นิยมขายเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ และปัจจุบันคนไทยได้หันมานิยมเข้าร้านกาแฟสด โดยมีการดื่มกาแฟเฉลี่ย 200 แก้ว/คน/ปี (ศูนย์วิจัยกสิกรไทย, 2561) สอดคล้องกับอติศกิต์สินธุระห์ (2561) ที่พบว่า ผู้บริโภคมีระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาด (7 Ps) ของร้านกาแฟสด โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ผู้บริโภคมีระดับความสำคัญของส่วนประสมทางการตลาด (7 Ps) ของร้านกาแฟสดในอำเภอหาดใหญ่จังหวัดสงขลาอยู่ในระดับมากทุกด้าน ได้แก่ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านการจัดจำหน่าย ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านบุคลากร ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านกระบวนการให้บริการ และด้านราคา ตามลำดับ และสอดคล้องกับวิภาดา ทรวงชัย (2563) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมการตลาดร้านคาเฟ่ อเมซอน อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในระดับมาก

การตัดสินใจซื้อเครื่องดื่ม ร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อย เป็นธุรกิจศูนย์บ่มเพาะภายในสถานศึกษามีราคาที่ย่อมเยากว่าร้านอื่นในละแวก อีกทั้งบรรยากาศภายในร้านมีความผ่อนคลาย ผู้ใช้บริการสามารถนั่งทำงานภายในร้านได้อีกด้วย สอดคล้องกับนิตา หะสิทธิ์เวช (2560) ได้กล่าวไว้ว่า กระบวนการตัดสินใจซื้อกาแฟสดร้าน Gracenia Café ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครโดยภาพรวม อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า กระบวนการตัดสินใจซื้อกาแฟสดร้าน Gracenia Café ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่อยู่ในระดับสำคัญมากที่สุด โดยเรียงตามลำดับดังนี้ ด้านบุคลากร ด้านกระบวนการให้บริการ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคาด้านสิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการส่งเสริมทางการตลาด และด้านช่องทางการจัดจำหน่ายอยู่ในระดับสำคัญมาก และสอดคล้องกับ ศิริวรรณ สรวงศิริ (2563) ที่พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟของร้านคาเฟ่ อเมซอนผู้บริโภคมีการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟของร้านคาเฟ่ อเมซอนอยู่ในระดับตัดสินใจซื้อมากที่สุด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ อาชีพ รายได้ต่อเดือน และระดับการศึกษาที่ต่างกันมีการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ เป็นร้านที่มีพื้นที่ตั้งเฉพาะและมีกลุ่มลูกค้าเฉพาะที่เข้ามาใช้บริการ จึงทำให้ปัจจัยส่วนบุคคลไม่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่ของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมละออ สอดคล้องกับวรพร แสงเล่า ชัชฌา ยอดสุวรรณ และปิยธิดา เพียรอุปประสิทธิ์ (2565) ที่พบว่า มีเพศ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ต่อเดือนที่ต่างกัน มีการตัดสินใจใช้บริการร้านกาแฟในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงรายไม่แตกต่างกัน สอดคล้องกับกรวิภา ตระกูลวิจิตร (2560) ที่พบว่า รายได้ต่างกันมีการเลือกใช้บริการร้านคาเฟ่แมวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลไม่แตกต่างกัน และสอดคล้องกับ

ศัสมน ศีตลาวัชรพล และสายพิน ปั่นทอง (2565) ที่พบว่า เพศ และอายุต่างกันมีการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟสดจากร้านสะดวกซื้อในกรุงเทพมหานครไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ มี 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านลักษณะทางกายภาพ และ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ มีการตกแต่งร้านตามแนวทางการท่องเที่ยวของตลาดน้อย ซึ่งสอดคล้องกับศัสมน ศีตลาวัชรพล และสายพิน ปั่นทอง (2565) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟสดจากร้านสะดวกซื้อในกรุงเทพมหานคร สอดคล้องกับปณิตา นวลละออง (2565) ที่พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด ด้านลักษณะทางกายภาพผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านคาเฟ่ อเมซอนของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร และ 2) ด้านราคา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากราคาจำหน่ายของร้านไม่ได้สูงมาก สอดคล้องกับศิริวรรณ สรวงศิริ (2563) ที่พบว่า ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ด้านราคามีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟของร้านคาเฟ่ อเมซอน สอดคล้องกับทอฝัน ยางสูง (2564) ที่พบว่า ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านลักษณะทางกายภาพ และด้านราคา ที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟ ร้านคาเฟ่ อเมซอน สาขาศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ และสอดคล้องกับวราพร แสงเล่า ชัชชญา ยอดสุวรรณ และปิยธิดา เพียรรุประสิทธิ์ (2565) ที่พบว่า ปัจจัยด้านส่วนประสมทางการตลาด ได้แก่ ด้านราคา และด้านลักษณะทางกายภาพ มีผลต่อการตัดสินใจใช้บริการร้านกาแฟของผู้บริโภคใน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

ลักษณะทางประชากร พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.63 มีอายุระหว่าง 35-40ปี ร้อยละ 51.32 มีอาชีพประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 28.95 และมีรายได้ระหว่าง 15,001-30,000 บาท ร้อยละ 61.84 มีการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 68.42

ส่วนประสมทางการตลาดของเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ ภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด 2 ด้าน ได้แก่ ด้านบุคลากร และด้านกระบวนการให้บริการ ด้านที่อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะทางกายภาพ ด้านผลิตภัณฑ์ ด้านราคา ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านการส่งเสริมทางการตลาด

ผลการทดสอบสมมติฐาน

ปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ และระดับการศึกษาต่างกันมีตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อแตกต่างกัน พบว่า เพศ อายุ รายได้ต่อเดือน อาชีพ และระดับการศึกษา ต่างกันมีการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อไม่แตกต่างกัน

ปัจจัยทางการตลาดที่ส่งผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านเอสฟิวคาเฟ่@ตลาดน้อยของวิทยาลัยสารพัดช่างสีพระยา สาขาเอี่ยมล่อ มี 2 ปัจจัย ได้แก่ 1) ด้านลักษณะทางกายภาพ และ 2) ด้านราคา ที่ระดับนัยสำคัญ .05

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

พฤติกรรมการซื้อเครื่องดื่มจากร้านเอสพริวคาเฟ่ตลาดน้อย พบว่าผู้บริโภคส่วนใหญ่ซื้อเครื่องดื่ม 1-2 ครั้งต่อสัปดาห์ โดยเฉลี่ยแล้วจ่ายครั้งละ 100-200 บาท ควรมีการทำการกิจกรรมส่งเสริมทางการตลาด เพื่อให้ผู้บริโภคซื้อเครื่องดื่มมากขึ้น

ด้านผลิตภัณฑ์ ควรทำเครื่องดื่มให้มีรสชาติคงที่ โดยทำการสุ่มเลือกเมนูให้พนักงานทำ และชิม ปรับรสชาติให้ตรงตามมาตรฐาน

ด้านราคา ควรตั้งราคาเครื่องดื่มให้มีความเหมาะสมกับเครื่องดื่มชนิดต่างๆ โดยอาจพิจารณาจากวัตถุดิบที่ใส่ลงไปเครื่องดื่มแต่ละชนิด เพื่อให้ลูกค้ารู้สึกว่าราคาที่จ่ายไปและคุณค่าที่ได้รับมีความเหมาะสมเพื่อเป็นทางเลือกให้ผู้บริโภคเลือกทานได้มากขึ้น

ด้านการส่งเสริมทางการตลาด ควรมีการส่งเสริมการขายที่หลากหลาย โดยอาจมีการเน้นทำการส่งเสริมการขายในช่วงเวลาที่มีลูกค้าน้อย เช่น ช่วงเช้า หรือช่วงเย็น ซึ่งจะมีลูกค้าน้อยกว่าเวลาอื่น เพื่อส่งเสริมให้มีลูกค้าไหลเวียนในร้านตลอดเวลา ในเรื่องของการโฆษณาผ่านสื่อต่างๆ อย่างทั่วถึงนั้น ร้านเอสพริวคาเฟ่ตลาดน้อย ควรมีการประชาสัมพันธ์ ร้านเอสพริวคาเฟ่ตลาดน้อย ให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคอย่างต่อเนื่องตามช่องทางต่าง ๆ

ด้านบุคลากร อบรมพนักงานด้าน การใช้คำพูด บุคลิกภาพ ความเข้าใจในตัวสินค้าและความกระตือรือร้นในการบริการ ในเรื่องของการให้คำแนะนำเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์ ร้านเอสพริวคาเฟ่ตลาดน้อย ควรมีการอบรมในเรื่องของข้อมูล ความเป็นมา และความแตกต่างของกาแฟแต่ละชนิดกับพนักงาน นอกนั้นควรมีการจัดสอบความเชี่ยวชาญในเรื่องของกาแฟ เพื่อให้มั่นใจได้ว่าพนักงานจะสามารถให้คำแนะนำเรื่องต่าง ๆ เกี่ยวกับกาแฟให้ลูกค้าได้อย่างถูกต้อง

ด้านลักษณะทางกายภาพ มีบริการด้านอื่นๆ ไว้คอยรองรับลูกค้าตรงตามที่ต้องการ เช่น มีหนังสือพิมพ์ นิตยสาร และ Wi-Fi ไว้บริการลูกค้าบางครั้งพนักงานจะไม่ใส่ใจในเรื่องของการเก็บโต๊ะให้สะอาดหลังจากที่ลูกค้าใช้บริการเสร็จ ในบางครั้งลูกค้าที่มาใช้บริการต้องมาเก็บขยะที่วางอยู่ก่อนหน้าตัวเอง ซึ่งจะส่งผลถึงความพึงพอใจของลูกค้า และการตัดสินใจใช้บริการในครั้งถัดไป

ด้านการให้บริการ ควรมีการแบ่งหน้าที่ให้พนักงานแต่ละคนอย่างชัดเจนเพื่อความรวดเร็วและไม่ติดขัดเวลาให้บริการ และในการคัดเลือกพนักงานเข้ามาปฏิบัติงาน ก็ควรเลือกบุคลากรที่มีใจรักในงานบริการอีกด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

ควรทำเป็นวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อทำการศึกษาเชิงลึก มีการสัมภาษณ์เชิงลึก หรือการสัมภาษณ์แบบกลุ่มเพิ่มเติมเพื่อให้ได้ข้อมูลบางส่วนที่ไม่สามารถให้ข้อมูลได้ผ่านการทำแบบสอบถาม และจะช่วยให้ผู้ประกอบการทราบถึงปัญหา หรือสิ่งที่ผู้บริโภคต้องการอย่างแท้จริง

เอกสารอ้างอิง

กรมพัฒนาธุรกิจการค้า. (2562). ธุรกิจผลิตกาแฟ. สืบค้นจาก

https://www.dbd.go.th/download/document_file/Statistic/2562/T26/T26_201901.pdf.

กรวิภา ตระการวิจิตร. (2560). ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการร้านกาแฟแมวในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล.

การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

- เกื้อ วงศ์บุญสิน. (2545). ประชากรศาสตร์ : สารเพื่อการตัดสินใจเชิงธุรกิจ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรยาพร เสมอใจ. (2546). *การจัดการและการตลาดบริการ*. กรุงเทพฯ: เอ็กสเปอร์เนท.
- ทอฝัน ยางสูง. (2564). จจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟ ร้านคาเฟ่ อเมซอน สาขาศูนย์ราชการเฉลิมพระเกียรติ. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin-9/6214154063.pdf>
- ธงชัย สันติวงษ์. (2542). *พฤติกรรมผู้บริโภคทางการตลาด*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- นิตา หะสิทธิ์เวช (2560). *กระบวนการตัดสินใจเลือกซื้อกาแฟสดร้าน Gracenita Café ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร*. สาขาการจัดการ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- บุญชม ศรีสะอาด. (2556). การวิจัยเบื้องต้น ฉบับปรับปรุงใหม่. พิมพ์ครั้งที่ 9. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปณิตา นวลละออง. (2565). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มร้านคาเฟ่ อเมซอนของผู้บริโภคในเขตกรุงเทพมหานคร*. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/twin10/6314154051.pdf>
- วรารพร แสงเล่า ชัชชญา ยอดสุวรรณ และปิยธิดา เพียรอุปประสิทธิ์. (2565). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจใช้บริการร้านกาแฟของผู้บริโภคในอำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย*. รายงานจากการประชุมสัมมนาวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ ครั้งที่ 22 “ชีวิตวิถีใหม่ของการศึกษาในสังคมดิจิทัล.
- วิภาดา ทรวงชัย. (2563). *ปัจจัยส่วนประสมการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการร้านคาเฟ่ อเมซอน อำเภอเดชอุดม จังหวัดอุบลราชธานี*. สืบค้นจาก http://www.ba-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2563-5-15_1629776543.pdf
- ศัสยมน ศิตลาวัชรพล และสายพิน ปั่นทอง. (2565). อิทธิพลของปัจจัยทางการตลาดที่มีต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟสดจากร้านสะดวกซื้อในกรุงเทพมหานคร. *วารสารปัญญาปณิธาน*. 7(1), 195-208.
- ศิริประภา นพชัยยา. (2558). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อกาแฟจากร้านคาเฟ่ อเมซอน ในสถานีบริการน้ำมัน ปตท. ของบริโภคในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต คณะพาณิชยศาสตร์และการบัญชี มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ศิริวรรณ สรวงศิริ. (2563). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อเครื่องดื่มกาแฟของร้านคาเฟ่ อเมซอน*. สืบค้นจาก <https://mmm.ru.ac.th/MMM/IS/ml10/6114962090.pdf>
- ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. (2538). *การบริการการตลาดยุคใหม่*. กรุงเทพฯ: พัฒนาศึกษา.
- ศูนย์วิจัยกสิกรไทย. (2561). *ธุรกิจร้านกาแฟ บริหารอย่างไรให้รุ่ง*. สืบค้นจาก <https://kasikornbank.com/th/business/sme/KSMEKnowledge/article/KSMEAnalysis/Documents/Coffee-Shop-Management.pdf>
- อติศกิตต์ สินธุระหัส. (2561). *ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาด (7Ps) ของร้านกาแฟสดในอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลาที่มีผลต่อความจงรักภักดีของผู้บริโภค*. สืบค้นจาก http://www.ba-abstract.ru.ac.th/AbstractPdf/2561-5-6_1565781899.pdf
- Kotler, P. (1997). *Marketing Management*. New Jersey: Prentice-Hall, Inc.Schiffman.
- Kotler, P. (2003). *Marketing Management*. 11th ed. Upper Saddle River, N.J.: Pearson. Prentice Hall.

The background is a solid purple color. Two thick, curved, gold-colored lines sweep across the top and bottom of the page, framing the central text.

RMUTP Research Journal Humanities and Social Sciences